

VORIO-880201DR37

CONCERNING THE TRANSFER OF US MILITARY AIRCRAFT
FROM SPAIN TO ITALY

N.Miroshnik, Pravda correspondent

Rome, January 31. The question of transferring from Spain to Italy 79 US aircraft (72 F-16 fighter-bombers participating in operational patrols and 7 logistic support planes, according to the information that has seeped into the Western press from the Italian defence ministry), by all indications, is entering its completion stage. As Foreign Minister Valerio Zanone told a press conference in Rome, on February 2 he is to set out the position of the Italian government in Parliament. During this week the Nato permanent committee will concern itself with the fate of the 401st tactical air wing due to leave the Pyrenees in three years' time.

In spite of Washington's theatrical threats to bring the planes back home if "none of the allies" in NATO agrees to provide basing facilities for this "persecuted" air wing, John Galvin, supreme allied commander in Europe, has admitted that the US regards these planes as "vital" for NATO's southern flank. And therefore, naturally, will do everything possible to keep them there, the Apennines being the sole likely candidate for the transfer, as another two Atlantic allies in this area - Greece and Turkey - because of their long-standing differences too jealously watch each step of the NATO leadership and Washington in regard to the neighbour for the transfer question to be resolved painlessly.

There is one more very essential moment the existence of which, however, is attempted to be publicly denied. Italian firms together with British, West German and Spanish are developing a joint design of a so called "Eurofighter," to be manufactured and supplied to the air forces in the 1990s. This is a direct threat to the profits of US arms manufacturing

-2-

concerns, which already once had a bad headache over the first Eurofighter Tornado. And the F-16s in this case are the weapon with the help of which the Americans may try to "win over" Italy from competitors, that is actually from its own aircraft firms. A representative of the Italian air force headquarters told the newspaper Corriere Della Sera that giving up the existing programme "would signify to finally bury the European military aircraft industry and make us completely dependent on the Americans."

By the way, in the opinion of the same air force representative, even if one excluded the cost of the F-16 fighters' transfer, their presence would cost Italy very dearly: it will be necessary to rearrange the supply and equipment maintenance infrastructure, repair facilities and personnel training. For Italy possesses another fighter-bomber model, the Tornado, which is used for the fulfilment of similar combat missions and which, as specialists believe, fully covers its defence needs.

But why are the Italian ruling circles then inclined to accept one more US "gift" after all? There is no simple answer yet. But it is already clear that far from all in Italy share the striving to solve the question as soon as possible, in the spirit of the US partners' wishes. Chairman of the parliamentary defence committee L. Lagorio, for example, has called for taking up the question of receiving the US fighters "prudently, without hurry, after hearing the opinions of allies and doing the necessary probing in the East." He appears to have quite correctly thought that the transfer of such a considerable amount of combat planes, capable of, in addition, carrying nuclear weapons, close to the borders of the socialist states might cause their legitimate anxiety and wish to take appropriate response measures. In his opinion, it is important "in no way to upset the climate of detente that has been established after the summit meeting in Washington."

(Pravda, February 1. Abridged.)

VORIO-871109DR43

DIAMOND CUTTING DIAMOND

G. Zafesov

The last, seventh round of the Spanish-American negotiations on the scaling down of US military presence in Spain, which began almost 18 months ago, has ended without any results.

The failure of the talks was predictable. Firstly, the previous six rounds of the talks were futile for the Americans. Secondly, it was a case of diamond cutting diamond: the United States did everything to preserve its airbases at Torrejon de Ardoz and Zaragoza, while the Spanish side was determined to get rid of the American F-16 bombers.

The Americans have only one argument for their persistence: they say the base at Torrejon de Ardoz is "crucial" for NATO. That was what the US Secretary of Defence, Caspar Weinberger, who has just retired, was saying all the time. The Spanish government, however, insists that the United States reduce its military presence. And it has good reason for demanding this: in last year's nationwide referendum the majority of Spaniards consented to their country's participation in the political organisation of NATO, but made that consent conditional upon the reduction of the American military presence and, what is most important, non-deployment of nuclear weapons on Spanish territory.

Judging by everything, that last condition became the stumbling block. The kernel of the matter is that it is practically impossible to make sure whether there are nuclear weapons at the American air or naval bases or not. Incidentally, several days ago pacifists staged a protest at the naval base at Rota where the United States is believed

-2-

to have nuclear weapons deployed. Only the Pentagon knows for sure whether there are nuclear weapons or not there, but there is no doubt that the overwhelming majority of Spaniards do not want their country to become a nuclear powder-keg. And it appears that the Pentagon is so stubbornly clinging to its bases in Spain because it does not want to lose a nuclear stronghold.

The United States was haggling to the last and even offered to withdraw 48 out of the 72 fighter-bombers stationed at Torrejon de Ardoz near Madrid, but the Spanish government stood firm.

Now that Washington has failed to persuade Spain the situation has become even more complicated. The term of the Spanish-American agreement on friendship, defence and co-operation expires next year and November 14 is the last day for either side to declare its intention to end the agreement. This is what Spain is going to do. Press reports say that the Spanish government has already prepared an official notice for the US administration and the general-secretary of the Spanish Prime Minister's Chancellery, S. Varela, has confirmed this at a press conference.

So, the fate of the Spanish-American agreement has been decided, though during six months the sides may try to draft a new agreement. Such an eventuality is not ruled out, but in any case the setback suffered by Washington shows that the United States finds it more and more difficult to make its European NATO partners toe the line.

(Pravda, November 9. In full.)

VORIO-871109DR42

AFTER WEINBERGER

Alexander Lyutyi

The resignation of US Defense Secretary Caspar Weinberger has caused many comments in both the United States and Western Europe. Indeed, it is not an ordinary event. A politician who has nearly broken the record of the duration of holding this post (nearly seven years, and Robert McNamara alone was Secretary of Defense for a longer period of time) has left his post. Weinberger is a politician whom America largely owes also the dubious records of inflating the Pentagon budgets and escalating military preparations. Washington has spent about two trillion dollars on the arms race over the past more than six years. There is ample reason to agree with those who say that the resignation of Weinberger marks the end of a whole epoch, and it was far from being the best epoch in America's history.

Personal motives have been cited as the official reason for the resignation. But many observers, especially in Western Europe, are inclined to see a deeper sense in Weinberger's decision. The amassing differences, which sometimes came into the open, between the Defense Secretary and some other Cabinet members, above all with Secretary of State Shultz on arms control and holding negotiations with the USSR were an open secret in Washington. Weinberger did not try to hide his dislike for any accords between the USSR and the USA in the sphere of limitation, reduction or elimination of armaments. Having given a verbal support for the President's decision to sign a treaty on elimination of medium- and shorter-range missiles with the USSR, Weinberger, until the most recent time, tried to thwart a treaty. It is believed that Weinberger, having failed to

-2-

torpedo a treaty on medium- and shorter-range missiles, has preferred to resign.

Some analysts view his move as "a good sign for Moscow", as a herald of positive changes in Washington's policy. They claim that Frank Carlucci, former US President's National Security Advisor, who has replaced Weinberger, and Colin Powell who has replaced Carlucci are more flexible and pragmatic men. I think it is relevant to say here that time will show whether this is so. Seven years ago Weinberger was also publicized as an advocate of saving funds but he, having become the Pentagon head, displayed unbridled dissipation to please the military-industrial complex. For all that, in my view, some constructive changes in Washington's stand give grounds for a hope that the "post-Weinberger epoch" will be more productive in Soviet-American relations.

(Pravda, November 9. In full.)

Başlık: Amerikan Üslerinin Verilişıyla

Ulusal Egemenlik ve Ülkenizin

Toprak Bütünlüğü İlkesi Bağdaşmıyor

14 Haziran 86 Ekr

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, biliyorsunuz, ülkemizde 7 tane büyük, tam 60 tane Amerikan üs ve tesisi var. En yakın tarihli uluslararası belgelerde bu sayı böyle geçiyor.

Yine biliyorsunuz, bu sayıya yenileri ekleniyor. 12 Eylül darbesinden bu yana, beşte Nevve Batman olmak üzere, ülkenizin değişik bölgelerinde yeni yeni üsler kuruluyor.

Yine biliyorsunuz, süresi geçen yıl sona eren Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nda buralara "Ortak Savunma Tesisleri" deniyor. Ne var ki, adına ister üs deyin, ister tesis... Bu toprakların önemli bir bölümünde Türkiye Cumhuriyeti devletinin

esemenlik hakkı, yönetim ve denetimi bulunmuyor.

Bu üslerin başında Adana yakınlarındaki İncirlik üssü geliyor. 1976 yılından beri, burelerde Amerikan bayrağının yanında birde Türk bayrağı dalgeleniyor. Bu tesislerin nizamıyesine bir ye da birşey bölük Türk askeri de konulmuş bulunuyor.

Buralarda hizmet ve temizlik işlerinde Türk işçileri de çalışıyor. Ancak bu üslerdeki gizli dâmleme odalarında, neler olup bittiği konusunda kimsenin bilgisi yok. Karışık casusluk ve dinleme aygıtları, gizli şifre odaları ve tür bilgiler elde ediyor.

Benler konusunda Türk makamlarının bilgisi bulunmuyor.

Başta İncirlik olmak üzere, bu üslerdeki Amerikan askeri uçakları nereye gidiyor? Lübnan'ı mı bombalamaya gidiyorlar? İran'a havadan indirme mi yapacaklar? Sovyetler Birliği üzerinde casus uçakları mı yapıyorlar?

Bunları Rantagenindeki Amerikan Hükümeti'ndeki birkaç kişi-
den başka kimse bilmiyor. Geçmişte sık sık resledik. İçin kokusu
daha sonra ortaya çıkıyor.

Daha seçenlerde Amerika, Libya'yı bombelarken arızalanan bir
Amerikan helikopterinin inçirliğe iniş yaptığı haberi gazetelerde
yer aldı.

Yine Libya'nın bombelenmesi sırasında Amerikan askerlerinin
taşıyan nakliye uçaklarının inçirlik'ten Kıbrıs'taki Agrotur üsüne
aktarıldığı haberine dış besinde resledik.

Yine biliyorsanız, Libya'yı bombalayan F-111 uçaklarının
inçirlik zaman zaman inçirlik'te konakladığı, aynı tâlimlerini ise
Konya'daki yaptığı haberi yerli besinde çıktı.

Bu konularda hükümet yetkilileri bugüne kadar bir yalanlama
gereğini bile duymadılar.

Ve değerli dinleyiciler, Amerikan Savunma Bakanlığı'nın iki numaralı adamı Richard Pörl, açıkça söylüyor. Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu toplantılarında Amerikan tarafına başkanlık eden

Pörl, açıkça diyor ki:

"Yurt dışındaki üslerimiz, ileride seveş yürüteceğimize elan-
lar. Buradaki Amerikan askerlerini gerektiği zaman gerektiği
yerlere gönderebiliriz. Üslerin bulunduğu ülke yönetimleri her za-
man onaylanese bile, bu hakkımızı kullanacağız." (Cumb. 21.5.86)

Kısacası, Amerikan ölüm tüccarı, "hak benim" diyor. XXXXX

XXXXX Yurt dışındaki üslerimi istediğim gibi kullanırım, di-
yor.

Pörl'ün yurt dışındaki üslerimiz dediği yerler, bizim toprak-
larımız, değerli dinleyiciler... İncirlik, Fıncık, Çiğli, Bat-

Sinop, Belbeşi, Yemenler, Karataş, Malatya Erhaç, Erzurum, Kars, Van, Muş, Batman...

Amerikalı ölüm tüccarının "istediğim zaman kullanırım" dediği yerleri iate burelari, değerli dinleyiciler... Elin Amerikalı-sının "yurt dışındaki üslerim" dediği yerler, bizim topraklarımız, bizim yurdumuz, değerli dinleyiciler...

Onen bir erazi pençesi gözüyle baktığı yerler, bizim vatandaşlarımız...

Amerikalı, "sen" diyor, "istemesen de, ben burelari kullanırım ve kullanacağım. Burelerden başka kimselere müdahale edeceğim, seldireceğim" diyor.

Bu sözler açıkça göstermiyor mu? Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, ulusal egemenliğimizle bağdaşmıyor. Ulusal egemenlik, bölünemez, başkasına devredilemez. Başkasıyla paylaşılmaz.

Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, ~~xxxxxx~~ işte cumhuriyetin en temel ilkesiyle bağdaşmıyor. Türkiye Cumhuriyeti topraklarımız üzerinde egemenliğin o topraklar üzerinde yaşayan ulusa ait olduğu ilkesiyle bağdaşmıyor.

~~Topraklarımız~~ Bu üsler aynı zamanda, Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğü ilkesiyle bağdaşmıyor. Gerek 1961, gerekse bugünkü anayasanın üçüncü maddesinde yer alan ülkenin toprak bütünlüğü ilkesinin açıkça çiğnenmesi anlaşılmaya geliyor.

~~Topraklarımızın bütünlüğünün korunması için gerekli tedbirler~~

Var ne gerekçeyle olursa olsun, şu anlaşılmaması uzatılamaz. Bu üslerin topraklarımız üzerinde varlığını göz yummak, Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünün çiğnenmesine göz yummak demektir. Bölücülüğün ta kendisi işte budur.

Bu üslerin topraklarımız üzerinde varlığına izin vermek,

ulusal egemenliğin çiğnenmesi demektir. Ulusa karşı işlenmiş en ağır bir suç demektir.

İster yeni ek protokollerle, ister yeni ek bir mektupla, ister anlaşmayla, ne biçimde olursa olsun, bu üslerin verilğine daha fazla izin verilmez. Sila edji ihanet anlaşması yeni bir biçimde uzatılmaz. Bu anlaşmanın uzatılması, ona imza etanlerin olmasını yekesektir. Onları ulus önünde sağılı olaktan kurtaramayacaktır.

Burası Bizim Radyo... "Amerikan Üslerinin Veriliğiyle Ulusal Egemenlik ve Ülkemizin Toprak Bütünlüğü İikese Bağdaşmıyor" başlıklı 11 günün yorumuna dinlediniz.

Wednesday, June 18, 1986

VORIO-860618-512

9

WHERE ARE THE BORDERS OF CALIFORNIA?

V. Matveyev, Izvestia political correspondent

The United States is a large nation, as are, in fact, quite a few more in the world. But does that mean that its leaders may lay claim to special rights in international affairs? Of course, not. If all nations reasoned and acted in this way, there would be nothing left of international law.

Hardly a day passes by without some of Washington's top leadership holding forth about their allegiance to the principles of international law, justice and the like. But these assurances are quite often followed up by a reservation: some are more equal than others... The United States of America, for example. You see, it may do what others may not.

That was stated in black and white by a member of the present Administration at a US Stock Exchange conference in Washington on June 9. It was the Pentagon chief who said so. He claimed that the best way to "defend" the US was to do so thousands of miles away from American shores, that is, by so-called "forward-based" forces wherever the Pentagon could send them. He explicitly indicated that he "prefers to defend California while in New Guinea".

That is a peculiar kind of approach to "defence". The Pentagon chief appears to be unaware of the sovereignty of other peoples and nations. He is ready to have California's borders drawn in New Guinea or on any other territory thousands of miles away from his own.

Now, what would happen if other nations and governments started to reason in the same way? Why wouldn't they, too, find themselves entitled to dispatch arms and forces wherever they may please? What would happen to our very planet, let alone the standards of international law?

It is no good for anyone, least of all for the chief of the Washington Defence Department, to get out of touch with reality.

(Izvestia, June 18. Abridged.)

WHEREVER THEIR HANDS CAN REACH

Weinberger "Specifies" NATO's Zone of Operations

Yuri Zhukov, Pravda political commentator

Caspar Weinberger, the bellicose US Defence Secretary, is furious. He is no longer content with the United States having scrapped the nuclear arms limitation treaties. Washington's preparations to discard the anti-missile defence treaty do not satisfy him either. He wants to have an absolutely free hand for an unlimited arms race and for using weapons wherever and whenever he would find it necessary.

This is the only explanation of Weinberger having recently started to insist again on reviewing the geography of the zone of operations of the NATO countries' armed forces.

An outdated geographical label is how the Pentagon boss qualified NATO's zone of operations, speaking in the US Naval Academy in Annapolis which earlier in June hosted a meeting to specify NATO strategy. Weinberger calls, without beating about the bush, for scrapping the 1949 definition of NATO's zone of operation and proposes a plan for its territorial expansion to freely use NATO's armed forces in areas situated beyond the bloc's initial zone of action.

As it follows from what Weinberger said in Annapolis, Washington has decided to intensify pressure on its allies to secure at last their consent to abolishing NATO's boundaries. They are now either to bow to their infuriated boss and become the US's humble mercenaries in its crusades or to say "no" and preserve a measure of sovereignty over their armed forces.

What has made the US partners particularly apprehensive is their senior brother's stand at the Brussels consultations to extend the NATO zone of operations, the stand expressed as compensation, promotion and participation. Weinberger's

department is no longer content with compensation, i.e. numerical increases in the armed forces of the US allies in Europe to make up for the US troops which could be dispatched beyond the NATO zone.

They now need promotion, i.e. extending bases and other assistance to US troops on the way to flash points outside Europe and, over and above this, participation which is interpreted as the dispatch of European governments' own forces to these areas to protect US imperial interests. The emerging situation is serious enough for Western Europe to think in earnest over the implications of constantly giving in to Washington's pressure.

The time is coming for decisions. Petty dodging and juridical casuistry would be of no avail. The US allies either would, after some grumbling, get quiet and again comply with Uncle Sam's diktat or say, at long last, that common sense and concern for Europe's interests and peace worldwide demand a radical turn away from war preparations to a policy of international normalisation and the consolidation of peace.

The mad course which Weinberger and his generals and admirals are imposing on NATO is countered by the course the Warsaw Treaty offered NATO and Europe as a whole. The proposals formulated at the recent Budapest meeting of the Warsaw Treaty Political Consultative Committee by the supreme leaders of Bulgaria, Hungary, the German Democratic Republic, Poland, Romania, the Soviet Union and Czechoslovakia give the go-ahead to a nuclear-free and peaceful Europe.

(Pravda, June 25. Abridged.)

Friday, February 14, 1986

Perle - Usher
VORI28-860214-507

7

"GOODNEIGHBOURLY OCCUPATION"

A.Cherepanov

Latin America is literally entangled in a dense network of various American military facilities, ranging from depots of conventional and nuclear weapons and radar systems to very large air-force and naval bases. The American military presence is particularly dense in Central America and the Caribbean.

There are over twenty American military facilities, among them six large bases, in the Panama Canal zone where the US Southern Command is headquartered. Their list includes naval base Rodman and Howard air-base. A radio reconnaissance centre is situated on Galeta Island. A land-force brigade and Green Berets units are permanently stationed in the Canal zone. It is from there that the Pentagon GIs more than once delivered strikes against the national-liberation movement in Central America, and the main forces for attacking revolutionary Nicaragua are concentrated there.

Honduras is another area of permanent US military presence on the Central American isthmus. Two large American bases have been built in that country. Furthermore, during the long US-Honduran manoeuvres the United States set up ramified military infrastructure in Honduras and has tried 70,000 GIs in conditions proximate to combat ones. A joint military exercise, code-named Terencio Sierra-86, with the participation of 4,500 US officers and men is now going on in close proximity of the Nicaraguan border. The American bases in Honduras and other military facilities are used also for training "contras" who are fighting against the Sandinista Revolution.

The Caribbean zone is another area in Latin America where

US base obsession graphically manifests itself. It is virtually glutted with American military bases. The largest of them is in Guantanamo on Cuba's territory which is unlawfully retained by the United States. There are over 20 military installations at it. Along with it, Chaguaramas in Trinidad is the most important US naval base there.

Smaller bases are located on the Bahamas and Virgin Island and in Antigua. The Western press has written a lot about Washington intention to turn Grenada into its military outpost in the Caribbean.

In the Caribbean zone special mention should be made of US-occupied island Puerto Rico which has been used for many decades as a bridgehead of militarism and expansion in Latin America.

But it is not only Central America and the Caribbean that are seats of American military presence. This holds true also of the countries situated in the extreme south of the continent.

The United States intends to set up a new military base on the Pacific coast of South America. Chilean dictator Pinochet is helpfully letting the USA use Easter Island for this purpose. Construction of a runway for reusable spacecraft is to begin there already this February. Observers hold the view that Easter Island will become an element of the present US Administration's ambitious programme for launching an arms race in outer space.

Not long ago Richard Perle, US Assistant Secretary of Defence and one of the "superhawks" in the current US Administration, stated in no uncertain terms that the American bases abroad exist as a "potential for waging wars".

The people of Grenada have learnt from their bitter experience what a "friendly and goodneighbourly occupation" really means.

(Izvestia, February 13. Abridged.)

"Köprü" dergisinin "Bediüzzaman Said Nursi Özel Sayısı"nda ~~Demirel~~ şöyle yazıyor: " 'Nur postacısı' İslamköylü Abdullah Çavuş, elli yıl sakladığı mektubu nihayet gösteriyormuş. Bediüzzaman bu mektubunda, 'İslamköy'den bir insan çıkacak, bu milletin başına geçecek, eğer Kur'ana dayanırsa muvaffak olacak, Eğer Kur'ana dayanmazsa atisi vahimdir" diyormuş.

Demirel, Said Nursi ile ilgili anılarını şöyle anlatıyor:

"Eğridir-Barla arasında göl sahilinde idik. Orada, su işleriyle ilgili bir konuyu inceliyorduk. Arabasını görünce hemen kendilerini selamladık. Bizim selamımızı aldıktan sonra, kendisi geçti gitti. O zaman merhum bizim kim olduğumuzu bilmezdi." (Mumeu, 20 Mart 86, Cumhuriyet)

26 Mart 1986 tarihinde yürürlüğe giren İnfaz Yasası'ndan 14 bin 70 kişi yararlandı / Necat Eldem (Milli Gazete, 12 Nisan 86, Avr)

BAGFAŞ/ÖZAL/ Özal, Bandırma yakınlarında kurulu Bagfaş Gübre Sanayii ek tesislerini hizmete açtı. Burada yaptığı konuşmada, Temmuz ayından itibaren gübre üreticilerinin gübreyi doğrudan doğruya köylüye satabileceğini bildirdi. (Milli Gazete, 10 Nisan 1986, Avr)

SHP Genel Başkan Yardımcısı Tefvik Çavdar: "Biz büyük Türkiye değil, yeni Türkiye diyoruz." (Milli Gazete, 10 Nisan 86, Avr)

NATO Askeri temsilcimiz Korgeneral Asir Özener (Milliyet, 18 Kasım 1985, Avr)

BECHTEL'İN TÜRKİYE TEMSİLCİSİ/ Özel sektörde de önemli görevlere ulaşan DPT'lilerden bazıları şunlar: Erdal Kabatepe (Süleyman Demirel'den sonra T'de Eisenhower bursu alan ikinci kişi, Bechtel adlı bir ABD firmasının temsilcisi) (Milliyet, 28 Kasım 1985, Avr)

YAŞAR HOLDİNG BAŞKANI SELÇUK YAŞAR, Türk Deniz Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı Batı Anadolu Başkanı oldu. Vakfın Yönetim Kurulu üyeliklerine ise Ergün Özakat, Şinasi Ertan, Raşit Özsaruhan, Tekin Çullu, Aslan Önel ve Cemal Tercan bulunuyor. (Hürriyet, 24.4.86, Avr)

Tefvik Çavdar, ABD'nin Libya'ya saldırısıyla ilgili olarak: "T, Doğu Akdeniz'de en büyük ABD üssüne sahiptir. NATO savunma sisteminin amaç dışı kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Bundan ötürüdür ki, T ile NATO ilişkileri, Türkiye ile ABD ikili anlaşmaları ciddi biçimde gözden geçirilmelidir. Aksine takdirde, tahmin edemeyeceğimiz olaylarla karşılaşabiliriz." (Hürriyet, 24.4.86, Avr.)

KOMANDO KAMPI/ İzmir'e 60 km. uzaklıktaki Gümüldür komando kampının başında Rifat Baykal vardı / Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a gelişinden sonra çıkan olaylar dolayısıyla CKMP'nin açılmasına gerek gördüğü komando kampına öyle her genç elini kolunu sallaya sallaya giremiyor. Önce Başbuğ'dan (Alpaslan Türkeş) izin alınacak. / Sancılı Yıllar, (1965-1971), Hikmet Çetinkaya, Cumhuriyet, 25.3.86)

SHULTZ, OLAYI OTELDE ÖĞRENDİ/ Libya'nın Sirte Körfezi'nde manevra yapan Amerikan gemilerine ateş açtığı haberi dün akşam Ankara'ya ulaştığında, Shultz Çankaya'da Başbakan Turgut Özal ile görüşmekteydi (Cumh. 25 Mart 1986)

ELDEM: SİVİL CEZAEVLERİNDE 10 YILDA 1520 KİŞİ ÖLDÜ/ Adalet Bakanı Necat Eldem, son 10 yılda çeşitli nedenlerle sivil cezaevlerinde 1520 kişinin öldüğünü açıkladı. Fikri Sağlar'ın önergesine verdiği yanıtta, ocak 1976'dan şubat 1986 arasında sivil cezaevleri ile tutukevlerinde 1336 kişinin hastalık, 101 kişinin intihar ve 83 kişinin de hükümlüler arasında çıkan olaylar sonucu öldüğünü açıkladı. Ocak 86 itibariyle 68 bin 596 kişi cezaevlerinde.. (Cumh.26.3.86)

SHP (MUMCU) / Siyasi Partiler Yasası'nın 19. maddesi, il kongrelerinin "yirmi aydan az ve iki yıldan fazla" olmayan bir süre içinde toplanacağını yazıyor. / SODEP ile HP örgütleri birleştikten sonra yapılacak il kongreleri, bu maddede öngörülen süreden önce yapılıyor. Parti genel kongresi mayıs ayında yapılacağı için il kongrelerini bu arada toplamaktan başka da yol görünmüyor. / Kongreler, yasanın bu hükmü gereğince geçersiz sayılırsa, birleşmeden önceki HP delegeleri oy kullanabilecek; böylece SODEP üyeleri seçimlerde devre dışı kalacak. / Fekre Seçim Kurulu bu yönde karar verdi.../ Daha önce bu konuyu Hürriyet'te Oktay Ekşi yazmıştı. / Siz yine inanmayın, ama bu konu aklınızın bir köşesinde kalsın.. (Cumh. 26 Mart 1986)

BÜLENT ECEVİT: İNCİRLİK'E DİKKAT: Bülent Ecevit, Libya'ya ABD saldırısı nedeniyle yazılı bir açıklama yaptı. T'nin ABD ile askeri işbirliğine ilişkin anlaşmaların uygulanması konusunda çok dikkatli davranmasını isteyen Ecevit, daha sonra şu görüşlere yer verdi:

"Amerikalıların, ortak savunma amacıyla ülkemiz topraklarında yararlanabilecekleri tesislerden özenle kaçınılmalıdır. Başta İncirlik olmak üzere, tüm tesislerde, T.C. devletinin egemenliği ve denetimi kesin güvence altına alınmalıdır. Bu tesislerden herhangi birinde, Türk devletinden habersiz ve izinsiz kuş uçurulmaması sağlama bağlanmalıdır." / KKTC topraklarında da aynı özenin gösterilmesi

gerektiğine değinen Ecevit, "Yoksa Reagan yönetimindeki ABD, bütün dünya ile birlikte Türkiye'nin başını maceracı politikasıyla belaya sokabilir" dedi.

Nikaragua konusunda, "ABD'nin saldırgan tutumu için", ABD Dışişleri Bakanı Shultz'un isteği manevi desteği vermenin sakıncalı olduğunu kaydeden Ecevit, "Nikaragua neye, Türkiye nere. Bu konuda olsun Amerikalı dostlarımızın gönlünü alıcı bir tavır takınmakta sakınca olmaz diye düşünenler varsa, çok yanıltmış olurlar" görüşünü savundu. Ecevit, "1960'larda SSCB-ABD pazarlığında Türkiye ile Küba'nın aynı terazide tartıldığını" anımsattı. (Cumhuriyet, 26 Mart 1986)

ABD'nin Sirte'deki saldırısından sonra/ Dışişleri Bakanlığı, Sirte Körfezi'nde meydana gelen olayların T tarafından üzüntüyle izlendiğini açıkladı. Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Dairesi'nden dün yapılan açıklamada, T'nin tahrik edici davranışlardan kaçınılması temennisinde bulunduğu belirtilerek şöyle denildi: "Türkiye, Sirte Körfezi'nde vukubulan olayları üzüntüyle izlemektedir. Ortaya çıkan bu nazik durumun barış ve güvenlik açısından arzettiği önemi de göz önünde tutan Türkiye, tahrik edici ve olayları tırmandırmaya yönelik davranışlardan kaçınılmasını ve teenni içinde hareket edilmesini içtenlikle temenni etmektedir." (Cumhuriyet, 26 Mart 1986)

SPK / PARALI PROPAGANDAYA 'EVET'/ Siyasi partiler ve seçim yasalarında değişiklik öngören yasa önerisinin görüşülmesine genel kurulda devam ediliyor. Dün de yasa önerisinin TV'de paralı propagandayı öngören üç maddesi kabul edildi. ANAP'lı Eyüp Aşık, paralı propaganda uygulamasının ABD'de sürdürüldüğüne dikkat çekti. (Cumh. 26 Mart 1986)

EVREN, AİLE PLANLAMA KAMPANYASINI BAŞLATTI/ Başbakan Özal da, "Küçük çocukların ölüm oranı, T'nin gelişmesiyle münasip bir oranda değil" dedi. Gelişmiş ülkelerde bebek ölüm oranının binde 9 olduğunu belirten Özal, "T'de ise bu oran binde 90-100. Birçok gelişmekte olan ülkelerde bile bu rakam daha iyi" biçiminde konuştu. Özal, bebek ölüm oranının on yıl içinde binde 20'ye indirilmesi gerektiğini vurguladı. (Cumhuriyet, 26 Mart 1986)

SHP: ANAP'IN SİYASAL İKİZİ/ Yalçın Doğan/ 6 Kasım 1983 seçimleri "üç i cazetli parti" ile yapıldı. 1988 için ~~yapılan~~ yürütülen hazırlık "iki partiyi yerleştirmeye" yönelik... Bu iki parti de, öyle iki parti olacak ki, tıpkı Amerika'da olduğu gibi, hangi parti seçilirse seçilsin, ne siyasal sistemde bir önemli değişiklik, , ne de eko.sistemde gerçek bir değişiklik söz konusu olacak. .. / SHP'yi "öyle bir konuma getirmek gerekir ki, iktidara geldiğinde, ne siyasal sistem, ne de eko. sis- bu iktidar değişikliğinden bir zarar görsün" (Cumh.27.3.86)

Bandırma Gübre Fabrikaları AŞ (BAGFAŞ) Yönetim Kurulu Başkanı Recep Gençer, "Tesislerimizde günde 1 milyon marklık (300 milyon lira) gübre üretiyoruz. Harran Ovası sulu tarıma açıldığında, artacak gübre ihtiyacını BAGFAŞ rahatlıkla karşılayabilir" dedi. (Hürriyet, 15 Haziran 86, Avr)

AYMAR (VEHBİ KOÇ) / TURYAĞ Gn?Md. (Oral Turanoğlu), UNİLEVER (Melih Yıldızlar), MARSA (Sakıp Sabancı) (Hür.15.6.86, Avr)

ALBAY DICKSON / Türkçeyi çok az hata yaparak konuşur. Kendisine bu dili orada öğreten, yüzelliliklerden Filozof Rıza Tevfik'in oğludur/ Dickson, General Porter'ın en yakın dostuydu. Bu general Porter ki, söylendiğine göre, T'ye geliş nedeni bir başbakan aramaktı. / Dickson'un görev arkadaşı E.Mergen. Deniz binbaşısı. (Albay olacak) CENTO'da çalışır. / İnönü, 27 Mayıs'tan sonraki Başbakanlığı konusunda açıklama yaparken şöyle diyordu: "Memurlarıma ne zaman bir rapor hazırlama görevi versen, sonucu daha önce Amerikan sefirinden alıyordum." (T'deki Amerika, 197)

"Bu sebeple herkes müttefiktir ki; bu tehlike muhalefetin tedrici şekilde parçalanmasını ve bütün arzulanmayış sonuçları ile birlikte, sol ve sol eğilimlilerin ~~xxxxxxx~~ benzeri bir birlik yaratmasını önlemek üzere boğulmasını tahrik eder, hatta bizi buna zorlar." / "Diğer taraftan çok müessir tarafsızlaştırma çabalarının daha başarı ile uygulanmasının müşterek gayretlerle sağlanması gerekli görülmektedir." / "Aynı zamanda bütün devlet cihazı maalessif muhalefete bağlı kimselerin elindedir. Devlet mekanizmasının muhalefet taraftarı elemanlardan temizlenmesi ve NRP'nin aletleri olan bazı hasım kuruluşların zararsız hale getirilmesi olduğuna herkes inanmıştır." / "Buna bağlı olarak, bazı hükümet tedbirlerinin hazırlanmasına ve uygulanmasına paralel olarak, rejime sadık olmayan devlet memurları ve subaylardan en tehlikelileri bir program dahilinde tasfiye edilmek üzere tesbit edilmektedir." / "M.P. tarafından teklif edilen güvenlik tedbirleri ile intibak halinde"

1965 yılında ABD ile ikili anlaşmaları yeniden gözden geçiren Türk Genelkurmay yetkilileri, ABD generallerince tepkiyle karşılanmış ve ABD Genelkurmay İstihbarat Başkan Yardımcısı yerine, Haberalma Şefi Albay Gs. James E. Iazanby, ABD'nin Ankara'daki Kara Ataşesine yazdığı 22 Kasım 1965 günlü "gizli" yazısında, "Türk hükümeti ile Genelkurmayı tarafından bazı Avrupa ülkelerinde üsler üsler yapılması için Amerikalılara sağlanan ~~kolaylıklar~~ ^{kolaylıklar} ile ilgili istihbarat" yapılmasını isteyerek, bu çalışmaların kimler tarafından yürütüldüğünü sormuştu. (MUMCU, 31.8.80, Cümh.)

BaşlıkX Savunma Ve Ekonomik İşbirliği adlı
anlaşmanın içyüzü

20 Eylül 1986 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, Türkiye ile Amerika Birleşik Devletleri arasında 1980 yılında imzelenen Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nın bir yıl daha uzatıldığı bildiriliyor. Gerçi bu haber, gazetelerde gayriresmî biçimde yer almıştır. Haberler, Dışişleri Bakanlığının isimsiz, her kimlerse onlardan oluşan "yetkililer"ine, bir anlamda rüfailere dayandırılmıştır. Ve bilindiği gibi, Dışişleri Bakanlığı'nın bir de resmi sözcüsü vardır. Adı da Yalın Eraltır. Ancak bu resmi sözcünün sık sık yalanlama yapmaktan başka bir faaliyeti görülmez. Yalanladıklarının çoğu da sonunda doğru çıkar.

İşte böylesine ciddi bir konuda, Dışişleri Bakanlığı ve

onun resmi sözcüsü, kamuoyunu ciddiye alma gereğini duymamışlardır. Ülkemizin yazgısına yakından ilgilendiren böylesine ciddi bir konuda kamuoyuna resmi bir açıklama yapmamışlardır.

Kapalı kapılar ardında birkaç kişi, bir anlaşmayı uzatmaya ve anlaşma, Meclis'in denetiminden geçirilme- karar vermektedirler. ~~Partiye karşı bir kararın alınmasıyla ilgili olarak, kararlar~~ mekte, hattâ Meclis'in bilgisine bile sunulmamaktadır.

Kısa adı SİA olan bu anlaşma, 29 Mart 1980'de imzalanmış- tır. O güne kadar Meclis'in onayına sunulmamıştır. 12 Eylül darbe- sinden 6 gün sonra, 18 Eylül 1980 günü, 5 general Milli Güvenlik Konseyi ~~kararıyla~~ olarak, sıfatıyla ve kendilerini Meclis'in yerine koyarak bu anlaşmayı onaylamışlardır. Anlaşma, 1 Şubat 1981 günlü Resmi ~~Gazetesi~~ Gazete'de yayınlanmıştır. Ama anlaşmanın ~~anxk~~ ek maddeleri yayınlanmamıştır.

SİA Anlaşması'nın süresi, 18 Eylül 1985 günü dolmuştur. Geçen yıl bir yıl uzatılan anlaşmanın, şimdi bir yıl daha uzatıldığı bildirilmektedir.

Bir yandan anlaşma iptal edilmemektedir. Bir yandan da, yeni bir anlaşma imzalanmamaktadır. Böylece, eski Dışişleri Bakanlarından İhsen Sabri Çağlayangil'in de belirttiği gibi, bir bakıma anlaşma kavramı, aşındırılıp aşındırılıp lâçka edilmektedir. ~~Ma~~ Kamuoyuna ise, ~~Türkiye'nin~~ yeni bir anlaşmanın imzalanmadığı, pazarlığın sürdüğü, Türkiye'nin çıkarlarının korunduğu görüntüsü verilmek istenmektedir.

Oysa değerli dinleyiciler, ülkemizdeki Amerikan üs ve tesislerinin statüsünde hiçbir değişiklik yoktur. Bunların hepsinin faaliyetleri sürmektedir. Hatta aradan geçen süre içinde bunların sayıları artmaktadır. İçlerindeki silahlar ve savaş uçaklarının

yerleştirilmektedir. Biliyorsunuz, geçenlerde Amerikan Senatosu'ndeki görüşmeler sırasında ortaya çıktı. Buna göre, İncirlik, Mürted, Balıkesir, Eskişehir ve Erhaç üslerine, yeni nükleer silahların depolanacağı özel güvenlik kasaları kurulmaktadır. ~~Topraklarımız~~ Topraklarımıza nükleer füzelerin dikilmesi yetmemekte, şimdi bir de yeni nükleer silahlar, ~~şu~~ yeraltındaki özel hangarlara depolanmaktadır. Topraklarımızın altına nükleer mayınlar, nükleer dinamitler döşenmektedir.

Kısacası, nükleer barut fiçilerinin yanında, ~~şu~~ onlarla burun buruna ~~yaşayamıyoruz~~ olmamız yeterli gözükmemektedir. Evren ve özel eliyle, milletçe Amerikalıların Şimdi bir de, ~~şu~~ nükleer fiçiler üzerine otur-tulmak isteniyoruz. Kendi topraklarımız üzerinde, en küçük bir Amerikan kışkırtması halinde, hatta kazara yanlış bir ~~alarm~~ alarm sonucu, hep birlikte havaya uçabiliriz.

Değerli dinleyiciler, işte ülkemizde Amerikan nükleer silahlarının ve bu silahları barındıran üslerin varlığı konusu, böylesine ciddi bir konudur. Bu, hepimiz için bir ölüm-kalım sorunudur. Konu, hiçbir biçimde masife alınmaz. İşin şakaya geliri yani yoktur.

Ve işte kısaca SİA olan Savunma ve Ekonomik İşbirliğine anlaşması, ülkemizdeki 12 Amerikan üssünün ve 50 kadar Amerikan askeri tesisinin statüsünü belirtmektedir. Bu üslerdeki nükleer silahların düğümleri, Amerikan subaylarının elindedir. Yarın bir uyuşturucu maddeyle kafayı tutsüleyen bir Amerikan subayının yakalanması elinin incirlik ya da Erhaç'taki nükleer silahın düşmesine uzanmayacağına bizim açımızdan hiçbir garantisi yoktur.

Ülkemiz topraklarındaki nükleer silahlar, bu silahların barındıran askeri üsler, savunma gücümüzü artırıyor. Tam tersine, tam tersine, tıpkı bir mıknatıs gibi, nükleer darbeyi çekiyor.

Bu üsler, bu üslerdeki nükleer silahlar, tıpkı bir teröristin elindeki bombaya benziyor. İkisinin de amaçları aynıdır. İkisi de, kendi koşullarını kurbanına, rehinesine dayatmak istiyor. Bombayı elinde tutan terörist de, nükleer düğmeyi elinde tutan Amerikalı da, kendi iradesini, kendi koşullarını aslında bulunduğu yerin insanlarına dayatma amacı güdüyor.

Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, Amerika'ya olan bağımlılığımızı artırıyor. Bu üsler, ulusal onurumuza hakaret anlamını taşıyor. Bu üsler, ulusal egemenlikle bağdaşmıyor. Çünkü ulusal egemenlik bölünemez, başkasına devredilemez. Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, işte cumhuriyetin en temel ilkesi olan ulusal egemenlik ilkesine ters düşüyor. Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde egemenlik, bu topraklar üzerinde yaşayan ulusundur ilkesiyle bağdaşmıyor.

Ulusal egemenlik, elin Yanki'siyle paylaşılamaz. Bu, ulusa karşı

si işlenmiş ağır bir suçtur. Ülkemizin, halkımızın güvenliği, baskı yüzölçümü dolar karşılığı, elin Amerikalılarına bırakılmaz.

Bu bakımdan, Kuvvetler Meclisi'nde, seçim kuruşlarından bu anlaşmanın

Bu bakımdan, Kuvvetler Meclisi'nde, seçim kuruşlarında, bu anlaşmanın tehlikelerine karşı seslerini yükseltmelidir. SİA adlı ihanet anlaşması, Meclis'te görüşülmeli, Meclis'te görüşülmelidir. Türkiye Komünist Partisi, Barış, Hırsız Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifleri'nde açıkça belirtiyor: Amerika, Güneşli Devletleri ile imzalanmış bulunan SİA ve Kuvvetler Meclisi başta olmak üzere, tüm ikili anlaşmalar feshedilmeli, yabancı çıkarını dayatarak hiçbir yeni anlaşma yapılmamalıdır.

Bu arada Bizim Radyo...! Sevünce ve Ekonomik İşbirliği adlı anlaşmanın ıyızın başlık 11 günün yorununu dinlediniz.

Başlık Savunma Ve Ekonomik İşbirliği adlı
anlaşmanın içyüzü

20 Eylül 1986 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, Türkiye ile Amerika Birleşik Devletleri arasında 1980 yılında imzalanan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nın bir yıl daha uzatıldığı bildiriliyor. Gerçi bu haber, gazetelerde gayriresmi biçimde yer almıştır. Haberler, Dışişleri Bakanlığı'nın isimsiz, her kimlerse onlardan oluşan "yetkililer"ine, bir anlamda rüfailere dayandırılmıştır. Ve bilindiği gibi, Dışişleri Bakanlığı'nın bir de resmi sözcüsü vardır. Adı da Yalın Eralp'tir. Ancak bu resmi sözcünün sık sık yalanlama yapmaktan başka bir faaliyeti görülmez. Yalanlediklerinin çoğu da sonunda doğru çıkar.

İşte böylesine ciddi bir konuda, Dışişleri Bakanlığı ve

onun resmi sözcüsü, kamuoyunu ciddiye alma gereğini duymamışlardır. Ülkemizin yazgısını yakından ilgilendiren böylesine ciddi bir konuda kamuoyuna resmi bir açıklama yapmamışlardır.

Kapalı kapılar ardında birkaç kişi, bir anlaşmayı uzatmaya Ve anlaşma, Meclis'in denetiminden geçirilme- karar vermektedirler. ~~Konu Meclis'in denetiminden geçirilme-~~ mekte, hattâ Meclis'in bilgisine bile sunulmamaktadır.

Kısa adı SİA olan bu anlaşma, 29 Mart 1980'de imzalanmış- tır. O güne kadar Meclis'in onayına sunulmamıştır. 12 Eylül darbe- sinden 6 gün sonra, 18 Eylül 1980 günü, 5 general Milli Güvenlik Konseyi ~~xxxxxx~~ olarak sıfatıyla ve kendilerini Meclis'in yerine koyarak bu anlaşmayı onaylamışlardır. Anlaşma, 1 Şubat 1981 günlü Resmi ~~xxxx~~ Gazete'de yayınlanmıştır. Ama anlaşmanın ~~xxxx~~ ek maddeleri yayınlanmamıştır.

SİA Anlaşması'nın süresi, 18 Eylül 1985 günü dolmuştur. Geçen yıl bir yıl uzatılan anlaşmanın, şimdi bir yıl daha uzatıldığı bildirilmektedir.

Bir yandan anlaşma iptal edilmemektedir. Bir yandan da, yeni bir anlaşma imzalanmamaktadır. Böylece, eski Dışişleri Bakanlarından İhsan Sabri Çağlayangil'in de belirttiği gibi, bir bakıma anlaşma kavramı, aşındırılı aşındırılı lâçke edilmektedir. ~~Kı~~ Kamuoyuna ise, ~~Türkiye'nin~~ yeni bir anlaşmanın imzalanmadığı, pazarlığın sürdüğü, Türkiye'nin çıkarlarının korunduğu görüntüsü verilmek istenmektedir.

Oysa değerli dinleyiciler, ülkemizdeki Amerikan üs ve tesislerinin statüsünde hiçbir değişiklik yoktur. Bunların hepsinin faaliyetleri sürmektedir. Hatta aradan geçen süre içinde bunların *U.S. - Rahman, U.S. - Kars - Akhoy, Hattah, U.S. - Yohndere.* sayıları artmaktadır. İçlerindeki silahlar ve savaş uçaklarının

Yerleştirilmektedir. Biliyorsunuz, geçenlerde Amerikan Senatosu'ndaki görüşmeler sırasında ortaya çıktı. Buna göre, Incirlik, Murtel, Balıkesir, Eskişehir ve Erhaç üslerine, yeni nükleer silahların depolanacağı özel güvenlik kesaları kurulmaktadır. ~~Topraklarımız~~ Topraklarımıza nükleer füzelerin dikilmesi yetmemekte, şimdi bir de yeni nükleer silahlar, ~~xx~~ yeraltındaki özel hangarlara depolanmaktadır. Topraklarımızın altına nükleer mayınlar, nükleer dinamitler döşenmektedir.

Kısacası, nükleer barut fişilerinin yanında, ~~mekan~~ onlarla bütün bunlara ~~xxxxxxx~~ olmamız yeterli görünmektedir. Evren ve özel eliyle, millette Amerikalıların şimdi bir de, ~~Amerikanın~~ nükleer fişiler üzerine otur-
tılmak isteniyoruz. Kendi topraklarımız üzerinde, en küçük bir Amerikan ıslıklatması halinde, hatta kazara yanlış bir ~~xxxxx~~ alarm sonucu, hep birlikte havaya uçabiliyoruz.

Değerli dinleyiciler, işte ülkemizde Amerikan nükleer silah-
larının ve bu silahları barındıran üslerin varlığı konusu, böylesine
ciddi bir konudur. Bu, hepimiz için bir ölüm-kalım sorunudur. Konu,
hiçbir biçimde hafife alınmaz. İşin sakaya gelir yanı yoktur.

Ve işte kısa adı SİA olan Savunma ve Ekonomik İşbirlik Anlaş-
ması, ülkemizdeki 12 Amerikan üssünün ve 50 kadar Amerikan askeri
tesisinin statüsünü belirlemektedir. Bu üslerdeki nükleer silahların
düğümleri, Amerikan subaylarının elindedir. Yerin bir uyuşturucu
maddeyle kafa ya tutsüleyen bir Amerikan subayının yarın ne yapacağını
elinin incirlik ya da Erhaç'teki nükleer silahın düğmesine uzanma-
yacağını bizim eğitimden hiçbir garantisi yoktur.

Ülkemiz topraklarındaki nükleer silahlar, bu silahların be-
rindiren askeri üsler, savunma gücümüzü artırmıyor. Tam tersine,
~~topraklarımızı~~ tıpkı bir mknatıs gibi, nükleer darbeyi çekiyor.

Bu üsler, bu üslerdeki nükleer silahlar, tıpkı bir teröristin elindeki bombaya benziyor. İkisinin de amaçları aynıdır. İkisi de, kendi koşullarını kurbanına, rehinesine dayatmak istiyor. Bombayı elinde tutan terörist de, nükleer düğmeyi elinde tutan Amerikalı da, kendi iradesini, kendi koşullarını aslında bulunduğu yerin insanlarına dayatma amacı güdüyor.

Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, Amerika'ya olan bağımlılığımızı artırıyor. Bu üsler, ulusal onurumuza hakaret anlamına taşıyor. Bu üsler, ulusal egemenlikle bağdaşmıyor. Çünkü ulusal egemenlik bölünemez, başkasına devredilemez. Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, işte cumhuriyetin en temel ilkesi olan ulusal egemenlik ilkesine ters düşüyor. Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde egemenlik, bu topraklar üzerinde yaşayan ulusundur ilkesiyle bağdaşmıyor.

Ulusal egemenlik, elin Yanki'siyle paylaşılmaz. Bu, ulusa karşı

Bizim Radyo:

Terörist Ağca'nın İstanbul'da
hapisinden kurtulmasında
CIA-MIT işbirliği

10.10.1984 Nec.

— D.D., Sovyet Yazarlar Birliği'nin haftalık yayın organı
"Literaturnaya Gazeta"da, Papaya suikast girişiminin perde arkasını
açığa vuran bir belgesel yazı dizisi yayınlanıyor. Gazeteci Yona
Andronov, "Üçlü komplonun tarihi" başlıklı belgesel yazı dizisinde
MHP'li terörist Memhet Ali Ağca'nın Papa'ya suikast girişiminin
çok önceden İstanbul'da, Amerikan casusluk ve cinayet örgütü CIA
tarafından tezgahlandığını ortaya koyan yeni kanıtları açıklıyor,
somut olayları ve olguları sergiliyor.

Belgesel yazının ikinci bölümünde, "Milliyet" gazetesi başya-
zarı, tanınmış gazeteci Abdi İpekçi'yi öldürme suçundan ölüm ceza-
sına çarptırılmış olan MHP'li faşist ve profesyonel katil Mehmet
Ali Ağca'nın İstanbul Kartal-Maltepe askeri cezaevinden kaçırılışı-
nın CIA ve MIT tarafından ortaklaşa planlanıp gerçekleştirildiği

anlatılıyor. Yazıda, CİA'nın Türkiye Amerika'lı Pol Henze'nin İstanbul'da ard-arda iki kez Abdi İpekçi ile görüştüğü ve kısa bir süre sonra İpekçi'nin MHP'li faşist Mehmet Ali Ağca tarafından ~~yaşam~~ öldürüldüğüne işaret edildikten sonra, bu konuda şu gelişmelere dikkat çekiliyor:

"Katil Mehmet Ali Ağca'nın hapisaneden kaçırılma olayı sırasında Pol Henze İstanbul'da değildi, ama Pol Henze'ye bağlı olan, CİA'nın başka bir terör ve komplo uzmanı Vilyam Miller, 7 Kasım 1979 tarihinde Vaşington'dan özel bir uçakla İstanbul'a ~~am~~ gelmiştir. Vilyam Miller, birkaç gün boyunca Amerika'nın İstanbul başkonsolosluğunda görevli olan CİA subayı Patrik Mörfi ile yoğun görüşmeler yapmıştır. Vilyam Miller, İstanbulla gelişinin nedeninin Tahran'daki Amerikan Büyükelçiliğinde Humeyni rejimi tarafından rehin olarak

tutulan Amerika'luların "kurtarılması olanaklarını araştırmak" olduğunu ileri sürüyordu. Ancak, Amerikan başkonsolosluğunda Vilyam Millerin başkanlığında ve CIA Subayı Patrik Mörfi'nin katılımıyla yapılan gizli ^{toplantılarda} MIT'in İstanbul Şubesinden yetkililerin de ^{yer aldığı} katıldığı kanıtlanmıştır. O dönemde MIT'in İstanbul Şubesi doğrudan CIA subayı Patrik Mörfi'ye bağlı bulunuyordu ve başbuğ Alpaslan Türkeş'in "bozkurtlarıyla" MIT ajanları arasındaki eylemleri koordine etme işlerini de bu Patrik Mörfi yürütüyordu.

CIA'nın terör ve komplo uzmanı Vilyam ~~Mörfi~~ Miller'in 7 Kasım'da İstanbul'a gelişinin ve MIT görevlileriyle birkaç gün boyunca toplantılar yapmasının "Tahran'daki Amerikan rehinelerinin kurtarılması olanaklarını ^{uzak-yakın hiçbir} araştırmakla" yakından ^{t.} uzakta bir ilişkisi olmadığı kısa bir süre sonra açığa çıkmıştır. 23 Kasım 1979 tarihinde

MIT ve CIA, profesyonel katil ve azıllı terörist Mehmet Ali Ağca'yı askeri cezaevinden kaçırmışlardır. Ve bir gün sonra da "Milliyet gazetesini"ne Mehmet Ali Ağca'nın şu mektubu ulaştırılıyor: "Ben Papa'yı mutlaka öldüreceğim. Cezaevinden kaçışımın tek nedeni de budur..."

D.D., Sovyet "Literaturnaya Gazeta"da yayınlanmakta olan belgesel yazı dizisinde ikinci bölümünde daha sonra, MIT ve CIA'nin cezaevinden kaçırdığı terörist Mehmet Ali Ağca'nın 13 Mayıs 1981 tarihine kadar, yani Roma'da Papa'ya karşı suikast girişimi olayına kadar önce İran'da, daha sonra da Batı Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde neler yaptığı, kimlerle ilişki kurduğu ve kimler tarafından himaye edilerek Papa suikastına nasıl hazırlandığı ayrıntılı bir biçimde anlatılıyor ve şu sonuca varılıyor: Papa'ya suikast girişimi, çok önceden İstanbul'da CIA tarafından planlanmış ve bu plan

București
la d. hapten
bașt. b. yezimig.

D.O. lcu, ~~la~~ Termit Apoc'mm Istia
hae... mada CIA - M.E. i. b. d. s.
d. t. d. n. e.

TKP'NİN SESİ

Konu: Ağca olayı

29 Ekim 1984

Vural

1200 sayfalık CIA komplosu

D.D. yaklaşık 3.5 yıldır İtalyan ^{yargıç} ~~hakim~~ Martella'nın Papa'ya suikast olayıyla ilgili araştırmaları sonuçlandı ve İtalyan yargıç 5 Türk ve 3 Bulgar yurttaşını mahkemeye sevketti. İtalyan yargıç 1200 sayfaı aşan iddianamesini ~~marşetarak~~ kendisinin de açıkladığı gibi, iddianamedeyi MHP'li terörist Ağca'nın yalanlarına dayandırarak hazırladı. Ve sonuçta, 3 Bulgar yurttaşı da Ağca'nın yalan ifadelerine dayanarak mahkemeye sevkedildiler. Sosyalist Bulgaristan'a ve Sovyetler Birliği'ne yönelik bir komplonun yeni bir perdesi açıldı. Ancak D.D. her sağduyu sahibi insan artık ortaya çıkarılan ve görütülemez kanıtlar karşısında bu düzmece mahkemenin ,sosyalist ülkelere karşı yöneltilmiş

bir kampanya olduğunu görebiliriz. Terör ve komplo, anti-sovyetik bir karalama
 kampanyası. ^{1200 50/1054} CIA'nın başını çektiği, MİT'le işbirliği ve katiller yuvası MHP'nin
 kullanılmasıyla ortaya ~~çıkartılan~~ sürülen Papa'ya suikast olayında bazı gerçek-
 leri hatırlamakta yarar vardır. ^K 7. asım 1979'da yani Abdi İpekçi'yi öldüren
~~katil~~ MHP'li katil Ağca, İstanbul Kartal-Maltepe askeri cezaevinde yatarken,
 CIA'nın Türkiye bölümü şefi Pol Henze'nin yardımcısı terör ve komplo uzmanı
 Vilyam Miller İstanbul'a geldi. Vilyam Miller, Amerika'nın İstanbul başkonsolosu
 luğunda görevli CIA subayı Patrik Mörri ile yoğun görüşmelerde bulundu. Pol Hen-
 ze'nin yardımcısı Vilyam Miller ve CIA subayı Patrik Mörri'nin de katıldığı
 gizli bir toplantı yapıldı İstanbul'da. ~~MHP ve CIA ortaklığıyla katillerin~~
 MİT İstanbul Şubesi doğrudan CIA subayı Patrik Mörri'ye bağlıydı. Ve Alpaslan

Türkeş'in katil çeteleriyle MİT ajanları arasındaki koordinasyonu Amerikan başkonsolörlüğündeki CIA subayı Patrik Mörfi yürütüyordu. Ve MİT-CIA işbirliği sonucu Ağca 23 Kasım 1979'da askeri cezaevinden kaçırıldı. Ve Ağca birgün sonra "Milliyet" gazetesine bir mektup göndererek Papa'yı öldüreceğini söylüyordu. Ve Ağca ~~Kemal~~ Özal hükümetinin iki bakanına malolan Kapıkule'deki kaçakçılık olayları sırasında buradan yurtdışına kaçırılmıştı. Ve D.D. birkaç ay önce İtalya'da ~~metayapıdan çıkarılan~~ Kapıkule'deki kaçakçılık olayını da içine alan yeni bir şebeke ortaya çıkarıldı. Ve bu şebekenin içinde ~~yanında~~ Türkler de bulunuyor. Ve Ağca, CIA'in ve MİT'in yardımıyla İran'a geçmiş, Batı Avrupa'nın birçok ülkesini dolaşmıştır. Ve bu işleri bizzat Pol Henze ve adamları yürütmüş. türk

D.D. İtalyan yargı sistemi denince akla hemen Mafya gelmektedir. Mafya'nın İtalya'da yapamıyacağı şey yoktur. Kargıçlar öldürülür, birkaç adam öldürmüş katiller her defasında "delil yetersizliğinden" serbest bırakılırlar. Ve işte böyle bir yargı sisteminin içinde görev yapan Martella, Ağca'nın ifadelerine dayanarak, sosyalizm düşmanı bir komplonun aracı durumuna gelmiştir.

sin D.D. yılbaşından sonra CIA tarafından ~~ayrıntılı~~ sahnelenen oyunun yeni bir perdesi başlayacak İtalya'da. ~~İtalya'da bir oyunun~~

CIA'in senaryosunun yazdığı, MIT'in ve İtalyan gizli servisinin yardımıyla ve MHP'li teröristlerin eliyle sahneye ~~konuşulmuş~~ ^{konuşulmuş} Mafya'nın istediği gibi adalet dağıttığı İtalyan ~~x~~ adaleti ~~debu~~ ^{bu} CIA ~~komplosunun~~ ^{komplotunun} komposunun en uygun koşullarda sürdürüleceği bir sahnedir.

CIA ajanı Pol Henze, onun yardımcısı Vilyam Miller, ~~ve Amerika'nın~~ ^{Amerika'nın} İstanbul başkonsolosluğundaki CIA subayı Patrik Mörfi ve ~~MIT'in~~ ^{MIT'in} İstanbul Şubasının ortaklaşa gerçekleştirdikleri bu komplo, Papa'ya suikast olayıyla anti-~~komünist~~ ^{komünist} bir kampanyaya dönüştürülmüş, Regin'in ~~başlatılması~~ ^{başlatılması} sosyalist ülkelere karşı yürüttüğü haçlı seferinin bir parçası olarak değerlendirilmelidir. Ancak gerçeklerin üzeri örtülemez. Sosyalist ülkelere karşı girilen bu karalama kampanyası er ya da geç ortaya ~~çıkacaktır~~ ^{çıkacaktır}.

Başlık: Amerikan Üslerinin Veriliğiyle
Ulusal Egemenlik ve Ülkemizin
Toprak Bütünlüğü İlkesi Beğdenmiyor

14 Haziran 86 Eki

Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, biliyorsunuz, ülkemizde 7' si büyük, tam 60 tane Amerikan üs ve tesisi var. En yakın terimli uluslararası belgelerde bu sayı böyle geçiyor.

Yine biliyorsunuz, bu üsler yeni yeni okleniyor. 12 Eylül darbesinden bu yana, beşte mi ve Beşman olmak üzere, ülkemizin değişik bölgelerinde yeni yeni üsler kuruluyor.

Yine biliyorsunuz, süresi geçen yıllarda eren Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nda buralara "Ortak Savunma Tesisleri" deniyor. Ne var ki, adına ister üs deyin, ister tesis... Bu toprakların önemli bir bölümünde Türkiye Cumhuriyeti devletinin

egemenlik hakkı, yönetim ve denetimi bulunmuyor.

Bu üslerin başında Adana yakınlarındaki İngilizlik üssü geliyor. 1976 yılından beri, buralarda Amerikan bayrağının yanarda bir de Türk bayrağı dalgalanıyor. Bu tesislerin nizamıyesine bir ya da birkaç büyük Türk askeri de konuşmuş bulunuyor.

Buralarda hizmet ve temizlik işlerinde Türk işçileri de çalışıyor. Ancak bu üslerdeki gizli dinleme odalarında, neler olup bittiği konusunda kimsenin bilgisi yok. Karne çık casusluk ve dinleme aygıtları, gizli şifre odaları ne tür bilgiler elde ediyor.

Bunlar konusunda Türk makamlarının bilgisi bulunmuyor.

Başta İngilizlik olmak üzere, bu üslere inen Amerikan askeri uçakları nereye gidiyor? Lübnan'ı mı bombalamaya gidiyorlar? İran'a havadan indirme mi yapacaklar? Sovyetler Birliği üzerinde casus uçmaları mı yapıyorlar?

Bunları Rantagantınak Amerikan Hükümeti'ndeki birkaç kişi-
den başka kimse bilmiyor. Geçmişte sık sık resladık. İşin kokusu
dahə sonre outaya çıkıyor.

Daha geçənlərdə Amerika, Libya'yı bombələrkən arızələnen bir
Amerikan helikopterinin İncirlikə inis yaptığı habəri gəzətelərdə
yer aldı.

Yine Libya'nın bombələnməsi sırasında Amerikan əskərlərinin
taşayan nəqliyə uçaqlarının İncirlik'tən Kıbrıs'taki Agrotar üssünə
aktarıldığı habərinə diğ basında resladık.

Yine bilirsiniz, Libya'yı bombələyən F-111 uçaqlarının
İncirlik zaman zaman İncirlik'tə konələdiği, atış təhlükələrini isə
Konya'dakı yaptığı habəri yerli basında çıktı.

Bu konulərdə hükümet yetkililəri buqünə kədər bir yələnləmə
gərəğini bilə duymədilər.

Ve degerli dinleyiciler, Amerikan Savunma Bakanligi'nin iki
numarali adami Rıfat Pöl, agkce soyuyor. Turk-Amerikan Ortak
Savunma Grubu toplantılarında Amerikan tarafına başkanlık eden
Pöl, agkce diyor ki:

"Yurt dışındaki ulemler, ilerde savas yurutulacagini alan-
lardir. Buresindeki Amerikan askerlerini gerectigi zaman gerectigi
yerlere gönderilebiliriz. Belirli balandur uike yonettimlen her za-
man onaylamasa bile, bu hakimiza kullanilacagiz."

Kısacası, Amerikan olum tucceci, "hak benim" diyor. XXXXX
Kısmık Yurt dışındaki ulemler istedigim gibi kullanirim, di-

yor.

Pöl'un yurt dışındaki ulemler dedigi yerler, bizim toprak-
larimiz, degerli dinleyiciler... Incirlik, Fincinlik, Gigit, Bat-

Sinop, Belbeşi, Yemenler, Karates, Melatya Erbaç, Erzurum, Kars, Van, Muş, Batman... *Hangi birini seçmek?*

Amerikalı ölüm tüccarının "istediğim zaman kullanırım" dediği yerler işte buraları, değerli dinleyiciler... Bilm Amerikalıların "yurt dışındaki işlerim" dediği yerler, bizim topraklarımız, bizim yurdumuz, değerli dinleyiciler...

Onun bir arazi parçası kömüyle baktığı yerler, bizim vatanımız...

Amerikalı, "sen" diyor, "istemesen de, ben buraları kullanırım ve kullanacağım. Buralardan başka ülkelere müdahale edeceğim, saldıracağım" diyor.

Bu sözler açıkça göstermiyor mu? Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, ulusal egemenliğimizle bağdaşmıyor. Ulusal egemenlik, bölünemez, başkasına devredilemez. Başkasıyla paylaşılmaz.

Topraklarımızdaki Amerikan Üsleri, ~~istekler~~ işte cumhuriyetin en temel ilkesiyle bağdaşmıyor. Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde egemenliğin o topraklar üzerinde yaşayan ulusa ait olduğu ilkesiyle bağdaşmıyor.

~~Topraklarımız~~ Bu Üsler aynı zamanda, Türkiye Cumhuriyeti'ni toprak bütünlüğü ilkesiyle bağdaşmıyor. Gerek 1961, gerekse bugünkü anayasanın üçüncü maddesinde yer alan ülkenin toprak bütünlüğü ilkesinin açıkça çiğnenmesi anlamına geliyor.

~~Topraklarımızın bütünlüğünü Amerika'ya karşı korumak için,~~

~~Her ne gerekçeyle olursa olsun, SİA Anlaşması uzatılamaz~~

Bu Üslerin topraklarımız üzerinde varlığına göz yummak, Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünün çiğnenmesine göz yummak demektir. Bölücülüğün te kendisi işte budur.

Bu Üslerin topraklarımız üzerinde varlığına izin vermek,

ulusal egemenliğin çiğnenmesi demektir. Ulusa karşı işlenmiş en ağır bir suç demektir.

İster yeni ek protokollerle, ister yeni ek bir mektupla, ister anlaşmayla. ne biçimde olursa olsun, bu üslerin varlığına daha fazla izin verilemez. Sıradışı ihanet anlaşması yeni bir biçimde uzatılamaz. Bu anlaşmanın uzatılması, ona imza atanların elini yaksaktır. Onları ulus önünde suçlu olmaktan kurtaramayacaktır.

Beresi Bizim Radyo... "Amerikan Üslerinin Varlığıyla Ulusal Egemenlik ve Ülkemizin Toprak Bütünlüğü İlkesi Bağdaşmıyor" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Başlık: Türkiye'deki Amerikan Üsleri ve
Üslerdeki Amerikan Ordu Postası

11 Haziran 86 Ekv.

Bizim Radyo... Doğru dinleyiciler biliyorsanız,

her ülkenin sınırları vardır... Hava alanları vardır... Belli-
belli deniz giriş limanları vardır... Buralarda giriş-çıkış dene-
tini yapılır... Gümrük denetimi yapılır.

Bunlar, bir ülkenin güvenliği bakımından büyük önem taşır.

~~Kıbrıs~~ Bizde de güvenlik için kapıları, ~~her~~ ülkeye

giriş-çıkışların yapıldığı hava alanları, ~~her~~ başlı ~~her~~ limanlar
vardır... Baki ediyse güvenlik, gündelik ediyse ~~her~~ hava alanı,
Esenboğa hava alanı gibi, Kırıkkale, Heber, Civegözü ~~her~~ kapıları
gibi...

Buralarda, ~~her~~ yurttaşların, yabancı turistlerin giriş-

çıkışları, pasaport denetimleri yapılır... Hele izin mevsimlerinde Kapıkule'de yurda giren işçilerimizin araçlarının kilometrelerce kuyruk oluşturduğunu görürsünüz...

Durmadan demec verirlr... Denetimleri kolaylaştırıyoruz, yurttaşlara sınır kapılarında zahmet vermeyeceğiz derler... Ama yine de Türkiye Cumhuriyeti'nin, kendi ülkesinin bir yurttaş olarak memlekete izne gidip gelmek, oldukça zahmetli bir iştir.

Ve değerli dinleyiciler, bunca insanımızın, gümrük denetim yapılır. Bu iş için sınır kapılarında yüzlerce gümrük memuru çalışır. Bu denetim, şöyle yapılır, böyle yapılır... Kapıkule'de önceki yıl ayyuka çıkan yolsuzluk, kaçakçılık olaylarını biliyorsunuz... Gümrükte çalışanların rüşvet alanı vardır, almayanı vardır...

Bütün bunlar ayrı mesele... Sınır kapılarında denetim, gümrük denetimi, bir ülkenin kendi egemenlik hakkıdır. Aynı zaman-

de o ülkenin güvenliğinin bir parçasıdır. Hem de esaslı bir parçasıdır.

Ama bilir misiniz, değerli dinleyiciler, buca giriş kapısının da, heva alanının da, limanımızda giriş-çıkış denetimi, gümrük denetimi yapılır da, bazı yerlerde ^{nihayet} hiç yapılmaz...

Kısmetkarak Örneğin Hırsaklarımızda "Ortak Sevunme Tesisleri" denilen yerlere Amerikan askeri uçakları gelir... Askeri nakliye

uçakları ~~kimin~~ gelir... Bu askeri uçakların ana üsleri, Amerika'dadır... Ara beğlentileri ~~Beşer~~ ^{Batı} Avrupa'nın değişik yerlerinde-

dir. Bazı Federal Almanya'daki Şutaberg, bazı İspanya'daki Torrehon, bazı da İtalya'daki Avieno üsünden gelir.

Bu uçakların çoğu ~~İngiliz~~ ^{İngiliz} Adana yakınlarında İncirliğe inerler... Ayrıca Çiğli'ye inerler... Yalova'daki Amerikan tesislerine inerler... İncirlik'ten Erzurum'a giderler... Libya'ya

bombalayan F-111 uçakları gibi, ağır talimlerini Konya'daki Üçüncü Jet Ape Eğitim Üssü'nde yapıyorlar...

Kıssaca, değerli dinleyiciler, iktidardaki iktidara her on dakikada bir, ya bir Amerikan uçağı iner ya da bir Amerikan uçağı havalandır ıncirlikten... Bu uçaklar nereden gelir? Bu uçaklar nereye gider? Bıkkınca Pentagon'daki bir kaç Amerikan yetkilisinden başka kimse bilmez bunu...

Örneğin Amerikan askeri yetkililer uçakları, ne getirir ülkeye ne? Neler götürür ülkemizden? Bu konuda Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin bir bilgisi yoktur.

Ülkemizdeki Amerikan üs ve tesislerinin hepsinde Amerikan Askeri Posta Servisi ~~var~~ denilen, bir sistem işler. Bu posta sistemi, Harb-iş Sendikası evlatları Erbaşer Özsoy'un da geçenlerde belirttiği gibi, Türk makamlarının denetimini dışındadır.

Askeri nakliye uçaklarıyla, dev kargo uçaklarıyla yapılan bu posta taşıma işi, tümüyle Amerikalıların hakkındaki elindedir.

Ve değerli dinleyiciler, posta servisi denilince, bunun sadece mektup ve küçük paketler olduğu sanılmamalı. Bu servis, çok ambalajlı koskoca sandıklarla, Türkiye'den Amerika'ya, Amerika'dan da Türkiye'ye bir eşya taşıtma servisi olarak çalışmaktadır.

Bu koskoca sandıkların içinde, ülkemizin en değerli hazineleri, tarihi eserleri ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ diğerine kağırlar ^{bir} ~~XXXXXXXXXXXX~~.. İki metre boyunda tarihi heykeller buralardan dışarı çıkar.. Daha sonra Ni York'taki müzelerde sergilenir ^{ben} ~~ya da özel müzayede~~ ^{Ancak bu da Amerika'da} salonlarında açık ertir- mayla ~~XXXXXXXXXXXX~~ milyonlarca dolara satılırken görüldüğünü bunnları...

Bu miteden

Buralardan silah kaçakçılığı yapılır... ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Bu üslerden uyuşturucu madde

kaçırılır...

Uslerde gümruk denetimi, Amerikalılara bırakıldığı sürece, ulusal güvenliğimiz de sağlam temellere oturamaz.

Bu bakımdan Amerikalılarla yapılan adına SİA denilen ikili anlaşmanın iptali büyük önem taşıyor. Ülkemiz topraklarımızın bir bölümünde giriş-çıkışların, gümruk denetiminin Amerikalıların elinden alınması için savaşım, ulusal güvenliğin kazanılması, ulusal güvenliğinin sağlanması için büyük önem taşıyor.

Burası Bizim Radyo... Türkiye Topraklarımızdaki Amerikan Usları ve Uslardaki Amerikan Ordu Postası konulu radyonun yorumunu dinlediniz.

Başlık: Amerikan Üslerinin Veriliğiyle
Ulusal Egemenlik ve Ülkemizin
Toprak Bütünlüğü İfkesi Bağdaşmıyor

14 Haziran 86 Ekr.

Buralar Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, biliyorsunuz,
ülkümüzde 7'si büyük, tam 60 tane Amerikan üs ve tesisi var. En ya-
kın tarihli uluslararası bölgelerde bu sayı böyle geçiyor.

Yine biliyorsunuz, bu sayıya yenileri ekleniyor. 12 Eylül
darbesinden bu yana, başta Mısır ve Lübnan olmak üzere, ülkemizin
değişik bölgelerinde yeni yeni üsler kuruluyor.

Yine biliyorsunuz, süresi geçen yıllarda eren Savunma ve
Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nda buralara "Ortak Savunma Tesisleri"
deniyor. Ne var ki, adına ister üs deyin, ister tesis... Bu toprakla-
rın önemli bir bölümünde Türkiye Cumhuriyeti devletinin

egemenlik hakkı, yönetim ve denetimi bulunmuyor.

Bu üslerin başında Adana yakınlarındaki Incirlik üssü geliyor. 1976 yılından beri, buralarda Amerikan bayrağının yanında bir de Türk bayrağı dalgalanıyor. Bu tesislerin nizamıyesine bir ya da birkaç büyük Türk askeri de konuşmuş bulunuyor.

Buralarda hizmet ve temizlik işlerinde Türk işçileri de çalışıyor. Ancak bu üslerdeki gizli dinleme odalarında, neler olup bittiği konusunda kimsenin bilgisi yok. Karışıklık casusluk ve dinleme aygıtları, gizli şifre odaları ne tür bilgiler elde ediyor.

Bunlar konusunda Türk makamlarının bilgisi bulunmuyor.

Başta Incirlik olmak üzere, bu üslere inen Amerikan askeri uçakları nereye gidiyor? Lübnan'ı mı bombalamaya gidiyorlar? İran'a neveden indirme mi yapacaklar? Sovyetler Birliği üzerinde casus mu uçakları mı yapıyorlar? Yoksa yaın Amerika'nın süreye saldarında mı kullanılacak?

Bunları Rıhtımsızlıktaki Amerikan Hükümeti'ndeki birkaç kişiden başka kimse bilmiyor. Geçmişte sık sık rasladık. İşin kokusu daha sonra ortaya çıkıyor.

Daha geçenlerde Amerika, Libya'ya bombalarla en azından bir Amerikan helikopterinin incirliğe iniş yaptığı haberi gazetelerde yer aldı.

Yine Libya'nın bombalanması sırasında Amerikan askerlerinin taşıyan nakliye uçaklarının incirlik'ten Kıbrıs'taki Agrotar üssüne atarıldığı haberine dış basında rasladık.

Yine biliyorsunuz, Libya'ya bombalayan F-111 uçaklarının ~~incirlik~~ zaman zaman zaman incirlik'te konakladığı, atış bôlimlerini ise Konya'daki yaptığı haberi yerli basında çıktı.

Bu konularda hükümet yetkilileri bugüne kadar bir yalanlama gereğini bile duymadılar.

Ve değerli dinleyiciler, Amerikan Savunma Bakanlığı'nın iki numaralı sözcü Rıdîr Pörl, açıklığa söylüyor. Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu toplantılarında Amerikan tarafına başkanlık eden Pörl, açıklığa diyor ki:

"Yurt dışındaki üslerimiz, ileride savaş yürüteceğimiz elen-lerdir. Buradaki Amerikan askerlerini/Geraktığı zaman Geraktığı yerlere Gönderebiliriz. Üslerin bulunduğu ülke yönetimleri her zaman onaylamasa bile, bu hakkımızı kullanacağız."

Kısacası, Amerikan ölüm tüccarı, "hak benim" diyor. ~~XXXX~~ "XXXX Yurt dışındaki üslerimi istediğim gibi kullanırım, di-
yor."

Pörl'ün Yurt dışındaki üslerimiz dediği yerler, bizim toprak-
larımız, değerli dinleyiciler... İncirlik, Piriçlik, Çiğli, Bat-

Sinop, Belbeşi, Yemenler, Karataş, ~~Karataş~~ Erhaç, Erzurum, Kars,
Van, Muş, Batman... *hangisi birisi sayın 1/2*

Amerikalı ölüm tüccarının "istediğim zaman kullanırım" dediği yerler işte buraları, değerli dinleyiciler... Elin Amerikalı-sının "yurt dışındaki üslerim" dediği yerler, bizim topraklarımız, bizim yurdumuz, değerli dinleyiciler...

Onun bir arazi parçası gözüyle baktığı yerler, bizim vatanımız...

Amerikalı, "sen" diyor, "istemersen de, ben buraları kullanırım ve kullanacağım. Buralardan başka ülkelere müdahale edeceğim, saldıracağım" diyor.

Bu sözler açıkça göstermiyor mu? Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, ulusal egemenliğimizle bağdaşmıyor. Ulusal egemenlik, bölünmez, başkasına devredilemez. Başkasıyla paylaşılmaz.

Topraklarımızdaki Amerikan üsleri, iktisadi işte cumhuriyetin en temel ilkesiyle bağdaşmıyor. Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde egemenliğin o topraklar üzerinde yaşayan ıllasa ait olduğu ilkesiyle bağdaşmıyor.

Empratik olarak bu üsler aynı zamanda, Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğü ilkesiyle bağdaşmıyor. Gerek 1961, gerekse bugünkü anayasasının üçüncü maddesinde yer alan ülkenin toprak bütünlüğü ilkesinin açıkça çiğnenmesi anlamına geliyor.

Empratik olarak bu üslerin bulunması, Türkiye Cumhuriyeti'nin en temel ilkesiyle bağdaşmıyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünün çiğnenmesine göz yummak demektir. Bölücülüğün ta kendisi işte budur.

Bu üslerin topraklarımız üzerinde varlığına izin vermek

ulusal egemenliğin çiğnenmesi demektir. Ulusa karşı işlenmiş en ağır bir suç demektir.

İster yeni ek protokollerle, ister yeni ek bir mektupla, ister anlaşmayla, ne biçimde olursa olsun, bu üslerin varlığına daha fazla izin verilmez. Sıa adıyla ihanet anlaşması yeni bir biçimde uzatılmaz. Bu anlaşmanın uzatılması, ona imza atanların elini yakacaktır. Onları ulus önünde suçlu olmaktan kurtaramayacaktır.

Barası Bizim Radyo... "Ameriken Üslerinin Varlığıyla Ulusal Egemenlik ve Ülkemizin Toprak Bütünlüğü İlkesi Beddaşılıyor" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

ORDUNUN RAPORU

ANKARA (Özel) - Başbakan Özal ~~ve~~ ABD gezisinden önce Amerikan Cumhurbaşkanı Reagan'la yapacağı görüşmeden yararlanmak üzere "Türkiye'nin Savunma Sorunları ve Hedefleri" konulu bir rapor sunuldu. Genelkurmay Başkanı Org. Üruğ tarafından verilen bu raporda iki temel soruna değiniliyor ve 10 hedef yer alıyor. Temel sorunlar arasında Türkiye ile ABD arasında üsleri de kapsayan "Savunma İşbirliği Anlaşması" imzalanırken, öngörülen yardım düzeyine hiçbir zaman ulaşılmamış olması ile, Yunanistan'daki Amerikan üsleri Türkiye'ye nakledildiği takdirde, "her hizmetin bir bedeli olduğunu" hatırlatılması yer alıyor.

Hükümet yetkililerinden alınan bilgiye göre, Başbakan Özal, Amerikan Cumhurbaşkanı Reagan ile 2 Nisan tarihinde Beyaz Saray'da yapacağı görüşmede öncelikle şu iki nokta üzerinde duracak:

1- Türkiye, 1980 yılında ABD'ye topraklarında sağladığı üsler karşılığında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin NATO standartlarına ulaşabilmesi için bir askeri ve ekonomik içerikli Savunma İşbirliği Anlaşması (DECA) imzalanmıştı. Bu işbirliği anlaşmasının gerektirdiği yükümlülüklerin yıllık değeri olarak ABD'nin Türkiye'ye 1.250 milyon dolar askeri bağış ve kredi yardımıyla bulunması öngörülmüşken, beş yıl boyunca Amerikan yönetimi 780 milyon dolarlık bağış ve krediyi bile Kongre'den zor geçirdi. Buna karşılık, Yunanistan ile yapılan aynı nitelikli anlaşmanın yıllık gereği olan 500 milyon dolarlık yardım miktarı aynen uygulandı.

2- 18 Aralık 1985'te süresi dolacak üsler (DECA) anlaşmasının yenilenip yenilenmeyeceği konusunda taraflar bildirimlerini 18 Eylül'de yapacaklar. 1988 yılında ise, Yunanistan'daki ABD üsleri ile ilgili anlaşmanın süresi doluyor. Yunan Başbakanı Papandreu'nun tutumu nedeniyle bu ülkedeki üslerin Türkiye ve İtalya'ya aktarılması olasılığı belirdi.

NATO çerçevesi içinde kullanılan bu üslere yenilerinin eklenmesi Türkiye'nin savunma yükümlülüğünü artıracak. Özal, Ürüg, Yavuztürk ve kuvvet komutanlarının ABD'ye ziyaretlerinin 1985'te ardarda yapılması bir raslantı olmayıp, konunun önemini meydana çıkarıyor. Türkiye, bu üsler konusundaki tutumunu ise, "her hizmetin karşılığının bir bedeli olduğu" kuralı ile ortaya koyuyor.

Bu iki sorun dışında Türkiye'nin savunma açısından hedefleri ise şöyle sıralanıyor:

1- Türkiye, öteki NATO ülkeleri içinde son on yıldır kendi ulusal kaynakları çerçevesinde en çok savunma harcaması artışı yapan ülke olup bu oran yüzde 110'a yaklaşıyor. Türkiye'nin ekonomik kalkınmasını engelleyen bu durumun düzeltilmesinde NATO ittifakının, başta ABD'nin katkısı yeniden gözden geçirilmeli.

2- Türk Silahlı Kuvvetleri'nin elindeki tankların yüzde 85'i kısa menzilli ve 90 mm. toplarının etkisi sınırlı.

3- Tanksevar silahların yüzde 97'si ikinci Dünya ve Kore savaşlarından kalma.

4- Topçunun elindeki 105 mm.ye kadar olan topların yüzde 60'ını etkisi sınırlı.

5- Hava savunma silahlarının yüzde 89'u kısa menzilli olup 1940'ların öncesinin tarihini taşıyor. Radar desteklilerin oranı ancak yüzde 1'i buluyor.

6- Deniz Kuvvetleri'ndeki savaş gemileri, ikinci Dünya Savaşından kalma.

7- 35 yıllık denizaltıların yüzde 75'i tamamiyle yetersiz.

8- Uçakların yüzde 75'i ise, 1970 yıllarının öncesine ait olup hava savunma gücünden yoksun.

9- Aynı durum, haberleşme ve destek güçleri için de geçerli.

10- NATO içinde ABD'den sonra en büyük ikinci güç, çağdaş si-
lahlarla ve en yüksek savunma harcamaları ile Varşova Paktı karşısındaki
en geniş toprak ve deniz sınırlarına sahip Türkiye, savunma açısından NATO'
nun en zayıf ülkesi durumundan çıkarılmalı. Bu durumu başta ABD kendisi
düzeltilmeli ve öteki NATO müttefiklerine anlatmalı.

(Milliyet, 1 Mart 1985, Avrupa baskısı)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

TKP'nin Sesi

Bizim Radyo

H A B E R L E R

2 Nisan 1985 EKR.

Amk.

Altı haftadır Birleşik Amerika gezisini sürdüren Başbakan Turgut Özal, dün Washington'da Başkan Yardımcısı Corc Buş'la görüştü. Özal'ın eski Eft Si-Ay-Ly Başkanı Buş'la görüşmesinde, Amerikan Altıncı Filosu'na bağlı savaş gemilerinin tahkim ve ikliminin Hge ve Marmara'da-ki Türk limanlarında yapılması konusunun ele alındığı bildiriliyor.

Cumhuriyet gazetesinin haberine göre, Altıncı Filo gemilerinin Türk limanlarını kullanması, ümitsizlik bizzat Başbakan Özal tarafından Amerikan yetkililerine önerilmiş bulunuyor.

Ayrıca Amerikan yetkililerinin, Yunanistan Amerikan Üselerinin

~~karşılıklı silahsızlanma~~ atılması durumunda, bu üslerdeki silah ve malzemenin Türkiye'ye ~~taşınarak~~ yerleştirilmesini istedikleri bildiriyor. Bunun yanısıra ABD yönetimi, Sovyetler Birliği'ne karşı Türkiye'de yeni hava üsleri kurulmasını istiyor. Bütün bunlar karşılığında Özel'in Amerikan yöneticilerinden Türkiye'nin üçbuçuk milyar dolar tutarındaki askeri borçlarının silinmesini istediği belirtiliyor.

İncirlik'te Amerikan askerlerinin Türk işçilerine kurt köpekleriyle saldırması karşısında ses çıkarmayan Özel hükümetinin, Lübnan ve Filistin halkını bombalayan Altıncı Filo gemilerine limanlarımızı yeniden açma önerisi, kamuoyunda öfke ve tepkiyle karşılanıyor.

Başlık: Nerede, Kaç Yeni Üs Yapılıyor?

25 Mayıs 1986 Ekr.

Değerli dinleyiciler, şu son 6 yılda, 12 Eylül darbesinden bu yana, demokratik hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alınması nelere yol açmıştır? Denetimsiz bir yönetim, muhalefetin susturulması nasıl sonuçlar doğurmuştur?

Amerika'nın desteğiyle yapılan askeri bir darbe, nelere malolmuştur?

Bunun için 12 Eylül darbesinden bu yana, ülkemizde kurulan ve kurulmakta olan yeni askeri kurumların üslere şöyle bir göz atmak yeterlidir...

En başta Muş'un Tabanlı, Sungur ve Çukurbey köylerini içine alan yeni bir Amerikan üssü kurulmaktadır. Muş-Bitlis karayolunun sekizinci kilometresindeki bu üs için, üç köy halkı toprağına

Ms. Radman
Yakutova (David Radman, 1986)
Genel Kur. 72-
5.55)

edilmektedir. Üç köy bütün nüfusuyla tahkikatından değiştirilir, toprağın denizden uzaklaştırılırken, 50 bin dönüm arazi, Amerika'ya üs olarak tahsis edilmiştir.

Yine bu amaçla Kars'ın Akkaya yöresine yeni bir üs kurulmaktadır.

Aynı şekilde Diyarbakır-Urfa karayolunun 20. kilometresinde Amerikalıların tem 33 yıldır casusluk işkoluyla merkezi olarak kullandıkları Piringliçe ek olarak yeni bir üs kurulmaktadır.

Bu üs, Piringliçe 35 kilometre uzaklıkta Karaca-
dağ eteklerinde kuruluyor. Bu amaçla, 10 köyün tamamı, ilk köyün yarısı ve üç mezra değiştirilecek. Bu köylerde yaşayan Kürt nüfusun tümü köylerinden uzaklaştırılacak. Diyarbakır-Urfa karayolunun ikinci kilometresindeki Güllücek köyü de, toptan mülk ortadan kaldırılacak on köy arasındadır. Bölgede kurulacak bu yeni Amerikan

Üssünün 175 bin dekar alanı kaplayacağı bildiriliyor.

Aynı şekilde Siirt'in Batman ilçesi yakınlarına yeni bir

Amerikan üssü kuruluyor.

Değerli dinleyiciler, öyle görünüyor ki, Amerikalıların ülkemize depolamayı planladıkları kimyasal silahların, zehirli gazlar, Kürt halkının yaşadıkları bölgelere yerleştirilecektir.

Kokusuz, renksiz, bitimsiz, bir insanı öldüren bu zehirli gazlar, doğudaki Amerikan üslerine yerleştirilmek istenmektedir.

Yalnız doğuya değil, Trakya'daki Çorlu yakınlarına, Denizli'nin Çardak ve Konya'nın Karpınar ilçesi yakınlarına da yeni birer üs kurulmaktadır. Marmaris'in Aksaz koyuna yakın Altinca Filo gemilerinin barınması, onarım ve ikmali için yeni bir liman, yeni bir üs yapılmaktadır.

Biliyorsunuz, değerli dinleyiciler, Libya'yı bombeleyen

Amerikan F-111 seves uçakları, bombardıman tâlimlerini Konya'ya 20 kilometre uzaklıktaki Üçüncü Ana Jet Eğitim Üssü'nde yapmışlardır. Amerikan Avaks casus uçakları da burada üslenmiştir.

Şimdi bu üssü ek olarak, Karapınar ilçesi yakınlarındaki Topçu Atış Poligonu geliştirilmesini isteniyor. Karapınar yakınlarındaki bin kilometrekarelik bir alana yeni bir üs kuruluyor. Bin kilometrekare demek, bütün Konya'nın 48'de biri demektir. Bir milyar metrekarelik vatan toprağı demektir.

İşte Amerikan ve Federal Alman sevas uçaklarının tâlim yapması için Karapınar'da 21 yayla boşaltılmak istenmektedir. Hükümetin emriyle burada yaşayan 15 bin eile, aşağı yukarı 100 bin kişi topraklarından uzaklaştırılacaktır.

Amerikan ve Federal Alman sevas uçaklarının atış poligonu olarak planlanan bu 21 yayla arasında İnoba, Akayla, Çetmalıoba,

Muğayytlı, Uğur, Girginli, Koçakerler, Yirci adlı yerleşim birimlerinin balandığı bildiriliyor.

Görülüyor ki, değerli dinleyiciler, 12 Eylül darbesinden bu yana Amerika'ya üs diye dümdüden yeni yeni topraklarımız peşkeş çekilmektedir. Amerika'ya üs, Amerika'ya silah deposu olsun diye köyler ortadan kaldırılmaktadır. Onbinlerce köylü, onbinlerce çiftçi yurttaş yerinden, yurdından edilmekte, toprağından sürülmemektedir.

Birleşirsek, bu gidişe dur demek, hepimizin elindedir.

Kendi ülkesinin halkını toprağından süren bir hükümete meydanı boş bırakmamak, yaşadığımız toprakların elin Amerikalıların kâkallanmaz silah deposu olamaz" demek, birleşirsek hepimizin elindedir.

60 tane, 60 ayrı yerde, etrafı telörgülerle, dikenli tellerle çevrili Amerikan üssü bulunuyor. Adına "Ortak Savunma Tesisi" denilen bu üslerin nizamıyesinde, giriş kspasında birer Türk bölüğü vardır. Amerikan bayrağının yanında, 1975 yılından beri bir de Türk bayrağı, kendi göpürgünde benî kimlerin yanına koydun dercesine, melûl-mehzun dalgalanır.

Üssün içindeki kentinloide, temizlik işlerinde Türk işçileri çalışır. Ama asıl dinleme araçlarının, şifre odalarının, nükleer silahların olduğı yerlere, Türk generallerinin bile girmesi yasaktır.

İşte, değerli dinleyiciler, Libya'ya saldıran Amerikan

F-111 bombardman uçakları, saldırıdan dört gün önce, İncirlik'te konaklamışlardır.

Tرابلس'u, Bingazi'yi bombe yağmuruna tutan Amerikan F-111 uçakları, bombelama tâlimlerini ise, aylar öncesinden Konya-Ankara karayolu ile Akserey yolu üzerinde bulunan Konya'ya 20 kilometre mesafedeki Akşehir'de yapmışlardır.

Bu durumda speçık görülmüyor mu? Apeçık görülmüyor mu, topreklerimizde Amerikan üslerinin varlığı nasıl tehlikeye veratiyor? Amerika, Libye'yi bombelama provesını bizim topreklerimize, Konya'da yapıyor. Libye'yi bombelayan uçakları, İncirlik'te konaklatıyor. Amerika'yla askeri işbirliğinin sonuçlara nezelere uzanıyor... Apeçık

ortada değil mi?

Reğimsiz, egemen, müslüman bir ülkeyi bombalamak için, uçaklarına bunun provasını yaptırarak için Türkiye topraklarına seç-
zengin

nişlerdir. Şimdi de Solçuklu minerisiyle, cemilleriyle, tarihi eser-
leriyle Konya'ya, Mör köşermeğin gözüne dercesine, sanki bile
bile seçmişlerdir.

Konya'da

Libya'nın bombalamasının provasını Türkiye'de Amerikan uçak-
larına yaptırmak... Buna izin veren bir hükümete, bir rejime hangi
müslüman, hangi Türk razı gelebilir? Hangi yandaşlarının yüreği öf-
keyle, isyan duyusuyla dolmaz Amerikan işbirlikçilerinin böylesi
karaşında?

Libya karaşında "Amerikan hukukun haklıdır" diyen birinin

1986 yılı Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı makamında oturması, bütün dünyada devletleri arasında ülkemiz adına yüz kızartıcı, onur kırıcı değil midir?

Alınca Filo'dan kalkan Amerikan uçakları Libya'yı bombalarken, bu gemilere yakıt verip dolar elde ediyoruz, döviz sağlıyoruz diye demeyen varen ülkenin Başbakanlık koltuğunda oturması ülkemiz hesabına gerçek bir faydalılık değil midir?

Ve bütün bunlardan sonra, değerli dinleyiciler, senki hiç bir şey olmamış gibi, Konya'nın bu kez Karapınar ilçesi yakınlarındaki "Topçu Atış Poligonu" genişletiliyor. Tam bin kilometre kareye çıkarılıyor. 21 yeylenin yer aldığı ve 15 bin sivilin yaşı-

dlğı Kerepiner toprakları NATO'ya, Federal Alman ve Amerikan uçak larına etiş poligonu ve uçuş eğitim sahası diye ayrılıyor.

Brozyonu, toprak aşınmasını önlemek için Kerepiner çift- çisi, Kerepiner köylüsü, ziraat mühendisleriyle birlikte yıllarca uğraşmış... Kurak, kireç topraklar binbir zehmetle, elniteriyle yeşertilmiş... Sonunda buraları Amerikan uçaklarının, NATO'nun etiş poligonu, bombardıman eğitim alanı olacak... Bune kimin gön- lü razı gelir? Bune kimin içi isyen olmaz, değerli dinleyiciler?

Bin kilometrekare demek, tam bir milyar metrekare demek- tir. Yalnız Kerepiner'da genişletilecek bu alan, Könye'nin 48'de biridir. Bütün Türkiye yüzölçümünün 776'da biridir. Yalnız Kon-

ys'nın Karpınar ilçesinde Amerika'ya, NATO'ya bir milyar metre-
kare toprak veriyorlar vatan toprağımız peşkeş çekiliyor.

Diyanbakır Pirinçlik'te, Melatya
Konyada böyle, incirlik'te böyle, Erhaç'ta böyle, Sinop'ta böy-

le, Belbaşı'da böyle...

Düşük toprak fiyatlarıyla üretici köylüyü, çiftçiyi pe-
rişen edenler, şimdi köylüyü topraklarından kovuyor, metrekare-
sine birkaç lira iktisadî bedel ödeyip, bu toprakları Amerika'ya
NATO'ya satış ussü yapıyorlar...

Karpınarlı yurttaşlar, topraklarının NATO'ya üs olması
karşı çıkıyorlar... Karpınar çiftçisinin, Karpınar köylüsünün
yeşillerindeki 15 bin sivilenin mücadelesi, hepimizin davasıdır, he-
pimizin mücadelesidir.

Konu: İncirlik Üssü

18 Mart 1985 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Biliyorsunuz, değerli dinleyiciler, geçen hafta Amerikan askerleri, İncirlik üssünde çalışan Türk işçilerine kurt köpekleri ve coplarla saldırdılar. Aralarında Türk Harb-İş Adana Şube Başkanı'nın da bulunduğu dokuz işçimiz yaralandı. İlk gelen haberlere göre, Amerikan askerleri hiçbir gerekçe göstermeden işçilerimizin üzerilerini aramak istediler. İşçiler de buna karşı çıkınca, Amerikalılar kurt köpekleriyle, coplarla saldırdılar işçilerin üzerine...

Şimdi, değerli dinleyiciler, durup bir düşünelim: Ne oluyor? Bu topraklar kimin? Kimin topraklarında kime saldırıyorlar? İncirlik neresi? Kimin İncirlik? Ne arıyor elin Amerikalısı orada?

cür'etini,
Türkiye topraklarında bize, bizim işçilerimize saldırma cesaretini
kimden alıyorlar?

Bizim Radyo'da daha önce İncirlik üssü konusunda, bu üssün
kime hizmet ettiği konusunda çok şeyler söyledik, değerli dinleyici-
ler ve dedik ki: "Bu üs, Anadolu'nun böğrüne saplanmış bir bıçaktır."

3 binden fazla Amerikalının bulunduğu, Amerikan füzelerinin,
savaş uçaklarının, ~~diğer~~ casusluk araçlarının bulunduğu bu üs, sır-
tımızdan hançerliyor bizi...

Dedik ki: Amerikan bayrağının yanına Türk bayrağını asmakla
~~kimseyi ilgilendirmeyen~~ mesele hallediliyor mu? Edilmiyor, edilmez.
Nizamiyenin içine bir de Türk bölüğü koydular. Eh, artık bir bayrağı-

mız dalgalanıyor, bir de bölüğümüz var... İşte ortak savunma tesisi dediler. Hangi ortak savunma tesisi?

Kapıda Türk askerleri var... Peki ya sonrası? Sonrası ve asıl önemlisi, ne varsa hep Amerikalıların... Nizamiyeden sonra Amerikalılara ait ikinci bir karakol var, asıl kimlik kontrolü burada yapılır. Bu barikatin ardında başka bir barikat vardır ki, Amerikalıdan başka kimse giremez içeri... Şifre odaları, gizli tesisler tümüyle Amerikalıların elindedir. Ve buraya Türk generalleri bile giremez.

Daha önce yine radyomuzda anlattık: Bir zamanlar nasıl Orjeneral Refik Tulga'ya Amerikan üssünün kulüp, kantin, yemekhane, mutfak gibi bölümlerini gezdirdiklerini... Ama asıl etrafı demir kafesle

çevrili gerçek üsse doğru Orgeneral Tulga ilerleyince, Amerikalı albay
nın Orgeneral Refik Tulga'nın yolunu kestğini... Amerikalı albayın
bir Türk orgeneralâne, bir Türk ordu komutanına "buraya giremezsiniz, burası
ya öncek Ameriken uyruklu yetkili kişiler girebilir" dediğini... Bun-
ları anlattık hep Bizim Radyo'da...

İncirlik üssü, güzel Anadolumuzun böğrüne saplanmış bir bıçak-
tır. Bundan 60 küsur yıl önce nice şehidimizin canı, kenı pahasına
Fransız'dan kurtardık Adana'ya... Ama Adana topraklarının bir bölümünü
tutup birkaç milyon dolar karşılığında Amerikalıya teslim ettiler.

Her on dakikada inip kalcan ve çoğunun nereye gittiği bilinme-
yen Amerikan savaş uçaklarını İncirliğe yerleştirdiler. 1958'de Lüb-

nen'ı işgal eden Amerikan birlikleri İncirlik'ten hareket etti.

1960'da Sovyetler üzerinde düşürülen U-2 casus uçağı bu üsten kalktı. 1970'de Filistinlilere karşı girişilen toplu kıırında İncirlik'ten Ammen'a hava köprüsü kuruldu. İncirlik üssü aracılığıyla İsraill'e lojistik destek sağlandı. 1980 yılı nisanında Tehran elçiliğindeki rehinelere kurtarma bahanesiyle Amerikan uçak ve helikopterleri İncirlik'ten kalkıp İran'a saldırdılar.

Ve son olarak 1983 yılı sonunda Lübnan'a saldıran Amerikan uçaklarının ikmal ve bakımı için özel bir anlaşma imzalandı Amerika'yla... Amerikan elçisi Shitireus-Hiyup, "sizin hükümetinizin isteğı üzerine bu anlaşmayı gizli yaptık" diye demec verdi. Yeni Lübnan'ın bombalanması, masum Filistinlilerin çoluk-çocuk demeden masum Filistinliler'

~~xxxxxxx~~ öldürülmesinde Amerikalılar ~~kızın~~ İncirlik üssünü kullan-
dılar. Lübnan'daki kaatil Amerikan askerlerini, uçaklarını bu üste
kullanmasına özel izin verdiler.
~~konuk ettiler...~~ Lübnanlıları, Filistinli müslümanları
barbarca öldüren kaatil Altıncı Filo gemilerini İskenderun ve Antal-
~~yada~~ ya limanlarında konuk ettiler.

Bu üste Türkiye'nin gümrük ~~denetimi~~ denetimi yoktur. Her türlü
~~paha~~ paha biçilmez antika esya, bu üsten kaçırılır, dışarı çıkarılır.
İki metrelik antika heykelleri, ~~xxxxxxx~~ Anadolu uygarlığının
binlerce yıl önceki paha biçilmez eserlerini daha sonra Ni York'taki
müzelerde görürsünüz. ~~xxxxxxx~~ "Milliyetçiyiz" diye mangalda kül
bırakmayanların bütün bunlar karşısında sesi çıkmaz.

İncirlik'ten Amerikalı esrar kaçırır, silah sokar. Türk hükümetinin en küçük bir denetimi yoktur bu konuda... Çünkü kendi ~~iki~~ elleriyle ~~İncirlik'te~~ topraklarımızın bir bölümünde, İncir-
elin

lik'te ulusal egemenlik haklarımızı Amerikalılara devretmişlerdir

Adanalılar iyi hatırlar... 1979 yılında halkını canı gibi seven, yurtsever bir Emniyet Müdürü vardı Adana'da... Cevat Yurdakul... İncirlik'teki esrar kaçakçılığı işinin üzerine gözünü kırpmadan yürüdü. Adana-İncirlik servis otobüsünde arama yaptırdı 93 plaka esrarı ele geçirdi. Sonunda ne oldu? Amerikalılardan silah alan, mali destek alan Milliyetçi Hareket Partili komandolar eliyle 5 ay sonra yurtsever Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'u kahpe

ce öldürdüler.

Amerikalı bayrağımızı yırtar, hükümetle özel anlaşma yapmışlardır, kendi mahkememizde yargılayamayız.

~~Amerikalı~~ Elin Yankisi, kadınlarımıza, kızlarımıza sarkıntılık eder, mahkemeye gidecek olsa, mahkeme ^{görevsizlik} ~~yetkiksizlik~~ kararı verir, bizim yetkimize girmiyor. diye...

Amerikalı askeri arabasıyla yolda oynayan çocuğumuzu ezer, öldürür, Türk mahkemesi yargılayamaz Amerikalıyı... Kendi vatandaşının onbinlercesini işkenceden, geçiren zindanlarda çürüten hükümet Amerikalının kılına dokunamaz.

Şimdi ^{Amerikalı} İncirlik'te kurt köpekleriyle işçilerimize saldırdılar... Bizim topraklarımızda, bizim işçilerimize, saldırıyor bu Amerikalılar. ^{yargılanacak mı, yargılanmayacak mı?} ^{Hayır}

Başlık: Bir Kere Daha İncirlik Üssü ve

Ülkemiz Topraklarındaki Atom Silah-

12 Temmuz 1986 Ekr-

ları Üzerine

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, Ülkemiz top-
raklarında Güçmesi Amerikalıların elinde bulunan atom silahlarının
silahları nerededir? Bunların nerede olduğunu kimden öğrenebilirsi-
niz?

Bunu hükümetten ve Dışişleri Bakanı'ndan öğrenemeyiz.
Çünkü onlar, bu konuya Meclis'in önüne bile getirmekten kaçınırlar.
"Milli güvenlik konusudur" derler, bilmeyenlerden su getirir-
ler, millî güvenliği, ülkemizin güvenliğini yokından ilgilendiren
bu soruya milletvekillerinin önünde bile yanıtlamazlar.

Bundan birkaç ay önce, Meclis'te milletvekili Fikri Sağ-
lar'ın Türkiye'deki atom başlıkları konusundaki sorusuna, "bu bir

"güvenlik sorunudur" deyip yanıtlamaktan kaçınan Dışişleri Bakanı Halefoğlu'ydü.

Cıys Türkiye'de Amerikalıların elindeki üslerin, düşmesi Amerikalıların elindeki nükleer silahların yerlerini zaman zaman dış basında kabul edebilirsiniz. Hele uzmanlar için yazılmış yabancı askeri dergilerde bu konularda ayrıntılı bilgiler vardır.

Nedir ki, başkalarının bildiği bu gerçekler bizde kenucun-
dan saklanır. Hem de başkalarının bildiği şey, "sır" diye halktan gizlenir. Buna da ülkenin güvenliği, ulusun güvenliği gerekçe diye gösterilir.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Şu mantık çarpıklığına bakınız: Yabancıların en çok bildiği bir gerçeği, eğer bizim halkımız hiç bilmezse, ~~ülkesinin~~ ~~ülkesinin~~ güvenliği o kadar güçlenecek midir?

Ülkemiz topraklarında en başta Adana yakınlarındaki incirlik üssünde ~~arkın~~ düğmeleri Amerika'nın elinde atom ve hidrojen bombaları vardır.

Ayrıca Erzurum'da, Malatya'nın güneyindeki Erhaç'ta, Mürted'te, Ankara'nın güneybatısındaki Çakmak'ta, Eskişehir, İzmit ve Balıkesir'deki üslerde değişik cinsten nükleer silahlar vardır.

Ülkemiz topraklarında 500 nükleer başlık bulunmaktadır. Bunların 300'ü uzun bir süredir aların halindedir.

Bütün bunlar dış besinde yazılan, yabancılardan bildiği gerçeklerdir.

Nitekim birkaç gün önce Amerika'nın Sesi Radyosu, topraklarımızdaki beş Amerikan üssünde yeni nükleer silah depolama sistemi inşa edileceği haberini verdi. Ve Amerikan Savunma Bakanlığı, bu iş için

nükleer silahlar dışında silahlardan başka nedir?

"Yeni teknolojik ve imkanlardan yararlanıyoruz" sözleri de, bu silahları ve bu silah depolarını yenilâyoruz demekten başka ne anlama geliyor?

Hükümet, ülkemizdeki Amerikan varlığını her zaman olduğu gibi gözlerden gizlemeye kalkışıyor. Ya yalanladığı her şey doğru çıkıyor. Ya da Eralp'in son açıklamasında olduğu gibi, karmaşık, delambaçlı ifadelerle yalanlamaya kalkışırken, ister istemez doğruluyor. Çünkü artık işler öylesine pişmiş ki, Amerikan Kongresi'nde açıkça konuşuluyor. Kısacası, mızrak çuvala sığacak gibi değil...

Ve bir kez daha sabıkalı İncirlik Üssü en başta gündeme geliyor. Başta İncirlik olmak üzere, atom silahlarının bulunduğu bu üsler, komşularımıza hedef alıyor. Eski Amerikan Genelkurmay Başkanlarından Maksvel Taylor, "Türkiye'deki Amerikan nükleer füzeleri

Sovyetler Birliği'nin başına yönelmiş bir tabanadır" diyor.

Kısa Elin Amerikalı başına bizim topraklarımızdan komünizmin başına tabancayı dayıyor. Peki, başına tabanca dayanan komünün bir başında ilk işi bu ~~komünün~~ tabancayı yok etmek olmayacak mıdır?

Ve böyle bir durumda bundan zarar görecektir olan milyonlarca Anadolu insanı olmayacak mıdır?

Türk Herb-iş Servisi üyeleri, Amerikan üslerinde çalışan işçilerimiz bu üslerin içyüzünü oldukça iyi bilir. Kendi topraklarımızda bu Amerikan üslerinde işçilerimize kurt köpekleriyle saldırma cür'etini bulan Amerikalıların iyi tanır. Daha geçen hafta İncirlik'te Türkiye'ye, Türkiye halkına sövüp sayan işte bu Amerikalılardır. Halkımıza, ülkemize söven bu Amerikalılar mı, ülkemizin güvenliğini sağlayacaktır, güvenliğini koruyacaktır?

Amerikalılar topraklarınıza yeni nükleer silahlar yerleştirecekler... Sırxakışın xaxışın xaxışın Aynı Amerikalılar kixinxix Türk bayrakını yırtacaklar, işçilerimize kurt köpekleriyle saldıracaklar, halkımıza küfredecekler... Sonra da bunların eline nükleer silahların düğmesi teslim edilecek... Ve bu silahlarla elin Amerikalısı, Türkiye'nin güvenliğini sağlayacak, öyle mi?

Buna hangi safdır inanır? Ve Amerikalılara bu izni verenlerden, kixinxix bu hükümetten, günü gelir, bu ihanetin hesabı sorulmaz mı?

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyenler, "Bir Kez Deha İncirlik Üssü ve Ülkemiz Topraklarındaki Atom Silahları Üzerine" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyenler, "Bir Kez Deha İncirlik Üssü ve Ülkemiz Topraklarındaki Atom Silahları Üzerine"

başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Başlık: Türkiye'deki Amerikan Üsleri ve
Üslerdeki Amerikan Ordu Postası

11 Haziran 86 Ekr.

Yorum

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, biliyorsunuz, her ülkenin sınır kapıları vardır... Hava alanları vardır... Belli başlı deniz giriş limanları vardır... Buralarda giriş-çıkış denetimi yapılır... Gümrük denetimi yapılır.

Bunlar, bir ülkenin güvenliği bakımından büyük önem taşır.

~~Bizim Bizim~~ Bizde de çeşitli sınır kapıları, ~~hava~~ ülkeye giriş-çıkışların yapıldığı hava alanları, bellibaşlı ~~hava~~ limanlar vardır... Eski adıyla Yeşilköy, şimdiki adıyla Atatürk hava alanı, Esenboğa hava alanı gibi, Kapıkule, Havar, Cilvegözü sınır kapıları gibi...

Buralarda, ~~giriş~~ yurttaşların, yabancı turistlerin giriş-

çıkışları, pasaport denetimleri yapılır... Hele izin mevsimlerinde Kapıkule'de yılda giren işçilerimizin araçlarının kilometrelerce yürük oluşturdugunu görürsünüz...

Durmadan demec verirler... Denetimleri kolaylaştırıyoruz, yurtttaşlara sınır kapılarında zahmet vermeyeceğiz derler... Ama yine de Türkiye Cumhuriyeti'nin, kendi ülkenizin bir yurttışı olarak menleketi izne gidip gelmek, oldukça zahmetli bir iştir.

Ve değerli dinleyiciler, bunca insanımızın, gümrük denetimini yapar. Bu iş için sınır kapılarında yüzlerce gümrük memuru çalışır. Bu denetim, şöyle yapılır, böyle yapılır... Kapıkule'de önceki yıl ayyuka çıkan yolsuzluk, kaçakçılık olaylarını biliyorsunuz... Gümrükte çalışanların rüşvet alanı vardır, almayı vardır...

Bütün bunlar ayrı mesele... Sınır kapılarında denetim, gümrük denetimi, bir ülkenin kendi egemenlik hakkıdır. Aynı zaman

da o ülkenin güvenliğinin bir parçasıdır. Hem de esaslı bir parçasıdır.

Ama bilir misiniz, değerli dinleyiciler, bunca giriş kapısında, hava alanında, limanımızda giriş-çıkış denetimi, gümrük denetimi yapılır da, bazı yerlerde ^{nedeniyle} hiç yapılmaz...

~~XXXXXXXXXX~~ Örneğin topraklarımızda "Ortak Savunma Tesisleri" denilen yerlere Amerikan askeri uçakları gelir... Askeri nakliye uçakları ~~XXXXXXXXXX~~ gelir... Bu askeri uçakların ana üsleri, Amerika'dadır... Ara bağlantıları, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Batı Avrupa'nın değişik yerlerindedir. Bazısı Federal Almanya'daki Şututgart, bazısı İspanya'daki Terrehon, bazısı da İtalya'daki Aviano üssünden gelir.

Bu uçakların çoğu ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Adana yakınlarında İncirliğe inerler... Ayrıca Çigli'ye inerler... Yalova'daki Amerikan tesislerine inerler... İncirlik'ten Erzurum'a giderler... Libya'ya

bombalayan F-111 uçakları gibi, etiaş talimatlarını Kenye'daki Üçüncü Jet Ana Eğitim Üssü'nde yaparlar...

Kısacası, değerli dinleyiciler, ~~İncirlik'ten~~ İncirliğe her on dakikada bir, ya bir Amerikan uçağı iner ya da bir Amerikan uçağı havalanır İncirlik'ten... Bu uçaklar nereden gelir? Bu uçaklar nereye gider? ~~Birkaç~~ Pentagon'daki birkaç Amerikan yetkilisinden başka kimse bilmez bunu...

Örneğin Amerikan askeri nakliye uçakları, ne getirir ülkemize? Neler götürür ülkemizden? Bu konuda Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin bir bilgisi yoktur.

Ülkemizdeki Amerikan üs ve tesislerinin hepsinde Amerikan Askeri Posta Servisi ^{Amerikan Ordu Postası denilen} ~~denilen~~ bir sistem işler. Bu posta sistemi, Harb-İş Sendikası avukatı Erbaşar Özsoy'un da geçenlerde belirttiği gibi, Türk makamlarının denetimi dışındadır.

Oysa değerli dinleyiciler, 1935 yılında, Atatürk zamanında Amerika ile ^{imzalanan} yapılan anlaşma, Türkiye'den yapılacak her türlü posta ve taşımacılığın PTT eliyle yapılmasını öngörüyordu.

Aradan geçen elli küsur yıl içinde, bu anlaşma unutulmuşluğa terk edilmiş, Amerikalılara ikili anlaşmalarla ya da hiçbir anlaşmaya dayanmaksızın ülkemizde posta imtiyazı tanınmıştır.

Bu, bölünemez ve kimseye devredilemez, kimseyle paylaşılabilir ^{ulusal} olan egemenlik hakkının açıkça çiğnenmesi değil de nedir?

~~Tıpkıxxxxxxbirxxxxxxkayaxxxxxxx~~

Gümrük kapılarında kendi yurttaşlarımıza uygulanan denetim, topraklarımızda ~~Amerika~~ "Ortak Savunma Üsisleri" denilen bölgelerde Amerikalılara uygulanmaktadır. ~~Bundanxxxxxx~~ Bu yüzden ülkemiz sürekli kan kaybetmektedir.

Ülkemiz topraklarının bir bölümünde gümrük denetimi Amerikalılara bırakılamaz. *ulusal egemenlik, Amerikalılara paylaşılamaz.*

Üslerde gümrük denetimi, Amerikalılara bırakıldığı sürece, ulusal güvenliğimiz de sağlam temellere oturamaz.

Bu bakımdan Amerikalılarla yapılan adına SİA denilen ikili anlaşmanın iptali büyük önem taşıyor. Ülkemiz topraklarımızın bir bölümünde giriş-çıkışların, gümrük denetiminin Amerikalıların elinden alınması için savaşım, ulusal egemenliğin kazanılması, ulusal güvenliğin sağlanması için büyük önem taşıyor.

Burası Bizim Radyo... ~~Topraklar~~ Topraklarımızdaki Amerikan Üsleri ve Üslerdeki Amerikan Ordu Postası konulu radyomuzun yorumunu dinlediniz.

Başlık: İncirlik Üssü'nün Kullanılmasına
Karşı Bütün Kamuoyu Uyanık Olmalıdır

9 Kasım 1986 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, İncirlik Üssü'n-
de yine Amerikalılar askeri tatbikat yapıyor... İncirlik Üssü, yine
alarm durumunda...

Casmat (Edisna) Askeri Yardım Heyeti'nin başkanı Tüm-
general Pots, İncirliği teftiş etti. Yolgeçen hanı gibi, Amerikan
bombardıman uçakları, Amerikan casus uçakları İncirliğe iniyor.
İncirlikten kalkıyor, nereye gidiyor? Kimse bilmiyor.

Elin Amerikalısı, İncirlik'te bizim işçilerimizin üzerine
kurt köpekleriyle saldırıyor. Geçen yıl mart ayındaydı, hatırlaya-
caksınız... Üzerlerinin aranmasına itiraz eden Harb-İş Sendikası
üyeleri işçilere, ^{İncirlik'te} kurt köpekleriyle saldırmıştı Amerikan askeri polisi

Adana milletvekili Cüneyt Caver, bu saldırıyı Meclis'e getirmişti... Hatırlayacaksınız, o zaman Caver'ın konuşmasına da yayın yasağı koydular... Şimdi ise, bu saldırıyla ilgili dava dosyasının kayıplı olduğu bildiriliyor. Herb-iş Sendikası Başkanı Kenan Durukan, "dava dosyasını bir türlü bulamıyoruz" diyor. Altı işçimizinüzzerlerinde dış izlerini taşıyorlar hâle...

Bütün bunlar bizim ülkemizde oluyor... Bereketli Çukurova topraklarının üzerine bir hançer gibi saplanmış olan Adanamızda oluyor bütün bunlar...

4 Temmuz günü Amerika'nın Bağımsızlık Günü deyip aşırı derece de alköl alıyor bir grup Amerikalı... İçirlik muhtarı Cümali Kar'a küfrediyorlar... Türkiye'ye, Türklere, Türklüğe küfrediyorlar...

Nerede oluyor bütün bunlar? Bütün bunlar başka bir ülkede ol-

mayor... Bizim ülkemizde, Türkiye'de oluyor... ~~Şişmanların~~ Bereketli Çukurova topraklarına bir haşer gibi seplanmış İncirlik'te oluyor. Burada 20 bin hektarlık toprağımız doğrudan Amerikalıların kontrolü altında.

Değerli dinleyiciler, daha on gün önce, Cumhuriyet Bayramı günü, Amerikalı çavuş, "bu beyaz/fezle elçekte duruyor" diye sinirleniyor. ~~Mayor~~, Türk beyazının ejekları altına alıyor, çiğniyor, sonra da yuttup atıyor.

Bütün bunlar, bizim topraklarımızda, bizim ülkemizde oluyor.

Adana'da bir kaseba bunların... ~~İkinci~~ ^{Savaş} ~~göçmenlerin~~ ^{göçmenlerin} güzelim Adana'ya, bereketli Çukurova topraklarının böğrine... Uçaklarını; nükleer füzelerini buraya dikmişler... Burada öyle yerler var ki, Türk Generallerinin bile gitmesi yasa... Hengi uçak, buradan nereye gidiyor? Ülkenizin beş beşeye girer mi, girmez mi? Hükümetin bile bildiği yok.

Değerli dinleyiciler, buğünlerde yine İncelik elere bo-
lunde... İnciliğe inen, İncilikten kalıken Ameriken sevası uğeklerinin
kaynak inis kalınlığı, faaliyetde ortnaş durumunda.. komşumuz

Neden? Çünkü Ameriken ve İngiliz emperyalizmi, Suriye'ye
güddaga vermek istiyor. Emperyalistler, bu komşu Aşep ülkesine korğı
gontes ve konditlerini arz ediyorlar. Bu Aşep ülkesini cezalandırmak
için emperyalistler bahane arıyor. Çünkü Suriye, belirsiz, anti-em-
peryalist bir politika izliyor. Bu ise, Ameriken'in içine geliyor.
Birçok emperyalist NATO ülkesinin içine geliyor.

Bu emeçle, Türkiye'nin Suriye ile ilişkileri deşer gördün-
leştirilmek isteniyor. Emperyalist ülkelerin redyoları, gazeteleri,
ülkeminde gerek Suriye, gerekse İran'ın ilişkilerini bozmak için bu

yola başvuruyorlar.

Değerli dinleyiciler, İncirlik Üssü, sabıkalı bir üstür. Her halkımızın en ülkemizin başına belaya sokabilecek bir sıçrama tehtasıdır. Geçmişte, Amerikan emperyalizmi müslüman komşularımıza karşı saldırıda İncirliği kullandı. 1958'de Amerikan askeri birlikleri Lübnan'a çıkarmayı yaptılar. 1970'de Filistin Kurtuluş Örgütü'ne darbe vurmak için buradan Amman'a hava köprüsü kurdular. 1980'de Amerikalı rehine-leri kurterme bahanesiyle, buradan İran'a saldırıya kalkıştılar. 1983 yılı sonunda Lübnan'a bombalarken, Amerikalılar İncirliği ikmal noktası olarak kullandılar.

Amerikan emperyalizminin komşumuz Suriye'ye karşı kışkırtıcı faaliyetlerine ülkemiz toprakları araç edilemez. Bütün kamuoyu, İncirliğin kullanılmasına karşı uyanık olmalıdır.

26.7.87 Redifan
Ekr.

26.7.87 İyenthy.

--- Amerika Birleşik Devletleri ile Türkiye arasında "Savaş Zamanı Ev Sahibi Ülke Desteği Anlaşması"nın imzalandığı bildiriliyor. Sovyet-ler Birliği'nde yayınlanan İzvestiya gazetesinde yayınlanan A.Nikola-yev imzalı yazıda, iki ülke arasındaki askeri anlaşmanın Haziran 1987'de imzalandığı belirtiliyor. "Savaş Zamanı Ev Sahibi Ülke Desteği Anlaşması"nın Amerikan Çevik Kuvvetleri'nin bölgeye aktarılmasında, ~~maxx~~ Amerika Birleşik Devletleri ile Türkiye'nin işbirliği yapmasının hükme ~~maxx~~ bağliyor.

Bilindiği gibi "Ev Sahibi Ülke Desteği Anlaşması"nın içereceği hükümleri, Amerikan Çevik Kuvvetler Komutanı General Krist, geçen yıl şöyle açıklamıştı:

--- Ev Sahibi Ülke, Amerikan Silahlı Kuvvetleri'ne hava ve deniz imkanlarının kullanılmasında kolaylık sağlayacaktır.

--- Ev Sahibi Ülke, Amerikan askeri birliklerine jet ve dizel yakıtı ikmal yapacaktır.

--- Ev Sahibi Ülke, Amerikan çevik kuvvetleri'ne su ikmalinde bulunacak, tıp hizmetleri ve ulaştırma hizmetleri sağlayacaktır.

--- Ev Sahibi Ülke, Amerikan askeri birliklerine ayrıca vasıflı ve vasıfsız işçiler, çevirmenler verecek, çamaşır yıkama, bölgede alışveriş de dahil, değişik lojistik hizmetler sunacaktır.

Ev Sahibi Ülke Destek Anlaşması', Amerika Birleşik Devletleri'nin bölgedeki saldırı ve zorluklarına Türkiye'yi katma katmanında kaygı verici bir şekilde katma katma gelişme olarak görüyor.

İncirlik Üssü Üzerine

Başlık: *Ekimiz, Saldırgan Amerika*

10 Mayıs 1986 Ekr.

Karşılıklı Korunamaz ve Sıvımsız Durumdur

Burası bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, ülkemizin dört bir yanında, yedisi büyük, tam 60 Amerikan üs ve tesisi var. En başta, Adana yakınlarındaki İncirlik Üssü var.

İncirlik Üssü, bereketli Çukurova topraklarının ~~üzerine~~
böğüne bir hançer gibi saplanmıştır.

İncirlik Son olarak Libya'ya saldırıya Ameriken F-111 bom-
berdima uçakları, Bingazi'yi, Treblus'u bombalemadan beş gün önce
İncirlik'teydiler. 11 Nisan günü bu uçaklar, İncirlik'ten havalan-
mış ve İngiltere'deki üslere gitmişlerdir.

Libya'ya bombalayan Amerikan F-111 uçaklarının bombardıman eğitimleri ise, Konya'ya 20 kilometre uzaklıktaki Pınarbaşı Atış

Sehasında yapılıyor.

Yeni beşimsiz ve egemen bir ülkenin, dost bir ülkenin Libya'nın bombalanmasının tãlimlerini Amerikan uçakları ~~xxxxxxx~~ bizim topraklarımızda yapıyorlar.

Libya'ya ~~xxxxxxx~~ bombalamanın provası Konya'da yapılıyor. Bombaleyen uçaklar ise, ~~xxxx~~ İncirlik'te konuşuyorlar.

Bu, ~~xxxxxxx~~ saldırgan Amerikan emperyalizmine düpedüz suç ortaklığı yapmak değil de nedir?

İncirlik üssü, sicilî kare, sabıkalı bir üstür.

1958 yılında Lübnan'ı işgal eden Amerikan birlikleri, İncirlik'ten hareket etmişlerdir. 1960 yılının 1 Mayıs günü Sovyetler Birliği üzerinde düşürülen U-2 casus uçağı, İncirlik'ten havalanmıştır.

1970 yılında, Filistinlilere karşı girişilen toplu kıyıda, İncirlik'ten Amman'a hava köprüsü kurulmuştur. İncirlik üssü areacıll-

Elle Amerikalılar İsrail'e lojistik destek sağlamışlardır.

1980 Yılı Nisanında Tahran Elçiliğindeki rehinelere kurban bahanesiyle, Amerikan uçak ve helikopterleri İncirlik'ten kalkıp İran'a saldırılmışlardır.

1983 Yılı sonlarında, Lübnan'a saldıran Amerikan uçakları'nın ikmal ve bakımı için İncirlik'te yapılmıştır. Amerikalılar, Yeşil-Beyaz, çocuk-kadın demeden Lübnan'daki bütün Filistinlileri bombalarken, İncirlik'te kullanmışlardır. Güzeli Çukurova'nın bereketli topraklarına bir hançer gibi saplanan İncirlik Üssü'nü kullanmışlardır.

İncirlik'te 3 binin üzerinde Amerikan askeri, Amerikan su-

beş vardı. Ve biliyorsunuz, geçen yıl Mart ayında Amerikan asker-
ler, İncirlik'te gelişen Türk işçilerine kart köpekleri ve coplar-
la saldırmışlardı. Kendi köpeklerimize üzerinde, olan Amerikalı
bizim işçilerimize kart köpekleriyle saldırmıştı da, hükümetin,
Cenelkunay'ın en küçük bir protestosu, bir sesi bile çıkmamıştı.
Olayı Amerikan Meclis'e gelişen Adana milletvekili Cüneyt Cenver'in
konuşmasına, Evren'in sıkıyönetim komutanları yayın yasağı koymuştu.
İncirlik Üssü, güzel Anadolununun böğrüne sepiymiş köpek-
saplı bir Ameriken hançeridir.

İncirlik'te Türkiye Cumhuriyeti Hukukî yasaları geçmez.

İncirlik'te Türkiye'nin gümrük denetimi yoktur. Her türlü peş-ki-

bilmez antika esye, tarihî eserlerimiz bu üsten geçirilir, dışarı çıkarılır. İki metropolik tarihî heykelleri, Anadolu uygarlığının binlerce yıl önceki paha biçilmez eserlerini daha sonra Ni York'taki Metropoliten müzesinde görürsünüz. "Milliyetçiyiz" diye mengolda küll bırakmayanların, tarihî mîzî gelmeye kalken Amerikan emperyalistleri karşısında sesi-soluğu çıkmaz.

İncirlik'ten Amerikalı esrer kaçırılır... Sonra Türkiye'de herşey ekimini yasaklamak için baskı yapar. Afyonkarahisar köylüsü herşey ekerse, Amerikan uçaklarınınin köyleri havadan bombalaması için Amerikan savaşoteleri seferber olur. Amerikalı, incirlik'ten

uyuşturucu madde kaçakçılığı yapar... Türkiye, herşey ekerse, Altıncı

ne İstanbul'u

Amerikalı... 1971 yılında olmuştur bunlar... Ve 12 Mart darbe-
siyle Teğmen Arın rejimi, Amerikanın kavgası baskısına boyun eğip
başbaş ekimini yasaklamışlardır.

Adanalılar iyi hatırlar... 1979 yılında halkın canı gibi
seven, yurtsever bir Emniyet Müdürü vardı Adana'da... Cevat Yarda-
n'ın adı... İncirlik'teki esrar kaçakçılığın işinin üzerine gözünü
kırpmadan yürüdü. Adana-İncirlik servis otobüslerinin denetim altına
aldı. Arama yaptırdı. 93 plaka esreri ele geçirdi. Sonuçta Amerika-
lılardan silah alan, Amerikalılardan malî destek alan Milliyetçi He-
reket Partili komandolar, Adana'nın yurtsever Emniyet Müdürü Cevat

Kendakul'u keþpece öldürdüler.

Değerli dinleyiciler, bin Amerikalısı bayrağımızı yırtar, hükümetle özel anlaşma yapmışlardır, kendi mahkememizde yargılayamayız.

Bin Yankisi, kadrlarımıza, kızlarımıza serkinirlik eder. Mahkemeye gidilecek olsa, mahkeme görevsizlik kararı verir... Bizim yetkimize girmiyor diye...

İncirlik'ten Amerikalı komşularımıza saldırıyor. Her an bir oldu-bittiyse ülkemizi, halkımızı tehlikenin eşiğine getirebilir. Birkaç yüz milyon üs kırsal alıyorum diye Evron'ın, Özel'in sesi bile çıkmaz. Bundan 60 küsur yıl önce nice şehidimizin canı, kendi pahasına

Fransızlardan kurtarmışızdır Adana'yı... Sonra bir parça dolar
uzrune Adana topraklarının bir bölümü Amerikalılara pekeş çekil-
miştir.

Değerli dinleyiciler, başta İncirlik olmak üzere toprakla-
rımızdaki Amerikan üslerinin verildiği ülkemiz için büyük bir tehli-
kedir. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri
Haydar Kutlu'nun 1 Mayıs günü İKP'nin Sesi Radyosu'nda yaptığı
konuşmada da belirttiği gibi, "İvedi olarak ABD ve NATO üslerinde-
ki hareketler, üslerin çevresindeki yartaşılarca, yartaşverer subay-
ların da girişimiyle kontrol edilmektedir. Hükümet ve parlamentoya
baskı yapılmaktadır. Muhalefet partileri harekete geçmiştir. Bir
kez daha söylüyoruz ki, Amerika ile Savunma işbirliği anlaşması bir
ihnet belgesidir. Bu belge yeniden imzalanmamalıdır. Onu imzala-
yanlardan yarı halkımızın hesap soracağı unutulmamalıdır."

Burası BR... İncirlik üssü konusunda radyomuzun yorumuna
dinlediniz.

Konu: İncirlik üsündeki Amerikalıların
Türk işçilerine saldırısı

15 Mart 1985 Ekr.

Yürüş Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, Adana yakınıla-
rındaki İncirlik üsü ^{başına} Anadolu'nun kentine sığınmış bir bölgedir.
Kıçım Bu Amerikan üsünün kime hizmet ettiğini, nasıl bir işlev gör-
düğünü Bizim Radyo'da sık sık söyledik. İşte şimdi Adana'dan gelen
haberler, topraklarımızdaki İncirlik üsünün Anadolu'nun ^{"başına"}
sığınmış bir bölge olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. Amerikalılar,
İncirlik'te çalışan Türk işçilerine kurt köpekleriyle ve coplarla sal-
dırlıyorlar. Arelarında Türk Herb-İş Sendikası Adana Şube Başkanı'nın
de bulunduğunu dokuz işçiniz yereleniyor. Bu barbarca saldırı, elin

Amerikalısının kendi öz yurdumuzda bize karşı ağılık sürdüğünün en açık kanıtı değil midir?

İncirlik üssünün güzel Anadolunun böğrüne saplanmış bir bıçak olduğunu ~~söylüyor~~ Bizim Radyo'da söylerken haksız mıydık?

Değerli dinleyiciler, Adana yakınlarındaki İncirlik, Amerika'nın Doğu Akdeniz'deki ~~en önemli~~ en uçtaki bellibaşlı hava üssüdür. C-130 dev nakliye uçakları, B-52 bombardıman uçakları, Fantomlar, ^{taşınır} ~~savaş~~ son olarak da ~~taşıyıcı~~ ^{taşıyıcı} Krüyz füzeleri atabilen F-16 uçaklarından bir filo İncirlik üssüne yerleştirilmiştir. İncirlik'teki uçak filoları Amerikan 16. Taktik Hava Kuvvetleri'ne bağlıdır. Bu filolar, yine 16. Taktik Hava Kuvvetleri'nin İspanya'daki ^{Torrejon} ~~Torrejon~~ ve İtalya'daki ^{Akdeniz'deki} ~~Torrejon~~ üslerindeki hava filolarıyla birlikte, Altıncı Filo'nun desteklenme-

siyle görevlidir.

Devlet içinde devlet olan bu Amerikan üssünden geçmişte Türk hükümetlerinin bilgisi dışında uçaklar havalandırılmıştır. 1960 yılında İncirlik'ten kalkan ve Sovyetler Birliği içlerinde düşürülen U-2 casus uçağı olayı, dünya ölçüsünde bir skandal olmuştur. 1958 yılında Amerikan ^{askeri} birlikleri İncirlik'ten kalkarak Lübnan'ı işgal etmişlerdir. 1970 yılında Filistinlilere karşı girişilen katliamda İncirlik üssünden Amman'a bir hava köprüsü kurulmuş, bu üs aracılığıyla İsrail'e lojistik destek sağlanmıştır.

1980 yılı nisan ayında Tahran elçiliğindeki rehinelere kurterme bahanesiyle İncirlikten kalkan Amerikan uçak ve helikop-

^{komsu}
terleri İran'a saldırmışlardır.

Son olarak, 1983 yılı sonlarında ~~Türk hükümeti~~ Lübnan'a saldıran Amerikan uçaklarının ikmal ve bakımı için Amerika'yla altı aylık özel bir anlaşma imzalanmıştır. Amerikan Büyükelçisi Ştitraus-Hiyup, "hükümetinizin isteği üzerine ^{bu} anlaşmayı gizli yaptık" diye demek vermiştir.

Değerli dinleyiciler, İncirlik üssünde 3 binin üzerinde Amerikan subay ve askeri, ayrıca Amerikalı sivil personel bulunuyor. Üste gerçi Amerikan bayrağının yanında bir süredir Türk bayrağı da dalgalanıyor. Üssün girişinde, nizamiyede bir Türk askeri bö-

me

lg de vardır. Bundan sonra Amerikalılara ait ikinci bir karakol gelir. Asıl kimlik kontrolü burada yapılır. Bu barikatın ardında, her on dakika da bir Amerikan savaş uçakları kulakları sağır eden gürültülerle iner ve kalkar. Nereye gider, nereden gelir bu uçaklar? Bir kısmı hiç bilinmez. Örneğin, 1965 yılında İncirlik'ten kalkan bir keşif uçağı, Samsun'dan 150 kilometre ötede Karadeniz'e düşmüştü. Türk makamları o zaman bu uçağın dşkng dştg haberini, ne İncirlik üssündeki komutanlık- tan, ne başka bir kaynaktan ğrenebildiler. Bir Sovyet gemisinin muhaberatının deşifre edilmesi sonucu uçağın dştg ğrenilebildi. Bunun zerine Amerikan Askeri Ataşesi, Genel Kurmay'a çağırıldı. "Neden bu uçakla ilgili Türk makamlarına bilgi verilmediği" sorusunu Amerikan

Askeri Ataşesi, tam bir pervasızla "gizlidir" diye yanıtlı^{o dı}yordu.

Dahası var, değerli dinleyiciler... Bu üste ayrıca birçok Amerikalı personelin yakını kaçak olarak çalışır. Esrar ve eroin kaçakçılığının önemli bir bölümü bu üs üzerinden yapılır. Eski eserler hiçbir gümrük denetimi olmadan bu üs aracılığıyla Amerika'ya kaçırılır. İncirlik'te çalışan Türk işçileri ise, öteki NATO ülkelerindeki üslerde çalışan personele göre en düşük ücretleri alır.

İşte değerli dinleyiciler, Türk makamlarının denetiminin olmadığı bu üs, devlet içinde apayrı bir devlettir. Anadolu'nun böğrüne saplanmış bir bıçaktır.

İncirlik'teki Son olay, Amerikan görevlilerin Türk işçilerine kurt köpekleriyle barbarca saldırması, bir kez daha ulusal egemenlik haklarımızın

nasıl ayaklar altına alındığını açıkça gösteriyor. Kim yargılayacak ~~xxxxxxx~~ bizim topraklarımızda, bizim işçilerimize saldıran elin (sendikalar, Türk-İş Yanki'lerini, göreceğiz. Hiç kimse, hiçbir muhalefet partisi, hiçbir yurtsever ~~xxxxxxx~~ kendi öz yurdumuzda Amerikalıların bu saldırısı karşısında sessiz kalmaz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ANAŞIRMA VAKFI
TÜSTAN

— Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi organı, Pravda gazetesinde Millîmlerdeki Klerk Rıld ve Türkiye'deki İçişlik bakanlığı ile olan iki haber yer alıyor. 5 Temmuz günü Pravda gazetesinde, Klerk kaymak ve A. Stepanov ile ilgili haberde şöyle deniyor

"Türk gazetecilerinin, Türkiye'deki Amerikan üslerini ziyaret etmelerine izin verilmemesine pek sık resmennez. Nite bu böyledir? Çünkü resmi aydan, Genel olarak Türkiye'de Amerikan üssü yoktur. Türkiye'nin tek denetçisinde, NATO savunma sistemi çerçevesinde ortak savunma tesisleri vardır. Aslında da son günlerde Milliyet ve Cumhuriyet gazetelerinin temalılarının beyle bir olarak sağlandı. Gazetecilere, Yakındogu'da en büyük askeri üsse üssü olan İçişlik bakanlığı açıldı. Gazeteciler İçişlik'te ne görüyor? Lokantalar, mağazaları, spor tesisleri, yüzme havuzları, çocuk bahçeleri, vesaili ile küçük bir Amerikan kenti. Dahası, F-16 uçakları ile beşbinden büyük beton buncerler, iniş-kalkış pistleri, küküen silah depoları, Güne geçen İngilizce yazılmış "Eis hazırız!" sözleri... Neye hazırlar? Bu başka bir soru. Gazetecilere eğlik eden Amerikalı bir yüzbaşı şu açıklamayı yapıyor: "Alarm durumunda, iki dakika içinde

İngilizlerin kapıları açılır, uçaklar pistlerde harekete hazır duruma gelirler."

"Gazeteciler, İngilizlik'teki resmi kışkırtıyı görüp yağmuruna tutuyorlar. Üssün hava albayı olan Türk komutanı, açıkça, İngilizlik ve Pentagon'un içinde olmadan Türkiye Cumhurbaşkanı ve Savunma Bakanı'nın bile erişemeyeceği yerler bulunduğunu belirtiyor."

Pravda Gazetesinde "Bekçi Rolünde" başlıklı haberde deyimle şöyle deniliyor:

"Gazeteciler kaygıyla en tehlikeli soruyu soruyorlar: O zaman burada Türklerin denetimi ve egemenliği ne oluyor? Burada bir Türk, asker üssü mü, NATO üssü mü, yoksa bir Amerikan üssü mü?"

"Yerel gazeteler, Türk albayın görevinde uzaklaştırıldığını bildiriyorlar. Öyle anlaşılıyor, üssün komutanı Türk albayı, Türk askerlerinin Amerikan üssünde kıymetli filan bekçi görevi yaptığını açıkça söylediği için bu böyle oldu."

48 D 3
Başlık: İncirlik Üssündeki Amerikan
uçakları, daha sonra ~~xxxx~~ nereye
gidiyor? Nereleri bombalıyor?

16 Şubat 86 Ekr.

Burayı Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, Adana yakınlarındaki İncirlik Üssünde yine olağanüstü bir hareketlenme olduğuna dair haberler geliyor. İncirliğe cephaneye yüklü nakliye uçaklarının inip kalktığı bildiriliyor. Bu arada hangerlerde dinamit patlatılarak direnç testleri yapıldığı belirtiliyor. Ayrıca ^{bir} F-16 savaş uçakları filosunun daha İncirliğe geldiği yolunda haberler var.

Biliyorsunuz, değerli dinleyiciler, İncirlik Üssü, ~~XXXXXXXX~~ bereketli Çukurova toprakları üzerine saplanmış bir Amerikan hangeridir. Burada Amerikan nükleer silah depoları vardır. Dörtbin dolayında Amerikan askeri burada üslenmiştir. Her 10 dakikada bir, bir Amerikan savaş uçağı, nakliye uçağı, casus uçağı kalkar İncirlikten... Ya bir savaş uçağı, ya bir nakliye uçağı, ya da bir casus uçağı...

Kelken ama nereye gittiğini, ne yaptığını Türkiye Cumhuriyeti yönetenlerin hiçbiri bilmez. 1958 yılında buradan kelken uçaklar Libnan'ı işgal etmişlerdir. 1960 yılında İncirlik'ten kelken U-2 ~~keskin~~ uçakları, Sovyetler Birliği üzerinde casusluk yaparken düşürülmüştür. 1980 yılı nisanında İncirlikten kelken Amerikan uçakları, Amerikan savaş helikopterleri İran üzerinde düşürülmüştür.

Ve yine biliyorsunuz, 1983 yılı sonunda İncirlik'ten kelken Amerikan uçakları Libnan'ı bombalamışlardır. Limanlarımızı komşu kepisi Japon Amerikan ~~66x~~ Altınca Filosofilerinden kelken uçaklar, Libnan'ı, Filistinlileri bomba yağmuruna tutmuşlardır.

Kısacası, değerli dinleyiciler, İncirlik üstündeki herhangi bir hareketlenme, ülkemiz için hayra elânet değildir.

Aynı şekilde, Amerikan Altınca Filosu'na bağlı savaş gemilerinin ülkemiz limanlarında görünmeleri de, her bakımdan baki-

zın, ÷lkemizin zararınadır. Neden

Bu uçaklar, bu savaş gemileri, halkımızın güvenliğı için zararlıdır. ÷lkemizin başka ÷lkelerle olan ilişkileri açısından zararlıdır. engeldir.

Neden bu böyledir? Çünkü İncirlik üssüne gelen her savaş ya da casus uçağının bir de gittiğı yer vardır.

Aynı şekilde, limanlarımıza gelen her Amerikan savaş gemisinin bir de gittiğı yer vardır. Hedef aldığı bir ÷lke vardır.

İncirliğe inen bir savaş uçağının kalktığından sonra ne yapacağını kimse bilmemektedir. Lübnan'ı ~~mr bombalayacak~~, ~~hangikom-~~ ~~bu ÷lke üzerinde konsanlık tehdidinde bulunacak?~~ Beyaz Saray ya da Pentagon'da görevli birkaç kişi dışında kimse bilmemektedir bunu...

Geçenlerde 5 bin askeriyle birlikte bir çekirge sürüsü gibi İstanbul'a ⁱⁿ gelen Altıncı Filo ^{askerler} gemilerine bakınız...

En başta Koral Siğ adlı savaş gemisi... Geldiler İstanbul limanına... Arkadan Libya ~~önlerinde~~ önlerinde korsanlık yapmaya başladılar. Libya'yı tehdit etmeye başladılar.

Koral Siğ adlı Amerikan Altıncı Filo gemisi, bir gün önce İstanbul limanına uğruyor. Bakımını, ikmalini bizim limanlarımızda yapıyor. Libya'dan ya da başka bir Arap ülkesinden aldığımız petrole, bu ~~geminin~~ korsan geminin ikmalini yapıyoruz. Petrol Ofisi Genel Müdürü, Amerikan Altıncı Filo gemilerine petrol ikmali yapmakla övünüyor.

Birkaç gün sonra, bakıyarsunuz, başta Koral Siğ olmak üzere petrol ikmali Türkiye'den yapılan Amerikan gemileri Libya önlerinde... ~~Sirte Körfezi~~ Libya topraklarının içine giren Sirte Körfezi'nde Libya uçaklarının yolunu kesiyor... Libya'yı işgal tehdidinde bulunuyor.

Şimdi elinizi vicdanınıza koyup siz söyleyiniz, değerli dinle-
ciler: Bu, açıkça işgalci, saldırgan, tehditkâr bir ülkenin, Ameri-
ke'nin düpedüz suç ortalığını yapmak değil de nedir? Lübnan'ı bomba-
layan Amerikan uçağının İncirlik üssünden uçmasına izin ~~veriyor...~~
veriyor... Libya'yı işgalle tehdit eden Amerikan Altıncı Filo gemila-
rının ikmal ve bakımı, bizim limanlarımızda yapıyor...

Böyle bir durumda Libya hükümeti, Türkiye'nin izlediği dış poli-
tikaya nasıl güven duyabilir? Hangi Arap ve Ortadoğu hükümeti, hangi
komşu ülke, ülkemiz topraklarından kendisine bir tehdit, en başta
bir Amerikan tehdidi gelmeyeceğine emin olabilir? İncirlik'ten kalkan
bir Amerikan uçağı, geçmişte olduğu gibi, yanında Lübnan'ı mı bomba-
layacaktır? İran'a mı indirme yapacaktır? Amman'a mı hava köprüsü
kuracaktır? Sovyetler Birliği üzerinde mi casus uçuşları yapacaktır?
Ya da kimsenin bugünden kestiremeyeceği başbaşa bir saldırganlık mı

söz konusu olacaktır?

sürekli

Topraklarımız ve limanlarımız komşu ülkelere karşı Amerika'nın saldırı, tehdit ve casusluk aracı mı olacaktır? Eğer komşu ülkeler, ülkemize karşı güvenizlik duyuyorsa, bunun sorumlusu kimdir? Bu bakımdan, basta İncirlik olmaz üzere topraklarımızdaki

Amerikan Üslerinin statüsünü düzenleyen Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması'nın ipteli istemi büyük önem taşıyor.

been giving little thought to a new social phenomenon—degeneration of major industrial centres and surrounding areas into enclaves with stagnating industries and thousands of idle hands. Moreover, the Conservatives speeded up the “disunification of the kingdom” at the city level by making the rich still richer and the poor even poorer. Highly indicative in this respect is the Liquidation Bill, under which the Greater London Council was disbanded and the councils of six other major cities in Britain—Manchester, Birmingham, Sheffield, Leeds, Liverpool and Newcastle, that is, the industrial centres hit hardest by the economic crisis, are to follow suit. In the expert view, the abolition of the local authorities in these cities will aggravate the housing problem still further, in the first place, because there will virtually be no one left to take care of the homeless.

Tens of thousands of homeless people live in London, where thousands of hotel accommodations are vacant. As a rule, these are people without a job, who have no money to pay rent, and people coming to the British capital in the hope of finding a job. Some of them are lucky to put up in a doss-house, such as the Bruce House, built early in this century, and never repaired ever since. In Reuther's view, this is a typical British doss-house, inhabited by some 400 people, 10 per cent of whom are sick with tuberculosis. There is, however, a much greater number of homeless who sleep on the underground's ventilation grates and on benches.

Those of the poor classes who have their own lodging are scarcely better off. In London again, some 240,000 houses have been declared unfit for living, and another 239,000 lack bathrooms, lavatories and hot water, and yet another 480,000 are in dangerous disrepair. According to the Greater London Council, every fourth house in the capital is either unsuitable for living or lacks basic conveniences. This is a common picture for the cities in North and Central England as well. In Manchester, for one, 50 houses have collapsed since 1975.

Many poverty-stricken areas, or “ghetto-cities” as they are presently called, have histories of their own. Some twenty years ago, the British authorities came up with a plan to build a block of flats for the poor within the affluent quarters in an attempt, they claimed, to “smooth out class antagonisms”. The result, however, went against all their expectations. The “ghetto-

cities” became a focus of Britain's innumerable misfortunes. Whereas the average unemployment rate runs at 16 per cent in Birmingham, it soars to 36 per cent in its ghetto, Handsworth, being the highest, all of 50 per cent, among the youth. Manchester has an average redundancy at about the same rate as Birmingham, but its “inner cities” register a 50 per cent unemployment overall, with 70 per cent of its young men out of work. The report recently published by an Anglican Church ad hoc commission puts the jobless rate at as high as 80 per cent in some “poverty-stricken areas”.

Characteristically, most of the “ghetto-cities” dwellers are black immigrants from former British colonies (they make up nearly all the population in London's Brickston and Liverpool's Toxtet, and 60 per cent of Handsworth). This fact adds a racial flavour to the critical social issue.

Britain is notorious for its widespread discrimination because of skin colour: unemployment is twice as high among “coloureds” as among the white population, and an Asiatic worker earns 18 pounds a week less than a white British citizen, while a West Indian's pay is 20 pounds less. According to the *Birmingham Post*, only 99 of the 1,434 school leavers, a mere 8 of them black, in July 1985 could find a job. Many other British cities under a crisis fare no better.

Unemployment and poverty inevitably boost the crime rate, which has assumed dangerous proportions in economically backward areas. Understandably, the economically depressed cities in Northern and Central England and London lead the country in crime incidence. The British capital holds first place in the number of street robberies. Newcastle leads in the number of car thefts, Merseyside is unchallenged in burglaries, etc. In most instances, crimes are committed against poor neighbourhood dwellers. Here is some evidence from Italian journalists working for the *Panorama* magazine, who ventured into the Liverpool “ghetto”: “People are afraid of living in 12-storey or higher houses build a mere 30 years ago: hooligans damage lifts and lay ambushes in stairways, so families cannot leave their flats for days.”

Crisis in its cities is not recent experience for Britain. It is the logic result of crisis rocking British bourgeois society as a whole.

D. VOSKOBOINIKOV

NATO's naval strike force in the theatre is the 6th US Fleet commanded in peacetime by the chief commander of the US Navy in Europe. In case of war, the 6th Fleet is to be operationally subordinated to NATO's theatre allied commander in chief, also an American admiral. A specialised (coastal) Naples-based staff under the 6th Fleet's commander has the mission of coordinating operations within the North Atlantic alliance. The 6th Fleet comprises from 50 to 60 warships, including two aircraft carriers with 150 to 180 planes, half of which carry nuclear weapons.

To draw a fuller picture of the South European theatre of operations, mention should be made of NATO and Pentagon bases there.

In Italy there is a dense network of military airfields used mostly by the NATO and US air force units (e.g. Sigonela, Aviano, etc.). The warships of the 6th Fleet often drop anchor at naval bases in Naples, Livorno and Gaeta. NATO has seven large naval and air bases on Sardinia and these often host US forces. US land-based medium-range cruise missiles with high-yield nuclear warheads are deployed at Comiso (Sicily); US nuclear-powered submarines operating in the Mediterranean have a base on the Maddalena Island.

In Turkey there are over 25 large NATO

and US military installations: air force bases are located in Injirlik, Adana and Karamursel; naval bases in Izmir and Iskenderun.

In Greece, US and NATO air force bases are located in Salonika and Athens, on Crete, Rhodes, Leros and Lemnos, naval bases in Piraeus and on Crete. A fact to reckon with is that the Papandreou government plans to dismantle all foreign bases on Greek soil by 1988.

The British naval and air bases on Cyprus have been so actively used by the US armed forces that they can be justly called Anglo-American.

Concluding our examination of the South European theatre of operations, mention should be made of "special relations" between the United States and Israel which in Arab quarters is known as a "Mideast NATO member". Israel has earned this apt characteristic by its joint action with the USA, Britain, Italy and France against Lebanon (France, though not a member of NATO's military structure, has stepped up its participation in its ventures). The "multinational" NATO force brought death and destruction to Lebanese soil. The US and Israel also played hand in glove in organising military provocations against Libya in the spring of 1986.

V. VICTOROV

The Amazon Basin

Despite the fact that almost five hundred years have elapsed since Portuguese seafarer Pedro Alvares Cabral discovered Brazil there are quite a few blind spots in the Vera Cruz. Despite all the paraphernalia engendered by modern civilisation a man finding himself in the "green hell" can very well be regarded as a trailblazer.

Indeed, what is Amazonia? First of all it is a "unique case" from the ecologic and other points of view: it is the largest of the existing forests, a natural "oxygen plant". So, it is no mere accident that this area is labelled the "green lungs" of the planet. The trunks of Heveas and palms are shooting out of the soil and water whimsically interweaving with hundreds of other trees and bushes. There are so many species of animals and birds here that it is hardly possible that any of the largest zoos can accommodate all of them.

The basin of the most copious river on the Earth—the Amazon—claims some 60 per cent of the territory of Brazil. However, its western and south-west areas are already within the borders of the neighbouring countries—Bolivia, Peru, Equador, Colombia... If one does not take into account the political and administrative division of the area the Amazon basin should be regarded as a peculiar state which lives now according not to its own laws but to those that the man begins to make.

...On the left bank of the Rio Negro River and twenty kilometres away from its confluence with the Amazon there lies a "capital" of a kind of the Amazonia—a Brazilian town called Manaus. It is quite hard to imagine that this large city with modern buildings, smart hotels and skyscrapers, a city where a wide range of wares is manufactured—from rolled steel to com-

The Southern Bridgehead of Aggression

[NATO's South European Theatre of Operations]

The armed forces of the European NATO members, as well as US and Canadian troops stationed in Western Europe, are attached to three theatres of operations—the Central European, South European and North European. Today we will examine NATO's South European (SE) theatre of operations.*

The SE theatre covers NATO's southern flank, namely Italy, Greece, Turkey, the Mediterranean, the Sea of Marmora and the southern part of the Black Sea. The allied armed forces on this theatre are made up of the contingents detached by NATO members. Western press reports put their strength at more than 1.1 million officers and men (up to 30 divisions, 25 detached brigades and regiments, and units of different arms and services detached by Italy, Turkey and the United States). The allied armed forces have over 1,000 aircraft, 6,700 tanks, some 500 warships and auxiliary vessels. To be fair, we must note that the Greek armed forces are included in the SE theatre's total strength only with certain reservations because Greece had formally withdrawn from NATO's military organisation.

A US admiral, with his staff in Naples (Italy), is commander-in-chief of the SE theatre. He exercises the overall guidance of the allied land forces command in the southern sector of the SE theatre, the allied land forces command in the southeastern sector of the theatre, the theatre's allied NATO air force command, the allied NATO naval command in the theatre, and the naval strike command in the theatre. The fragmentation of NATO commands in the theatre is due to its geographical features (great length, intermixture of land and seas) and controversies between bloc members, primarily those between Greece and Turkey over Cyprus and the Aegean Sea.

The land forces in the southern sector of the theatre are made up of three Italian army corps and the US south European grouping (4 divisions, 8 detached brigades and 5 battalions of tactical and battlefield

missiles). The units attached to this command are deployed in northern Italy mainly along the Yugoslavian and Austrian borders. The Italian units have a double subordination: administratively to the Italian land forces general staff, and operationally to the allied commander of the southern sector of the theatre. NATO planners hold that the chief mission of this command will be, in case of war, to hit the socialist countries lying to the east and to give support to the right wing of the main group of forces in the central European theatre.

The land forces in the southeastern sector of the theatre include Greek and Turkish contingents. The Greek one is made up of 9 infantry divisions (including 3 reserve divisions) and an armoured brigade. The Turkish contingent has: 16 divisions, 16 detached brigades and 4 training divisions. The deployment of Turkish troops shows that they are to operate exclusively against the USSR and Bulgaria. NATO strategists have drawn up plans to set up one more command within this theatre. The command is to control Greek ground troops and be independent of the regional staff run by Turkish generals in Izmir. Larissa (Greece) has been chosen to host the staff of the new command, but these NATO plans still remain on paper because of the special stand taken by Greece which had formally withdrawn from NATO's military structure.

The NATO air force in the SE theatre is made up of two unified tactical commands—the fifth and the sixth. The former is commanded by an Italian officer and comprises 15 Italian and one American (Aviano-based) air squadrons. The latter is under an American officer and includes two Turkish air armies and one US air squadron based at Chigli, Turkey.

In peacetime, NATO's unified naval command in the SE theatre has practically nothing at its disposal, except troop control bodies (staffs and communications centres) in individual areas of the Mediterranean. The Italian, Greek, Turkish and British warships and naval units, designated for this command, are normally under their national commands and are to be transferred to NATO only on the eve of or upon the opening of hostilities.

* About the Central European theatre see *International Affairs*, No. 1, 1986.

puters—is separated from the rest of the world by hundreds of miles of the impenetrable rain forest—selva. However, it is the reality created by human enterprise.

Unfortunately, the penetration into the jungle sometimes shows the seamy side. The process of gradual destruction of the “green lungs” of the globe has always been accompanied by the expansion of foreign, primarily American, capital in the region. Skyscrapers in the heart of Manaus display flashy ads for foreign companies. They came here to get what the mounted and the unmounted detachments of the Portuguese colonizers “banderantis” had been striving for four or five centuries ago. The “civilising mission” of the American and other Western monopolies is, for all intents and purposes, indistinguishable from the medieval barbarism as concerns its forms and essence....

If one regards Amazonia as a peculiar state there exist within it some “mini-states”—giant estates owned by foreign businessmen. One American millionaire, Daniel Ludwig, owned until recently an estate of three and a half million hectares bordering on the states Para and Amapa. On the European scale it is landed property equaling in size the territory of Holland. However, “project Jari” as this Amazon “mini-state” is called is not just a sizable piece of the jungle but a hub of various natural resources ranging from timber to bauxites and gold. Thousands of labourers worked here, wood-pulp was made, planes took off and landed here. However, only the selva knows what Ludwig was involved in here thousands of miles away from his New York headquarters. The way to his holdings was strictly off limits to outsiders. At present, this strip of land is owned by a Brazilian businessman, Augusto di Azevedo Antunes. The latter is not mentioned otherwise as a “right-hand” of Ludwig who has decided to leave in order to... stay.

On one of the *fazendas* (a landed estate in Brazil) in the Para State one can see a well-known emblem—the letter V on a blue background. Is it really the West German Volkswagen Company? Indeed, it is. The world-famous “bugs” and other car models are rolling off its assembly lines. And here, at the *fazenda* they breed cattle, and Brazilian farm-hands are working from dawn to dusk on the farm.

The invasion of foreign businessmen gave birth to another “specimen” of the Amazon

vegetation—barbered wire encircling their estates. It is said that Americans alone hold about 20 million hectares of land. Here, where once the ax cleared the land for Hevea plantations yet another breed of businessmen is looking for the Firebird. The Amazon jungle is now luring foreigners not by Hevea latex but by the glitter of gold and other minerals. The notorious Anglo-American Corporation, which has accumulated a wealth of experience on the extraction of the yellow metal in South Africa, has recently been granted extensive rights on its mining.

The rapacious exploitation of the Amazon basin's natural resources has inflicted irreparable damage on the forest land which now looks like “shagreen hide” shrinking with every passing year. And the warnings that in time our planet will find itself in the possession of a “red desert” instead of the “green lungs” are not abstract or too far-fetched. This menace is, unfortunately, as real as the large-scale extermination of forests in the area is.

It has been estimated that the Amazon jungle has already irretrievably lost three million hectares of vegetation. Forests, especially in the Rondonia, Mato Grosso do Sul and Para, have thinned out. Some development projects in the Amazon basin carried out without due regard for ecological consequences are destroying the flora. For instance, the bosses of the company which had been contracted 15 years ago to build a “trans-Amazon super highway” running through the virgin selva were least of all concerned with the damage done to that region by large-scale cutting down and burning of the forest. As a result, the outlines of the ecological disaster hanging over the region have become even more obvious.

It would be unfair when speaking about the Amazon basin to sidetrack the issue of its native inhabitants—the Indians. The tragedy of this region is their tragedy. Once the jungle served them as a natural refuge, which had saved them from the total annihilation by the Portuguese colonizers. Today, they cannot even dream of this by-gone security. The aborigines have to leave their native parts if their land turns out to be to the liking of foreign or local businessmen “fazendeiros” or just adventure-seeking gold-diggers. And if they put up resistance

(Continued on page 144)

Beşlik: Korsan Altıncı Filo, Limanlarımızı
Uğrak Yeri Yaptıkça, Ülkemizin Başı
Her An Amerika'nın Nârına Yansabilir

30 Mart 86 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, hatırlayacaksınız... Bundan üçbuçuk ay önce, üç Amerikan savaş gemisi geldi, İstanbul limanına demir attı. Tam olarak, günü gününe söyleyelim: 12 Aralık 1985 günü İstanbul'a geldi bu korsan gemiler... Tam beş gün kaldılar İstanbul'da... Beş bin Amerikan askeri, bu süre içinde çekirge sürüşü dağıldılar güzelim İstanbul'a. Kentin altına üstüne getirdiler.

O zaman Bizim Radyo'da şöyle dedik: Limanlarımıza gelen bu Amerikan korsan gemilerinin bir de gittikleri yer var. Hedef

aldıkları bir ülke var.

"Bu savaş gemileri, halkımızın güvenliği için zararlıdır.

Ülkemizin başka ülkelerle olan ilişkileri açısından zararlıdır."

İşte değerli dinleyiciler, üçbuçuk ay önce İstanbul limanı-
savaş gemilerinden
na demir atan bu ~~karasularından~~ Korıl Sığ şimdi Libya gemilerini
batırmış bulunuyor.

Üçbuçuk ay önce İstanbul'a demir atan öteki iki Amerikan
nin
savaş gemisi ise, Montrö Antlaşması hükümleri hiçe sayılarak Kara-
deniz'e geçmesine izin verildi. Karadeniz'e kıyası olmayan binlerce
mil ötedeki Amerikanın Yorktown kruvazörü ve Karon destroyeri, Sov-
yetler Birliği'nin karasularından içeri girdiler.

Şimdi değerli dinleyiciler, söyle bir düşününüz: Amerikan Dışişleri Bakanı'nın Türkiye'ye gelmesinden birkaç gün önce bu gemiler Karadeniz'e geçiyor, Sovyetler Birliği karasularından içeri girip tam bir korsanlık gösterisinde bulunuyorlar. Bu, kuzey komşumuza karşı Amerika'nın kışkırtmasına tam bir suç ortaklığı yapmak değil de nedir?

Tarihten hiç ders alınmamış mıdır? Bundan 70 yıl önce ülkemiz nasıl Birinci Dünya Savaşı'nın ateşleri içine sokuldu? O zaman iki Alman gemisi, Göben ile Breslau, Boğazlardan bir oldubitti ile geçip Sivastopol'u bombardımana tutmamışlar mıydı? Birinci Dünya Savaşı felâketi, tüm Anadolu nüfusunun beşte birinin canına maloldu.

Yetişkin erkek nüfusumuzun dörtte birini savaş, açlık ve salgın hastalıklar sonucu kaybettik.

Demek ki, değerli dinleyiciler, her an bir Amerikan kıskırtması, ülkemizin başını Amerika'nın nârına yakebilir...

Ve üstelik değerli dinleyiciler, tepeden tırnağa silahlı bu korsan gemilerin bakımı Güleük'te, bizim limanlarımızda yapılır. Üstelik Libya'dan, Sovyetler Birliği'nden ya da başka bir Arap ülkesinden aldığımız petrole, Amerikan Altıncı Filo gemilerinin ikmali yapılır. ~~Düşüne~~ Düşünebiliyor musunuz? Petrolümüzü Libya'dan alacağız. Sovyetler Birliği'nden alacağız. Bu petrole Amerikan savaş gemisinin yakıt ikmalini yapacağız. Sonra bu gemi gidecek,

Libya topraklarının içine kadar uzanan Sirte Körfezi'nde Libya gemilerini batıracak. Hem de Amerikan Dışişleri Bakanı'nın Türkiye'ye geldiği, Evren'le görüştüğü dakikalarda olacak bu.

Şimdi vicdanınıza bir danışın ve siz söyleyin değerli dinleyenler: Bu, açıkça saldırgan bir ülkenin, Amerika'nın düpedüz suç ortaklığını yapmak değil de nedir? Bu durumda, Libya hükümeti, Türkiye'nin izlediği dış politikaya nasıl güven duyabilir? Hangi komşu ülke, topraklarımızdan kendisine bir tehdit, en başta bir Amerikan tehdidi gelmeyeceğine emin olabilir?

Ve tehlike, yalnız bu korsan filoyla sınırlı değildir. Başta İncirlik olmak üzere topraklarımızın dört bir yanında, iri-

11- ufaklı tem 60 tane Amerikan üssü var. Buralardan kalkan her Amerikan uçağı, her an ülkemizin başını belâya sokabilir. Başımızda Amerika'yı özgürlük şampiyonu sayan böyle bir hükümet bulundukça, ülkemiz her an, Amerika'nın nârına yanabilir.

Bu bakımdan, ticaret diye tutturup topraklarımızdaki Amerikan üslerini kölece kabul eden İzzet Evren-Özal rejimine karşı savaşıma yükseltmek gerekiyor. Demokrasi isteyen her siyasi partinin aynı zamanda ~~amerikan düşmanlığına~~ topraklarımızdaki Amerikan üslerinin en başa, varlığına ve tehlikesine karşı savaşıma gündeminin birinci maddesine alması gerekiyor.

Burası Bizim Radyo... Korsan Altıncı Filo, Limanlarımızı Uğrak Yeri Yaptıkça, Ülkemizin Başı Her An, Amerika'nın Nârına Yanabilir başlıklı yorumumuzu dinlediniz.

Sevdiğim : T'deki işler

Başlık: Ameriken Kışkacından Çıkabilmek İçin

18 Ekim 1986 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, ülkemiz hemen her alanda nasıl bir Ameriken kışkacı içine sokulmuştur? Ameriken ölüm tüccarlarının kepenine nasıl kıştırılmıştır? Reykyavik zirvesinden sonra, sanırız, bu daheçik gözüküyor.

Düşünebiliyor musunuz? Düşünebiliyor musunuz, Reykyavik zirvesinden bir hafta önce, bir NATO Komutanı geliyor ülkemize... Komşumuz Sovyetler Birliği'nin tutumunu tepetaklak gösteren kışkırtıcı demeçler veriyor... Orta menzilli Persing-2 ve Krugz füzele-
rinin topraklarımıza yerleştirilmesi için uydurma gerekçeler sı-
ralıyor. Bir kez daha bayetlemiş Sovyet tehdidi yalanına sarılıyor.
Sovyet 20 adlı ~~füzele-krugz~~ Sovyet füzeleri hareketlidir, ~~bu füzele-krugz~~ tehdidi ön-
lemek için, orta Avrupa'ya yerleştirilen Persing-2 ve Krugz füzele-

rinden Türkiye'ye de yerleştirmek gerekir" diyor.

Oysa, değerli dinleyiciler, Dörbaçov ile Regin'in buluştuğu Reykyevik zirvesinde ne görüyorsunuz? Tam bir hafta sonra oluyor bu... Reykyevik zirvesinde, orta menzilli füzeler konusunda anlaşmaya varılıyor. Sovyetler Birliği'nin ısrarlı çabaları karşısında Amerikan yönetimi, bu konuda yen çizmeyi başaramamış. Orta menzilli füzelerin Avrupa'dan kaldırılması konusunda Reykyevik'te anlaşmaya varılmış bulunuyor.

Ancak hayalinizde canlandırabiliyor musunuz? Ülkemizin ne ölçüde Amerikan kışması içine girdiğini gözlerinizin önüne getirebiliyor musunuz? Reykyevik zirvesinden bir hafta önce, Amerikanlı bir NATO generali gelebiliyor ülkemize... Pershing-2 ve Krugz gibi orta menzilli Amerikan füzelerinin Türkiye topraklarına yerleştirilmesi için gerekçeler uyduruyor. Yalanlar sıralıyor.

Ama yalancının en fazla yatsıya kadar yonar. Roykyaevik zirvesi de, Higliy adlı NATO generalinin uydurma gerekçelerini tuzla buz ediyor. Aradan yalnızca bir hafta geçiyor, Amerikan generalinin gerekçelerinin iskambilden şatolet gibi çökmesi için... Yok "Sovyet tehdidi" eskisinden fazlaysın, yok Sovyet füzeleri "hareketliymiş", Sovyetler, füzelerini Avrupa kısmından Asya'ya çekebilir bile, bu füzeleri yine Avrupa kısmına geri getirebilirlermiş...

Bütün bu gerekçelerin nasıl uydurma olduğunu görebilmek için yalnızca bir hafta geçmesi yetmiştir, değerli dinleyiciler.. Kendisinden ısrarla tehdit geldiği öne sürülen Sovyetler Birliği'nin kararlı tutumu sonucu, Amerikan yönetimi orte menzilli füzelerin Avrupa'dan kaldırılması konusunda yan çizememiştir. Sovyet lideri Gorbaçov'un 14 Ekim günlü konuşmasında da belirttiği gibi, "Regin'in

önce zaman övdüğü kendi "Sıfır Çözüm" önerisine karşı çıkmak zor gelmiş" ve orta menzilli füzeler konusunda Reykyevik'de anlaşmaya varılmıştır.

Bu olay, bu örnek, ülkemizin nasıl bir Amerikan kışkacı içinde olduğunu açık kanıtı değil midir? Bir hafta sonra Reykyevik'de orta menzilli füzelerin Avrupa'dan kaldırılması konusunda Sovyetler Birliği'nin ısrarlı talepleriyle anlaşmaya varılabiliyor. Ama bir hafta önce, bir Amerikan generali, Batı Avrupa'dakiler yetmiyormuş gibi, Bu füzelerin Türkiye'ye yerleştirilmesini gelip İstanbul'da önerebiliyor. ^{Berleş} Sovyetler Birliği'ne karşı kuvvet konumundan hareket edip pozisyonlarını gösterebiliyor. Hem de bunu bizim ülkemizde yapıyor. Ülkemizi, Türkiye'yi araç ediyor buna.

Yalnız bu olay değil, başka örneği de var... Dünyada gerginliğin azaltılmasının görüldüğü günlerde, Reykyevik zirvesi sıra-

sında karadümlü Çevik Kuvvetlere bağlı Amerikan askeri birlikleri Saros Körfezi'ne çıkarma yapabiliyor. Ülkemiz topraklarını, kışkırtıcı Amerikan askeri manevralarına ölet edilebiliyor.

*Yine Reykyevik zirvesinin toplandığı günlerde, ülke içinde Amerikancı güçler harekete geçiyor. Yeni Forum dergisi başyazarı Prof. Dr. Yalçın "zamanı iyi değerlendirmekten, Kerkük'ü almaktan" söz ediyor. NATO'nun eylem alanını genişletilmesi, Amerikan seldarı birlikleri Çevik Kuvvetleri'nin topraklarımızdaki üsleri kullanarak bölgeye müdahale planları gündeme getiriliyor. Amerikanın neoglobalizm denilen yayılmacı, seldar planları doğrultusunda ülkemiz Ortadoğu'da etegin içine atılmak isteniyor. Pentagon'un karadümlü adamı Richard Pörl'ün "yurt dışındaki üslerimiz, ilerde savaş yürütüleceğimiz alanlardır" üslerin bulunduğu ülke yönetimleri her zaman onaylamasa bile, biz bu

hakkımızı kullanacağız" sözleri tehlikenin büyüklüğünü gösteriyor.

Pörl'ün bu sözleri, kibirle tam bir tepeden bakış, düpedüz bir dayatmacılık değil de nedir? Bu sözleri başka ülkelerin egemenliklerini kabaca hiçe saymak değil de nedir?

Amerika'nın

Öte yandan, bu kaba dayatmacılığını, bir de komşumuz Sovyetler Birliği'nin barışçı tutumuyla karşılaştırınız, değerli dinleyiciler... Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Şevardnadze, ¹⁶ Meksika'daki basın toplantısında, Amerika'nın Nikaragua'daki meşru hükümeti politik ve askeri araçlarla yıkmaya girişimlerine değindikten sonra, şöyle diyor: "Bildığınız gibi, Sovyetler Birliği'nin çevresinde, sayısı hiç de az olmayan devletle sosyo-politik sistemleri farklıdır. Diyebilirim ki, temelden farklıdır ve Türkiye bunlardan biridir. Türkiye topraklarında yeterli derecede silah ~~var~~ bulunmaktadır ve dikkatinizi çekerim, bu silahlar doğrudan Sovyetler Birliği'ni hedef almaktadır.

raklarımızdaki Amerikan üsleri ve nükleer füzelerinin nasıl ölümcül bir tehlike olduğu ortaya çıkmıyor mu? Bu Amerikan füzelerinin, Amerikan üslerinin, bu çok yönlü Amerikan kışkacının içinden çıkmak için elbirliğiyle bütün muhalefet güçlerinin çabaları daha da artırması gerekmiyor mu?

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, "Amerikan Kışkacından Çıkabilmek İçin" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Başlık: Savunma ve Ekonomik İşbirliği Denilen
Anlaşmanın İçyüzü

22 Kasım 86 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, biliyorsunuz, Birleşik Amerika ile Türkiye arasında bir ikili anlaşma var. Bu anlaşma, Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması adını taşıyor. Şimdi bu anlaşmanın bir "ek mektup"la uzatılacağı belirtiliyor.

Nedir bu anlaşmanın içyüzü? Buna göre, Amerika ile Türkiye savunma alanında işbirliği yapıyorlar... Buna göre, Türkiye, topraklarının bazı bölümlerini ayırıyor. Buralara Amerikalılar geliyorlar... Atom füzelerini yerleştiriyorlar... Savaş uçaklarını yerleştiriyorlar. Konya'da olduğu gibi, Avaks denilen casus uçaklarını yerleştiriyorlar. Dinleme araçlarını koyuyorlar.

Başta İncirlik olmak üzere, ülkemiz topraklarında tam böyle 60 tane Amerikan üssü var, tesisi var... Bunların üzerinde "Türk-Amerikan Ortak Savunma Tesisi" yazıyor.

Demek ki, bu anlaşmaya göre, Amerika ile Türkiye'nin birlikte savunma yapması öngörülüyor. Birlikte savunma için, her iki ülkeye saldıran birinin olması gerekiyor. En azından saldırma amacı taşıyan birinin olması gerekiyor. Yani bir ortak düşmanın olması gerekiyor. Denildiğine göre, böyle bir ortak düşman var. Bu ortak düşman da Sovyetler Birliği...

SİA anlaşması işte bu anlayışa dayanıyor. Türkiye, topraklarının bir bölümünü Amerikalılara kiratıyor. Karşılığında dolar alıyor Amerika'dan, silah alıyor. Hep böyle deniliyor.

Oysa değerli dinleyiciler, işin içyüzünü araştırınca ne görüyoruz? Hep anlattıkları gibi midir bu mesele?

Bir kere görüyoruz ki, işin özü, hiç de öyle anlattıkları gibi değil... Düşman diye tanıtılan Ülkeye, yani Sovyetler Birliği'ne bakıyoruz. Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile ilişkilerine bakıyoruz ve ne görüyoruz?

Düşman diye tanıtılan Sovyetler Birliği, ülkemizin on ilinin elektrliğini veriyor. Doğudaki ilimiz, Batum'dan Hops'a çekilen enerji nakil hattıyla ışığa kavuşmuş bulunuyor.

Amerika, ~~iki~~ "ortek savunma" adı altında getirmiş, füzelerini dikmiş topraklarımıza... Bu füzeler, "düşman" diye tanıtılan Sovyetler Birliği'ne yöneliyor. Ama bir de bakıyoruz ki, düşman bize elektrik veriyor. Ne biçim düşmansa, bu düşman?

"Dost" dediğimiz, "müttefik" dediğimiz Amerika ile "ortek savunma" yapıyoruz düşmana karşı... Ama bir de bakıyoruz... Ne kadar

belli bařlı fabrikamız varsa, gelmiř, dūřman kurmuř... İřkenderun Demirelik tesisleri, Seydiřehir Alūminyum tesisleri, Aliaęa petrol rafinerisi, Bandırma Sūlfirik Asit tesisleri, ayırova Cam Fabrikası, Orhaneli Termik Santrali, Mersin Kromsan tesisleri... Hangi birini saymalı? Kayseri ve Nazilli dokuma fabrikaları, 50 kūsur yaldır, binlerce insanımıza ekmek kapısı oluyor... ~~Her~~ Būtin bu fabrikalar, aęır sanayimizin temelini oluřturuyor. Őlkemize milyonlarca dolar dōviz tesarrufu saęlıyor. Hepsi de, Sovyetler Birlięi'nin saęladığı elveriřli kredilerle, Sovyetler Birlięi'nin mali ve teknik yardımlarıyla kurulmuř...

İşte, değerli dinleyiciler, bu Őlke "dūřman" sayılıyor, bu Őlke "saldıręan" sayılıyor... Amerika ile bu Őlkeye karşı "savunma" alanında işbirliği yapıyoruz.

lar... Amerika ise, bu fabrikaların yanına birer üstün başka bir şey kurmamıştır. İskenderun Demirçeliğin az ötesine İncirliği... Aliağa petrol rafinerisinin yanına Gıgı'yi... Seydişehir Alüminyum tesislerinin berisine Konya Üssünü...

Değerli dinleyiciler, SİA anlaşması, politik bakımdan Amerika'nın Türkiye'ye kendi koşullarını dayatma mekanizmasıdır. Ekonomik bakımdan ise, Türkiye'nin borçlandırılması, Türkiye'nin ütülmesi anlaşmasıdır. Bunun mekanizmasıdır.

Nitekim Amerikan ölüm tüccarlarından Löfevir, "silahlarımızı satabilmemiz için" diyor, "uzun vadeli bir tehdidin varlığına insanları inandırmamız gerekli. Böyle uzun vadeli bir tehdit ~~akıllı~~ ~~xxxx~~ yaratmalıyız ki, silahlarımıza satabilelim."

Böylece, çağımızın en kuyruklu yalanı durmadan tekrarlanı-

yor. Sovyetler düşmandır" deniyor, "Sovyetlerden tehdit geliyor" deniyor. Bu yalana dayanarak, Türkiye ekonomik bakımdan durmadan. Bu borçlanma sonucu ütüüyor ve durmadan kan kaybediyor. borçlanıyor... Bu mekanizma ile Amerika'ya daha da bağlanıyor. Amerika'nın politik ve ekonomik dayatmalarına daha da açık duruma geliyor.

SİA edli ikili anlaşma, çağımızın en büyük aldatmacasıdır. Bu anlaşmanın uzatılmaması için demokratik kamuoyunun ağırlığını koyması, her zamankinden büyük önem taşıyor.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, "Savunma ve Ekonomik İşbirliği Denilen Anlaşmanın İçyüzü" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Başlık: Amerika'ya Güven Olmaz
Amerika'yla Güvenlik Olmaz

14 Aralık 1986 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, biliyorsunuz...
"Pentagon atmacası", "Karanlığın Prensi", "Üçüncü Dünya Savaşı'nın
Komutanı" diye kara bir ün yapan Richard Pörl, bir haftadır ^{bu} Ülkemiz-
deydi... Amerikan Savunma Bakanlığı Pentagon'un kiki numaralı adamı,
bir hafta boyunca Genelkurmay'da görüşmeler yaptı. İncirlik Üssü'nü
teftiş etti.

Bu görüşmelerde, kış adı SİA olan Savunma ve Ekonomik iş-
birliği Anlaşması'nın yapılması konusu ele alındı.

Adı üstünde... Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması...
Kiminle? Amerika'yla...

Amerika'yla ekonomik işbirliğinin nasıl olduğu ortadadır,
değerli dinleyiciler...

Amerika'yla ekonomik ilişkilerin bir yönü ticari ilişkilerdir. İhracat-ithalât, yani dışsatım-dışalım ilişkileridir. Türkiye'nin Amerika'ya sattığı mallar, Amerika'dan aldığından dört kat azdır. Aynı şeyi bir başka türlü söyleyelim:

Ülkemizin Amerika'yla olan dış ticareti yüzde 400 açık vermektedir. İki ülkenin ticaretinde bir denge yoktur. Amerikan malları ülkemize serbestçe girerken, Amerika, başta dokuma ürünlerimiz olmak üzere, Türk dışsatım mallarına sınırlamalar getirmektedir. Kota koymaktadır. Ticaret, nerdeyse tek yönlü olmaktadır.

Bu durumda Türkiye ile Amerika arasında ekonomik bir işbirliğinin varlığından söz edilebilir mi?

En azından, eşit haklı, hakkeniyet ölçülerine dayalı bir ekonomik işbirliği vardır, denilebilir mi?

Satarken, dış ticari alışveriş yaparken, bizim malımızın ucuzlaşması, eşitsiz değişim bir yana... Şimdi bir de, Amerika'yla dış ticaret, tek yanlı dayatma biçiminde... O satacak, biz alacağız... Biz satmak isteyince, Amerika, 'dun, sen satamazsın, kota koymaya, sınırlama getirmeye mecburum, bizim iç koşullarımız, tekstil sanayiinin durumu böyle gerektiriyor' diyecek.

tek yanlı

Böyle ekonomik işbirliği olur mu? Şu anda Amerika'yla ekonomik ilişkiler hep böyle tek yanlı, dengesiz, açıkça ülkemizin zararına sürdürülebilir mi? Kısacası, yalnız ekonomik işbirliği açısından bakarsak bile, G.A anlaşmasını bu koşullarda uzatmak için geçerli tek bir neden var mı?

Zaten Amerika, bu konuların G.A anlaşması içinde yer almasına yanaşmıyor bile... Ekonomik işbirliği denilince anlaşılacak şey, bir

çeşit üs kirasından ibaret... Bir bölümü Libe... Geri kalanı Fe-Me-Se kredileri denilen yabancı ülkelere silah satışı kredileri... Sözümüne Amerikan "yardım"larının aşağı yukarı yüzde 60'ı işte bu Fe-Me-Se kredilerinden oluşmaktadır.

Değerli dinleyiciler, burada da Türkiye'nin bütçesine, ülkemizin kasesine giren bir şey yoktur. Bu kredilerin faizleri, yüzde 12 ile yüzde 16 arasındadır. Piyasa faizlerinin üzerindedir.

Burada, tıpkı kumardaki gibi bir ütölme söz konusudur. Ülkemiz, işte sürekli ütölmektedir. Amerikan askeri-sanayi karma sistemi, bizim gibi ülkeler olmazsa satamayacağını silahlarını aşırı kârlarla bize satmaktadır. Burada mekanizma, tıpkı bir muhasebe defterine kayıt yapar gibi işlemektedir. Amerikan hükümeti, Türkiye'ye kredi verir gözükmekte, bu Türkiye'nin pasifine yazılmaktadır. Amerikan hükümetinin ve ülkemize verir

riken hükümetinin ülkeye verir gözüktüğü miktar, hemen o anda Amerikan silah şirketlerinin kasasına akmaktadır.

Burada Amerikan askeri-sanayi kompleksinin yitirdiği en küçük bir şey yok. Pentagon bütçesinden çıkan ve Türkiye'ye verildiği varsayılan dolarlar, aslında hemen Amerikan silah firmalarının kasasına akmaktadır. Bizim gibi ülkelere açılmış gibi gözüken kredi, dolar olarak hemen Amerikan silah şirketine gitmektedir. Amerikan hükümeti, Amerikan silah şirketinin yollarının bizim gibi ülkelere batılmasına aracı olmakta, aşırı kârla bu silahları satmaktadır. Ayrıca bir de on yıl içinde verir gözüktüğü paraları, kat kat faiziyle, ana kredinin neredeyse ikibuçuk katıyla geri almaktadır. Üstelik bunun adına tam bir ikiyüzlülükle, bir de "Amerikan yardımı" denilmektedir.

Amerika'yla ekonomik-mali ilişkilerin bir başka yanı da ağır, kökleştirilmiş ~~yanlış~~ borç ilişkileridir. Buradaktakiler konusu olan, Amerika'nın ağır-

lıgındaki İ-Me-Fe, Dünya Bankası gibi çağımızın tefeci kurumlarıdır. Ülkemizin bu emperyalist mali kurumlarla olan ilişkileridir. Bu ilişkiler ise, ekonomik işbirliği ne söz, tek yanlı borçlanma ilişkisidir.

Burada İ-Me-Fe, Dünya Bankası gibi Amerika'nın egemenliğindeki kurumlar ülkemiz ekonomisini ~~ekonomisini~~ kendi istedikleri doğrultuda yönlendirmektedirler. Bunun sonucu, bundan on yıl önce 3 milyar dolar olan dış borçlarımız, on yıl sonra 28 milyar dolara çıkmış bulunmaktadır. Aredaki 25 milyar dolar, korkunç bir ülkenin bilançosudur.

Değerli dinleyiciler, bütün bunlardan sonra, Amerika ile Ülkemiz arasında bir ekonomik işbirliği olduğundan söz edilebilir mi? Bu, tek yanlı, nalıncı keseri gibi hep bir tarafa işleyen çarpık bir ilişki değil de nedir?

Amerika'yla savunma alanında işbirliği konusunda , biliyorsunuz, redyemizde sık sık ele aldık. Ülkemizin, dünya jandarmalığı peşin-

de koşan Amerikan emperyalizmiyle ortak savunabileceği ne olabilir?

İran'ı yıllarca terörist devletler listesine alan, sonra gizlice İran'a silah seten Reğin yönetimiyle Türkiye'nin paylaşılabileceği hangi ortak değer vardır? Devlet terörünü dış politikasının ana aracı durumuna getiren Amerika'yla Türkiye neyi ortak savunacaktır? Emperyalizme Ulusal kurtuluş savaşı vererek kurulan bir ülke, bölgemizdeki kurtuluş hareketlerine karşı Amerika'nın jandarması olarak mı davranacaktır?

Amerika'ya güven olmaz. Amerika'yla güvenlik olmaz. SİA anlaşması uzatılmamalıdır. SİA anlaşmasıyla ilgili görüşmeler konusunda hükümet, kamuoyuna bilgi vermelidir. Muhalefet partileri, konunun Meclis'e getirilmesini sağlamalıdır. Demokratik kamuoyu, SİA anlaşmasının uzatılmaması için ağırlığını koymasında, sayılabilecek kadar yarar vardır.

11 16 D
Başlık: Türk-İş Mitingi ve Amerikalıların Korkusu 2 Mart 86 Ekr.

Yorum

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, duymuşsunuzdur, Amerikalıların TUSLOG adlı bir kuruluşu var. Bu kuruluş, ülke dışındaki Amerikan askerlerine, Amerikan birliklerine lojistik destek sağlar. Yani Amerikan askerlerinin yiyecek, giyecek, konut işlerini üstlenmiştir. Ayrıca Amerikan savaş uçaklarının donanım, bakım işleri, ^{bualela} akaryakıt sağlanması, TUSLOG'un üzerindedir.

TUSLOG'un bir kolu, Ankara'da Balgat'ta, öbürü İzmir'dedir. İzmir'de satış merkezleri, motorlu araç depoları, büro, okul ve hastaneleri vardır. ^{bualela} Amerikan postanesi, Amerikan kitapçısı, Amerikan çamaşırhanesi, Amerikan kuru temizleyicisi vardır. Buraları yalnız Amerikalılara mahsustur.

Ve TUSLOG, Türkiye'deki Amerikan askerlerine lojistik destek sağlamakla kalmaz. Aynı zamanda, ~~İsrail'deki~~ İsrail'e, Ürdün,

Lübnan ve Suudi Arabistan'a asker ve donatım götüren Amerikan uçaklarına da bakım ve akaryakıt sağlar.

Biliyorsunuz, İzmir'de Çiğli üssü vardır. Amerikalıların Yemenli haberleşme ve casusluk tesisleri Yemenli, İzmir'in Kuşine Çiğli üssü bu kentimindedir. zeyindedir. Ayrıca NATO'nun Güneydoğu Komutanlığı İzmir'dedir. Amerikan kaynaklarında Çiğli üssü, "Amerikan Taktik Hava Üssü" diye geçer. Burada ~~Mikrofizik~~ Altıncı Taktik Hava Kuvvetleri'ne ait uçaklar üslenmiştir.

Türkiye Komünist Partisi'nin eski Genel Sekreteri rahmetli Bilen yoldaş, "bir güzel İzmir var, bir de gâvur İzmir" derdi. İşte güzel İzmir'in içindeki gâvur İzmir kısaca budur, değerli dinleyiciler...

Çiğli üssü, NATO karargâhı, TUSLOG, işte bütün bu gâvur İzmir, güzel İzmir'imizin başına bir hançer gibi saplanmıştı.

Biliyorsunuz, İzmir'deki TUSLOG karargâhı, geçen hafta yapılan Türk-İş mitingi öncesinde bir bildiri yayınladı. "Mitingle

İlgili Uyarı" başlıklı bildiride, Amerikalıların miting alanından uzak durması istendi. İzmir'deki Amerikan kuruluşları kapılarını kapattı. Bayraklı'ya sefer yapan Amerikan askeri otobüsleri geçici olarak seferlerini durdurdu.

İzmir'de Amerikalıların yayınladığı ^{bu} bildiri neyi gösteriyor? Bu bildiriyle, üstelik başlığını da "uyarı" koyuyorlar, Amerikalılar, işçiler toplanırsa olay çıkar, demeye getiriyorlar. Böylece miting öncesinde ~~aynı zamanda~~ hükümetin estirdiği terör havasına en başta Amerikalılar katılıyor. İşçilerin her yürüyüşü, emekçilerin her barışçı gösterisinden önce, bir korku havası yaratılmak isteniyor. ^{Bununla} Amaçları belki mitinge daha ~~fazla~~ çok sayıda katılmasını önlemek, insanları mitinge katılmaktan caydırmaktır ^{bu} ~~hurdeler...~~

Bu da gösteriyor ki, Türkiye'

Varlığı, ülkemiz
Ülkemiz için tehlikedir. En azından ~~iki~~ işçilerimize müdahaledir. ~~Türk-İş~~
Türk-İş'in düzenlediği bir miting konusunda, ülkemizdeki Amerikalıların tutum belirtmesi, hele olay çıkacakmış havası yaratması, başlı başına bunun örneğidir.

Elbette, değerli dinleyiciler, mitinge katılan emekçiler, eğer raslarsalardı Amerikalılara, onlara gül ve gülcük dağıtmayacaklardı. Ama ne demektir Amerikalıların bir miting öncesinde korku havası yaratmaları? "Uyarı" başlıklı bildiriler yayınlamaları? TÜSİAD başları ~~toplantı~~ toplantı yapmadan böyle bildiriler mi yayınlıyorlar?

~~miting~~ miting öncesinde ~~miting~~ miting sırasında
Her şeye rağmen, estirilen terör havasına, ~~rağmen, miting~~
resmi ve sivil polislerin estirdiği teröre rağmen, Türk-İş mitingine yüzbinin üzerinde emekçi katılmıştır. İşçiler, emekçiler güçlerini dost, düşmana göstermişlerdir. Hükümetin kemer sıkma politikasına,

İMF'nin dayatmalarına kararlı biçimde "hayır" demişlerdir. ^{Bu mitle} işçi sınıfımız bir kez daha toplumda başı çıkan, en etkin güç olduğunu göstermiştir. Demokrasiyi kazanma savaşımında en kararlı gücün işçi sınıfı olduğu bir kez daha görülmüştür.

Türk-İş'in İzmir mitingi, aynı zamanda işçilerin toplu gücünün, halkın birleşik gücünün neler yapabileceğini göstermiştir. TUSLOG'un "Uyarı" başlıklı bildirisi, ~~xxxxxx~~ bütün olumsuzluklarına rağmen, bunun da göstergesidir. ^{Amerikalıların} Bu bildiri, ^{tecrübelerinden de} aynı zamanda, bir şeyi daha ortaya koymuştur. Bu da, birlikten kuvvet doğduğudur. Tek tek ezilen bir hareketin, birleşince neler yapabileceğidir.

Hatırlayacaksınız, değerli dinleyiciler, geçen yıl İncirlik üssünde Amerikan askerleri kurt köpekleriyle ~~xxxxxx~~ az sayıda işçimize saldırma cesareti bulmuşlardı. Bu saldırıda 6 işçimiz

yaralanmış, sıkıyönetim komutanları Amerikalılara karşı hiçbir şey yapmamışlar, tam tersine, olayın duyulmasına yayın yasağı koymuşlardı. Ulusal onurumuz ayaklar altına alınmıştı.

İncirlik'te az sayıda işçimize kurt köpekleriyle saldıran Amerikalılar, bu kez İzmir'de Türk-İş mitingi öncesinde "uyarı" bildirimleri yayınladılar. TUSLOG karargâhı, Amerikalılara, "amen, sakın miting alanına yakın yerlerde gözükmeyin" dedi.

İncirlik'te az sayıda işçiye saldırma cesareti bulan çirkin Amerikalı, İzmir'de işçilerimizin toplu gücünü karşısında göreceğini anlayınca, kabuğuna çekildi. Amerikalılar pısıp büzüldüler.

Görüldü ki, güzel İzmir, o gün gâvur İzmir'e, İzmir'deki çirkin Amerikalı'ya ~~dersini vererek~~ hakettiği dersi verdi.

Ve bir kez daha görüldü ki, d.d.ler, birlikten kuvvet doğar. Birleşirsek, yenen biz olacağız!

Türk-İş'in İzmir mitingi, Amerikalılara ve Amerikancı hükümete karşı, bunu da gösterdi.

Beşlik: Topraklarımızda Nükleer Silahların
Depolanacağı Özel Kasalar Kurma
Kimin Yararına?

10 Ağustos 86 Ekr.

Burası Bizim Radyo... Değerli dinleyiciler, yetkililer
halktan hep gizli tutarlar... Ama haberi hep dışarıdan, yabancılardan
duyulur... Bir kere daha öyle oldu. Geçen ay, Amerikan Kongresi-
nin bir alt komitesinde, Amerikan hükümetinin bazı gizli" planları
açığa çıktı. Aralarında 5 tanesinin de Türkiye'de bulunduğu 20 Ame-
riken üssünde, nükleer silahların depolanacağı özel güvenlik kasala-
rı kurulacağı bildirildi.

Biliyorsunuz, ülkemizde İncirlik, Balıkesir, Murted, Eski-
şehir ve Erbaç şehirlerinde Amerikan Hava Kuvvetlerine bağlı, nükleer
leştirelecek nükleer bombalar

silah taşıyabilecek kapasitede savaş uçakları var. Bu savaş uçakları, günün 24 saati alarm halinde, içlerine nükleer bomba yerleştirilmiş biçimde bekliyor.

adına "güvenlik kasaları" denilen Şimdi bir de bunların yanına, ~~hangarların~~ yeraltı hangarlarında nükleer silahlarla donatılmış uçaklar eklenmek isteniyor. Böylece ~~sözümüne~~ nükleer silahlar taşıyan uçaklar için yeraltında güvenlik kasaları yapılacak. Yalnız İncirlik, Balıkesir, Mürted, Eskişehir ve Erhaç'da yerüstü değil, yerin ~~altında nükleer silahlar~~ altına da bir bakıma nükleer dinamitler döşenmiş olacak.

Nükleer bir barut fıçısının yanında oturduğumuz yetmeyecek. Eğer ^{yeni} Amerikan programına "evet" denirse, ~~sözün gerçek anlamıyla~~ topraklarımızın altı nükleer dinamitlerle doldurulacak. Sözün gerçek

her an patlamaya hazır
anlamıyla, nükleer bir barut fıçısının üzerine oturmuş olacağız.

Yeraltında yapılacak olan ve uçaklarla nükleer silahların
komşumuz
birlikte tutulacağı bu "özel güvenlik kasaları", doğrudan Sovyetler
Birliği'ne karşı saldırı amacı güdüyor. Ve karşı tarafın yeraltındaki
bu nükleer silahların tesbit edemeyeceği, böylece güvenliğin artacağı
öne sürülüyor.

Oysa değerli dinleyiciler, geçmiş deneyler şunu çok iyi
gösteriyor ki, silahlardaki her yenilenme, güvenliği artırmıyor.
Tam tersine, silahlanmayı bir üst düzeye yükseltiyor. Daha tehlikeli,
daha ölümcül sonuçlar doğuracak olan yeni bir silahlanma turu
başlatıyor.

Silahlanmanın artmasıyla, silahların daha ölümcül hale gelmesi ise, caydırıcılığı değil, tehlikeyi daha da artırıyor. İnsaniği biraz daha nükleer ölümün esline sürüklüyor.

İşte Amerikan askeri ve sivilin topraklarımızın altına yeni nükleer silahlar döşene projesi, ülkemizi daha da ölümcül bir tehlikenin içine sürüklüyor.

Aynı şekilde, Amerika'nın Yıldız Savaşları projesi, nükleer ölüm tehlikesini azaltıyor. Tam tersine, bütün dünyayı, nükleer bir cehennemın içine sürüklemeye tehlikesi taşıyor. Amerika, araştırma adı altında ülkemizi de, bu canice projenin içine sürüklemeye çalışıyor. Bir yandan da, Yıldız Savaşları denilen projeye bağlı olarak

Ağrı Dağı'nda araştırma ve denemeler yapıyor.

Bilindiği gibi, Yıldız Savaşları Projesi'nde dağ tepeleri de özel bir yer tutuyor. Eksimer denilen lazer ışınlarını üreten araç, çok ağır ve büyük olduğu için, bu aracın yanına karda, ve özellikle olabildiğince yüksek dağların tepelerine yerleştirilmesi öngörülüyor. Bu tür lazerler ışınları da, atmosferden geçerek uzaya yerleştirilen yansıtıcılar aracılığıyla hedefe yöneltiliyor. Söz konusu eksimer lazerleri, değişik bir kimyasal tepkimeyle çok güçlü ışınlar üretiyor ve birkaç saniye içinde bir füzeyi yok edebiliyor.

İşte, değerli dinleyiciler, bir kez daha ülkemize gelen ve yine Ağrı Dağı'na çıkan Amerikalı astronot Orvin'in bu Yıldız Savaşları

projesiyle ilgili araştırmalar yaptığı belirtiliyor.

Oysa değerli dinleyiciler, komşumuz Sovyetler Birliği, toptan silahsızlanmaya yönelik 15 yıllık kapsamlı bir program önermiş bulunuyor. Son Sovyetler Birliği ~~gazine~~ gezisi sırasında da, Başbakan Turgut Özal, "komşumuz Sovyetler Birliği'nin ~~xxxxxxxxxx~~ son zamanlarda silahsızlanma alanında yapıcı girişmelerini ilgiyle izlemekte olduklarını" belirtmiştir. Sovyetler Birliği Başbakanı Nikolay Rişkov da, "Sovyet bilim adamlarının üstlendiği bazı uluslararası uzay araştırmalarına Türk üniversiteleri ve bilim adamlarının katılmasına Sovyet tarafının hazır olduğunu" vurgulamıştır.

Yıldız Savaşları değil, insanlığın önünde yeni ufuklar açacak olan barışçı uzay araştırmalarında işbirliği... Ağrı Dağı'nda Amerikan

astronotunun ülkemizi sinsi Amerikan planlarının içine çekmesine karşı, doğuda bir barış ve dostluk sınırı... Topraklarımızın üstünün olduğu gibi, altının da nükleer bir barut fıçısına çevrilmesine karşı topraklarımızın Amerikan atom silahlarından arındırılması, Amerikan üslerinin kontrol altına alınması...

Ülkemizin kendi iradesi dışında bir savaşa sürüklenmesini önlemek için bunları yapmak gerekmiyor mu?

Burası Bizim Radyo... "Topraklarımızda Nükleer Silahların Depolanacağı Özel Kasalar Kurma Kimin Yararına?" başlıklı günün yorumunu dinlediniz.

Wednesday, July 16, 1986

6

VOVP2-860716-506

AT THE USSR FOREIGN MINISTRY PRESS CENTRE

At a briefing held in Moscow on July 15, Gennady Gerasimov, head of the Information Department of the USSR Ministry of Foreign Affairs, drew journalists' attention to the fundamental provisions and aims of the Soviet peace proposals. At present, he said, special envoys of the USSR are being sent out to many countries to deliver an oral message from Mikhail Gorbachev, General Secretary of the CPSU Central Committee, to the heads of state and government. Their aim is to emphasise the importance of solving the problems of disarmament as quickly as possible while the decision on whether or not to start war is still political and not computer, Gennady Gerasimov emphasised.

Special envoys who are authorised to deliver the oral message will also explain the contents of the Soviet peace proposals and will answer questions that may arise regarding its contents.

The project of Soviet and American scientists to install seismographic equipment on Soviet and US territory respectively to monitor nuclear explosions is of paramount significance, Gennady Gerasimov continued.

The creation of such a station on Soviet territory completely refutes the opinion widespread in the West that the Russians cannot be trusted and therefore, as they claim, testing cannot be stopped. Now that there are monitoring stations near the Soviet nuclear proving grounds, this argument is falling to pieces. We have once again proved that we are for control and are ready for large-scale measures of control, including on-site inspection, the spokesman for the USSR Foreign Ministry pointed out.

Now not a single test will escape the stringent control of high frequency seismographers.

Gennady Gerasimov drew the attention of the journalists to the statement by Mikhail Gorbachev at a meeting with scientists on July 14 that the fight against the arms race cannot be protracted for years and even less so, for decades. It is necessary to speed up the process, otherwise military technology which is developing at a very fast rate, will leave us behind. A time may come when the main decisions, for example, whether or not to push the button, will be taken not by Presidents but by technology. Imperfect people cannot create perfect technology, but technology, as the latest accidents have shown, can err.

The request of scientists, in particular US scientists, that the Soviet leadership extend the moratorium on nuclear explosions even after August 6 will be examined, the spokesman for the USSR Foreign Ministry said. The decision of the Soviet side will depend in large measure on how seriously the US side approaches disarmament in responding to the Soviet message.

In his radio address to the nation the US President quoted the US Readers Digest magazine as saying that the Russians possess or almost possess a "red shield" of strategic anti-ballistic missile defence. Yet we are not preparing such a "red shield", since we consider such a defence to be technologically impossible, destabilizing and dangerous and contravening the 1972 Treaty on the Limitation of ABM Defence Systems. The existing system, to which the US side refers, is territorially limited, and is permitted under the 1972 Treaty.

That system does not claim to cover all USSR territory.

Gennady Gerasimov drew attention to publications in the US press, from which the world has learnt about the holding of specific measures which can be assessed only as practical preparations for nuclear war. The point at issue is the plans to build specially hardened nuclear ammunition depots in close proximity to the landing sites of forward based aircraft at

Wednesday, July 16, 1986

6

- 3 -

various bases of the US Air Force. Two such depots have already been built at Ramstein air base in West Germany. They are to be built at the US bases in Turkey, Britain, Italy, the Netherlands, Belgium, Greece and south Korea. These plans are further proof of the Reagan Administration's wish to ensure practical possibilities for the use of American nuclear weapons already at early stages of a military conflict at various war theatres, above all, the European one. According to the estimates of experts, the programme of building such depots is another step on the way of preparations for nuclear war and is detrimental to arms control, since thus monitoring from satellites of manipulations with nuclear weapons at these bases will be rendered impossible.

(TASS, July 15. In full.)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

Wednesday, July 30, 1986

VORIO-860730-511

5

INTERFERENCE SYNDROME

Vladimir Bolshakov

A provocative military exercise of the Central Command of the US Armed Forces (Centcom), code-named Gallant Eagle-86, is now being held in the desert areas of California state. Underlying it is a scenario of "invading an Eastern country to restore order there after the leader's death". Not more than that!

The Pentagon scenario for the Gallant Eagle-86 exercise and the area chosen for it leave no doubts about the address of the planned "invasion" with a view to establishing order American style there. This address is Libya. The Western press recalls in this connection that in the course of the bandit attack on Tripoli and Benghazi, launched last April, members of the US Administration did not make it a secret that one of the aims of their adventure was to physically destroy the leaders of the Libyan Jamahiriya and to "give assistance" to "pro-western forces" in seizing power. "Re-establishment" of American order "after the death (i.e., murder) of the leader" was planned in the direct sense of this word already at that time.

The scale of the exercise which involves 35,000 servicemen, fighter planes, landing units, transport aircraft, tanks and other weapons shows also the scale of the adventures which the Pentagon schemes to undertake in the Middle East. The Centcom pays special attention to this region. That is why not Libya alone has grounds for anxiety in connection with the current exercise which is the largest-scale in the Centcom history. Symptomatically, it is coinciding in time with the tour of US Vice-President George Bush in the Middle East countries. The high-ranking member of the US Administration has carried there a plan of a "peaceful settlement" in the

Wednesday, July 30, 1986

5

- 2 -

Middle East. But since American diplomacy is willing to use also such trumps as the "invasion scenario" which is now being mastered by the Centcom, it is clear that the olive branch, handed to the Vice-President, is actually the same "big stick" which Washington uses for carrying out its policy "from the position of strength" in the area.

The Gallant Eagle-86 exercise is not only a new provocation but also evidence of the fact that the USA cannot get rid of the syndrome of interference in the affairs of sovereign states and give up the idea that it may dictate to other nations how they should manage their own affairs.

(Pravda, July 30. Abridged.)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH
TÜSTAY ARASTIRMA MERKEZİ

GREEKS AGAINST US BASES

B. Korolev

In 1981, the Greek people gave the mandate to administer the country to the Panhellenic Socialist Movement (PASOK) whose election slogan called for dismantling US bases on Greek territory. Two years later, the PASOK government signed an agreement with the USA, envisaging the dismantling of the bases in 1988, among other things. This is the most delicate question as far as Greek-US relations are concerned. The White House turns a deaf ear each time when it hears the Greeks speaking of the elimination of the bases. The Americans, in fact, interpret the relevant point in the agreement in their own favour, trying to prolong the existence of the bases, not to dismantle them.

Harilaos Florakis, General Secretary of the Central Committee of the Communist Party of Greece, expressed the Greek people's attitude to the problem in no uncertain terms, saying this: "Our country, which is situated in a region lacking tranquillity, has no longer time for either wishful thinking or passivity. What is needed is to be more resolute in developing the people's massive struggle for peace, for a Greece without nuclear weapons and foreign bases."

A US military base can be likened to a bomb in the hands of a terrorist. The purpose is one: to dictate one's terms to victims. In 1973, the Pentagon used its bases in Greece for intervening in the Israeli-Arab war on the side of Tel Aviv. Today, it is itching to use the bases against the Arabs again.

The whole nation has risen to struggle against bases in Greece.

"We are brought together by awareness that the foreign military bases in our country are like magnets attracting a

devastating nuclear strike," says, on behalf of all Greeks, the Appeal of the Conference Against Bases and Nuclear Arms "They increase our dependence, undermine a normal democratic line and defences, insult national dignity, and threaten our cultural values. We demand that nuclear arms should be removed forthwith, and the foreign military bases dismantled after the term of the lease expires at the close of 1986, without any further negotiations and prolongation."

Hundreds of thousands of Greeks have already put their signatures to the Appeal.

Athens.

(Sovetskaya Rossia, July 25. Abridged.)

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

WHAT PRICE INTERFERENCE TODAY?V. Sukhoi, Pravda's Own Correspondent

New York, July 24. The Pentagon is going to set up a new command which is to bring together under its wing task forces designed for interference in regional conflicts. Adm. William J. Crowe, Chairman of the Joint Chiefs of Staff, said that the new command would be headquartered in Washington.

What's about the Rapid Deployment Force? Pentagon officials explain that the RDF is one thing and the new command is quite another. The latter would co-ordinate operations of specially trained commandos in the US Air Force, Navy and Army. Thus the Delta group, the Rangers and the multi-coloured Berets will soon have their own "father".

However, the functions of the new command will not be confined to control of commandos operations. It is also to draft "specific and unconventional" strategy and tactic and will see to it that the task forces are provided with "effective and unusual" military hardware.

US Assistant Secretary of Defence Richard Armitage said at hearings in the House Subcommittee on the Armed Forces that the first to be built would be a special-purpose "advanced aircraft" capable of airlifting in the best possible way task forces to crisis regions and taking them back. The development and construction of such an aircraft would cost at least 5,000 million dollars. US Defence Secretary Caspar Weinberger said in a letter to the Subcommittee's Chairman that other expenses involved in the creation of "an operations command capable of effectively handling crisis situations in any region of the world" would total in the next five years at least 7,600 million dollars. "Rapid intervention" has become expensive.

(Pravda, July 25. In full.)

BOOZERS AND NUCLEAR BOMBS

M.Knyazkov, TASS staff correspondent for Izvestia

New York. A report by the auditing department of the US Army has just been made public in Washington.

The report clearly states that as a result of all sorts of pathological habits and mental instability many of the servicemen assigned to nuclear weapons in the US are "unreliable" and this "can lead to serious incidents".

The report contains many facts. It has been found out, for example, that of the 198 servicemen guarding 1,300 nuclear warheads at the American depot at Seneca base, New York, 43 were caught possessing drugs or drinking off and on duty. Who can guarantee that they will not decide to "play" with a nuclear warhead after cocaine or whiskey gets into their heads?

As it is, they are already playing with such "toys" in some places. As it has been revealed, there was a narrow escape from tragedy at the American arms depot Lexington Blue Grass in Kentucky in July 1984. The depot stores 70,000 M-55 missiles containing toxic chemicals. It was exactly in that hazard zone that two guards, acting under the effect of drugs or other causes, seized two other hostages and opened fire when police arrived at the site. By an incredible miracle all bullets missed the depot and there was no leakage of toxic chemicals.

Or take the following ghastly incident. At the arms depot in Newport, Indiana which also stores chemical weapons a group of guards together with their commanding officer got stoned with drugs and booze right amid the containers with deadly gas in January 1984.

The facts of drug addiction and alcohol abuse among the military personnel assigned to guard nuclear and chemical weapons should arouse grave concern not only among the

Tuesday, August 12, 1986

10

- 2 -

Americans but among the people of other countries, too, since their irresponsible conduct may severely affect not only the United States but other countries as well.

(Izvestia, August 11. Abridged.)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ
TÜSTAV

DEFUSE THE NUCLEAR MAGAZINES

Boris Barakhta

The United States, as reported by the Central News Agency of Korea, is nurturing plans for the construction in South Korea of over thirty special nuclear weapons storage facilities and underground hangars for fighter-bombers to be on 24-hour operational readiness. One of such large nuclear magazines is being erected near the town of Kongju, close by the US military base Camp Aces.

These facts show that the Pentagon strategists continue to locate nuclear delivery vehicles and nuclear warheads in one of the crisis zones of the Asia-Pacific region - on the Korean Peninsula.

The USA has already turned South Korea into a whole complex of nuclear bases. In destructive power the more than 1,000 nuclear ammunition stored up there surpass by hundreds of times the bomb dropped by the Americans on Hiroshima. Besides, Washington has not abandoned its plans to station Pershing 2s, cruise missiles and neutron weapons south of the 38th parallel.

All kinds of war games are being held regularly which increasingly involve mock nuclear strikes in the "northern direction." Thus, the latest Team Spirit, a large-scale exercise annually held in the south of the Korean Peninsula, included "nuclear-environment combat operations" staged in direct proximity to the borders of the People's Democratic Republic of Korea.

It has to be stated that militarisation, the growth of war threat and the policy of nuclear blackmail in this part of the world are beginning to assume dangerous proportions. As a result of the actions by the aggressive forces of imperialism, the Asia-Pacific region is becoming an arena of

military-political confrontation which ever more concerns the peoples living there.

This is obviously a futile, dead-end policy. Time has come to reckon with the realities, to give up the imperial approach, the traditions of "first law" in views on the issue of war and peace, on defence, on the security of individual states and international security.

The Soviet Union and other socialist states of the region demonstrate a constructive approach to the burning issues of this vast part of the planet. This also concerns the task of establishing a reliable barrier to the spread and buildup of nuclear weapons there. The new large-scale initiatives of the USSR, announced a few days ago in Vladivostok, evidence this. The DPRK's proposal for creating a nuclear free zone on the Korean Peninsula also assumes ever greater urgency.

To strengthen the peace, security and to develop good-neighbourly cooperation in the Asia-Pacific region not new nuclear magazines are needed, but goodwill and positive reaction on the part of the West and its allies in the region to the proposals of the socialist states.

(Pravda, August 10. In full.)

PENTAGON TO BLOCK PEACE DRIVE

V. Victorov

Crucial changes are under way on the international scene to encourage nations' hopes for stronger peace and security. Neither starry-eyed optimism nor wishful thinking breed such hopes. The political situation offers chances for agreements on burning problems of disarmament, nuclear in the first place. If we don't let such chances slip the international climate will much improve.

Soviet peace initiatives create conditions for a turn, in particular, the proposal on medium-range missiles in Mikhail Gorbachev's Statement of February 28. The proposal opens the way to clean Europe of nuclear arsenals. Realistically-minded political and public activists support it in Europe and elsewhere. The Soviet idea encourages dynamic peace and disarmament efforts.

But there are some forces afraid of confrontation losing an edge. They also step up their activities. If the arms race slows down their chances will shrink apace. Those circles are aware of it and see any arms reduction agreement, even a minor one, as a lost battle.

As practice shows, every time the international situation offers a chance of serious negotiations to result in a shift toward disarmament, enemies of detente go to all lengths to slow down the process.

That was the case in November 1985, prior to the Soviet-US summit in Geneva, when the US Secretary of Defense addressed a letter to the President, which was made public. In that missive, Mr. Weinberger insisted that President Reagan reject any action to promote disarmament, be it the promises to observe SALT II or so-called concessions on SDI implementation. The US military-industrial complex did the

Thursday, April 9, 1987

8

- 2 -

same before the Reykjavik summit, which blocked the way to practical agreements.

Nevertheless, the summit laid foundations for a nuclear-free world to be built provided mutual will. The mere chance frightened enemies of disarmament who gamble on further build-up of nuclear arsenals and implementing the space armament programmes. Six weeks after the summit, they made the US take practical steps to torpedo SALT II, a pillar of global strategic stability. At the same time, projects for rapid SDI efforts were made public in Washington. Simultaneously, the US delegation at the Geneva talks came out with a new interpretation of the ABM Treaty to spread the arms race into space.

The schemes of the military-industrial complex are reflected in draft budgets the Pentagon submits to the Congress at the start of every year. Symptomatically, the last time it demanded military allocations for two fiscal years instead of one as was always the case. The Pentagon is out to guarantee a money inflow for a longer time. It demands 312 billion dollars for the 1988 and 332.4 billion for the 1989 fiscal year. The military programme the Administration has made public requires 1,700 billion dollars for 1988 to 1992.

It should be noted here that the current Pentagon budget application has been drawn up with a certain degree of caution. It takes into consideration the legislators' concern over the swelling overall budget deficit and the sentiments in favour of a more responsible approach to the disarmament talks. The growth in the overall level of military appropriations in the draft is not as high as it was in the first years of Reagan's presidency (3 per cent against 8 per cent in 1982-1983). This time, however, the emphasis is on the programmes for the build-up of nuclear offensive and space weapons. In these two spheres the rates of growth in budget

appropriations are appreciably higher than they were in the past. In particular, the appropriations on military research and development are going up by more than 20 per cent compared to the previous year. Substantial growth can also be noted in the allocations on the development of the MX, Midgetman and Trident-2 missiles and on the intensive development of the SDI programme.

For the sixth time now, by way of a "supplement" to its budget requests, the Pentagon releases a new edition of the pamphlet "Soviet Military Power". It is a collation of outrageous anti-Soviet lies which are meant to prop up the myth about the "Soviet military threat" and force the Congressmen to approve the draft military budget as requested.

The following example emphatically illustrates the way of thinking typical of the US proponents of a continued arms build-up. One of the staff members of the Lawrence Livermore Laboratory named Lowell, who plays a key role in the development of the SDI programme, is said to have two large photographs pinned on the door outside his office. The first shows a map of the USSR with the inscription "before Lowell" and the other a huge crater with the words "after Lowell". Not that the antics by that troglodyte with a university degree really matter, but the fact itself is certainly remarkable.

It is in accordance with the imperial appetites of certain circles in the US that the Pentagon's global strategy is designed. Its sinister shadow is looming over the whole planet. There are more than half a million American servicemen today who are stationed on land and at sea outside the territory of the United States. The draft military budget for 1988-1989 sets the task of ensuring rapid deployment of US forces in various parts of the world and of increasing the fire power and mobility of the units specially designed for such missions ("light" divisions in the Army, Marines,

special-purpose units, etc.).

The main centres of the deployment of American troops outside the US are military bases scattered along the entire perimeter of the Soviet borders. Still in the middle of the "cold war" era, the head of the US Strategic Air Command, General George Kenny, called for "closing the circle of air bases around Russia, making it increasingly narrow and tight until the Russians get stifled". During his recent visit to Spain and Turkey, US Defense Secretary Caspar Weinberger, too, came out strongly for the preservation and consolidation of those nests of aggression. All in all, the US has set up 270 large military bases and installations in Western Europe, which are stuffed with the latest arms systems.

In the Asian-Pacific region the US keeps its second largest (after Europe) contingent of the armed forces. The bulk of the bases and other military installations there are located in Japan (120), South Korea (130), the Philippines (30) and Australia (more than 15). The US intention to step up its war preparations in the whole large Asian-Pacific region is confirmed by the planned establishment of a united headquarters for the land forces after the example of the existing Air Force and Navy headquarters. In creeping up towards the Soviet Far East, the Pentagon intends to set up new bases in the northern Aleutians, too.

The latest reports attest to the US intention to increase its military presence on the African continent, too. The Western press notably reports that April will be the beginning of a period of exercises by American troops in Zaire, close to the Angolan and Zambian borders. The US plans to modernize the Kamina airfield in Zaire through which a large amount of arms has been airlifted for the UNITA gangs.

In all, the Pentagon has nearly 1,600 military bases and facilities on 34 states' territories. It is no secret that the

Thursday, April 9, 1987

8

- 5 -

bases are also being used for direct pressure on governments of these countries themselves or their neighbours. The "disobedient" who follow their own path are threatened with the use of force. Moreover, these threats have been repeatedly turned into concrete punitive actions. Suffice it to recall the occupation of Grenada, the bombardments from US ships of Lebanon, last year's US aggression against Libya and the undeclared wars against Nicaragua and Afghanistan.

This is what the US neoglobalist imperialist policy looks like. Its aim - to secure for itself military superiority and dominant positions in the world - has been very frankly stated in the report of President Reagan on US strategy in the national security field, published two months ago. The report openly sets the task of strengthening the United States' influence in the world. And right there, in the same report they are painting a "global threat" allegedly posed by the Soviet Union!

The supporters of the US militaristic course also exert considerable influence on the style of American diplomacy, which aspires to conducting talks with the Soviet Union from only a "position of strength." In particular, this is clearly evidenced by the attitude of Washington to the Soviet initiative on medium-range missiles. Ignoring the fact that the appropriate proposal of the USSR essentially takes into account the previous Western "zero option" suggestions, the circles who detest the very possibility of achieving an agreement in the field of nuclear arms reductions have started laying down conditions that they know in advance are unacceptable, in order to scuttle the proposed agreement. They are linking the medium-range missiles issue to the problem of cutting down shorter-range missiles, and seeking not to dismantle, but only to "re-equip" Pershing-2s as missiles that will fly shorter distances and to shift cruise missiles from

ground bases onto sea vessels, and so forth.

The near future will reveal whether the excessive appetite of the US military-industrial complex and the political circles that support it will exert a decisive influence on the diplomacy of Washington or whether the latter will show the political determination to ensure that the chance for achieving an agreement on starting nuclear arms reductions is not lost.

As to Washington's generous appeals for peace and disarmament, now, after Geneva and Reykjavik, they can no longer satisfy anyone. Adherence to these lofty ideals can only be proved by constructive proposals built not on attempts to obtain advantages through prejudicing the interests of the other side, but on a fair consideration of the security needs of each other, and in essence of the entire world.

(Pravda, April 9. In full.)

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARŞİVİ

Wednesday, April 8, 1987

VORIO-870408-509

2

SPANISH PEOPLE STEP UP THE STRUGGLE AGAINST
AMERICAN BASES

I.Kudrin

The fifth round of the American-Spanish negotiations on the future of the US bases in Spain has ended in Washington without any positive results. In two days of talks at the level of high-ranking foreign ministry officials the sides have failed to agree on any point. The government of F.Gonzalez is insisting, in particular, on the removal of 72 F-16 fighter-bombers from the base at Torrejon and of the tanker aircraft from the base near Saragoza.

X X X

The question of bases is particularly poignant for the Spanish people, since it injures their sense of national dignity. The base at Torrejon is the hottest subject in the country today. This is probably because it is so close to the capital, Madrid. Another reason is that it has the longest runway in Western Europe and accommodates 5,000 US servicemen and 72 F-16 fighter-bombers which make up the 401st wing of the tactical aviation of the US Air Force. Not surprisingly, during his recent visit to Madrid, US Defense Secretary Caspar Weinberger placed the emphasis on what he described as the special role played by the 401st wing in the Western defences. The Pentagon boss's special affection for that unit is quite understandable: Torrejon is exactly the place where the Spanish government intends to begin the reduction of American military presence in the country.

Washington clearly realizes that such a beginning holds nothing good for it. The United States has grown used to the permanent presence of its bases in Spain which it received still during the reign of General Franco, way back in the autumn of 1956. The 1976 Treaty of Friendship and Cooperation

codified the right of the US armed forces to use Spanish territory for their purposes, but only until May 1988. The term of the agreement is expiring. And the firmer the position of the government in Madrid and the more insistent the demands of the millions of Spaniards, the stronger the resistance of the American politicians and army chiefs. The Pentagon is increasingly deliberating that American presence on Spanish soil is caused exclusively by the security interests of the West, by the need of strengthening NATO's southern flank, and by the growing "Soviet military threat".

Four American bases are still closed for Spanish control.

That is why Washington is so desperate to retain them. That is also why the Pentagon dreams of keeping the 72 advanced fighter jets in the hangars of the base at Torrejon. But the Spanish government has no other choice. A year ago it made the country's continued membership in NATO conditional on the reduction of American military presence in Spain. So far, the US has made only one concession by agreeing to take part in the negotiations on that subject, which are alternately held in Madrid and Washington, although without any practical results. The negotiations are held in an atmosphere of great secrecy, but reports have somehow leaked into the press that Madrid is demanding the withdrawal of not only the fighter jets from Torrejon but also of the tanker aircraft from the base at Saragoza.

"The presence of foreign troops in Spain is undesirable," the country's foreign minister, F. Fernandez Ordonez, said recently in an interview to the Spanish weekly Tiempo. "That is why we must reduce it."

Asked about the Pentagon chief's position on that issue, he tactfully added: "Only we Spaniards can say what is good for Spain." Millions of citizens of this state on the Pyrenean peninsula really know best of all what they need for happiness and peace. That is why they are demanding their beautiful sunshine land to be freed of foreign presence.

(Sovetskaya Rossia, April 8. Abridged.)

AMERICA OUT TO KEEP ITS GREEK BASES

A. Bogomolov

US military bases are the most burning issue in Greek relations with the United States and NATO. Firmly settled in the heart of the East Mediterranean, those bases are crucial for geopoliticians in Washington. Most Greeks have a different opinion: they justly see the bases as magnets for vengeance, as strongholds of aggression in which they are not going to take part. That was why the demand to dismantle US bases, included into the PASOK election programme, brought the party and its leader Andreas Papandreou victory at the 1981 election.

True to its promise, the Socialist government engaged in uneasy talks with the United States, with the resultant understanding that US bases in Greece will be eliminated in 1988 unless another treaty is concluded.

With the sweeping anti-war public opinion in Greece, the United States had to concede, hoping to reverse the situation later. It spared no effort to convince Greece that the Pentagon's bases promoted its interests. High Washington and NATO officials visited Athens one after another. NATO politicians also made use of Greek economic difficulties and resorted to subterfuges with military aid and economic pressure.

Pressure on Greece grows day in, day out. It now smacks of ultimatums. US military aircraft ever more often transgress Greek air space. Last Friday, the Greek Air Force intercepted a US fighter squadron invading the Athens flying control zone south of Gavdhos Island.

NATO politicians appear to be anxious to challenge the Greek leadership. Mr. Weinberger, Secretary of Defense, has

DESTROYERS STEERING FOR INTERFERENCE

M. Kozhevnikov

It's hard to believe the White House's assurances that the re-deployment of the US fleet in the Middle East, planned by the Pentagon, is merely a "precaution."

The United States is obviously trying to use the dramatic events at the globe's hotpoint for building up its militarist presence and for establishing its rule over the strategically important region. This time new hostages in Lebanon and the sharp aggravation of the situation on the Iran--Iraq front have been chosen as a pretext for the US show of force.

Speaking in the Senate Committee on Foreign Relations, US Secretary of State George Shultz said that any escalation of the conflict between Iran and Iraq would be considered as a serious threat to the interests of the United States. He made it clear that Washington will not stop at direct armed interference in the events in the region if they assume a "threatening" character for the US and its allies.

On the other hand, as the British Guardian points out, the White House leaves open for itself military opportunities with regard to Lebanon too. According to the paper this is evident from the transportation of ten American F-111 bombers permanently based in Britain to a US base in Turkey from which they can reach targets in Lebanon and in other Middle Eastern countries. Planes of this type were used by the United States during the air raids on Libya. It has been reported that as a result of large scale manoeuvres a powerful group consisting of 35 American ships with 180 combat planes and 1,400 Marines aboard is being deployed to be able to deliver strikes not only against Lebanon but also against Syria and Iran.

Thus, it is not "precautions" but US massive war preparations and Washington's efforts to interfere in the

Tuesday, February 3, 1987

4

- 2 -

internal affairs of independent countries in the region and impose American conditions upon them.

The situation in the Persian Gulf is sparking off particular alarm. It has become still more explosive after the appearance of US warships in the areas directly adjacent to the zone of combat operations between Iraq and Iran. Now any incident in the Gulf's waters may lead to a dangerous expansion of the scale of the conflict. The statements made by the Pentagon's representatives that the deployment of the US naval force in the northern part of the Gulf plays the role of a "restraining factor" are preposterous. It is quite clear that the escalation of the foreign, this time American, military presence is only exacerbating the situation in the region.

(Izvestia, February 2. Abridged.)

2. Türkiye'deki Üslerin A.B.D.'ne Sağladıkları:

Türkiye, NATO Antlaşması ve imzaladığı ikili anlaşmalarla, stratejik bombardıman uçakları da dahil olmak üzere çok değişik tipte uçakların kullanılabileceği ve Batı İttifakı içinde SB'ne en yakın ve en gelişmiş hava üslerinin ve radar tesislerinin kurulmasına izin vermiştir. Böylece, özellikle füze öncesi döneminde bu üsler, Amerikan Stratejik Hava Komutanlığına, en önemli Sovyet hedeflerine uzun menzilli bombardıman uçakları vasıtasıyla nükleer silahları taşıyabilme olanağını vermiş ve böylece Sovyetlerin nükleer bir saldırısı halinde, ABD'ne etkili bir karşılık verme gücü sağlamıştır (J.C.Hurwitz, Middle East Politics: The Military Dimension, s. 75)

Öz bir deyişle, ABD, Altıncı Filo'dan havalanacak uçakların yanı sıra Türk topraklarında üs elde etmek suretiyle, SB'nin hayati endüstri merkezlerini ve askeri tesislerini içine toplayan güney ve merkez bölgelerini rahatlıkla vurabilme olanağını sağlamış bulunmaktaydı (The New York Times, 2 April 1957)

3. Kurulan Üsler:

T'de kurulan Amerikan üs ve tesisleri dört ayrı kategoride incelenebilir: (i) Hava üsleri, (ii) stratejik füze üsleri, (iii) radar ve muhabere tesisleri ve (iv) bu üslerde görevlerde personel ve yakınlarının kaldıkları tesisler. Türk hükümeti bu üs ve tesisler için ABD'ne toplam olarak 32 milyon metre karelik toprak parçası tahsis etmiştir (Mehmet Gönülbol, "NATO and Turkey, An Overall Appraisal," Milletlerarası Münasebetler Türk Yıllığı, Vol.XI, 1971, s.24-25)

İkili anlaşmalara uygun olarak 14 Ekim 1953 tarihinde İzmir'de **Cigli** Altıncı Müttefik Taktik Hava Kuvvetleri kuruldu. Amerikan Hava Kuvvetlerinden General Robert E. Eaton'ın komutasındaki bu kuvvet, Amerikalı, Türk ve Yunan havacılarından oluşup Güneydoğu Avrupa Müttefik Kara Kuvvetlerine hava desteği sağlayacaktı (Richard D. Robinson, "Developments Respecting Turkey," A.U.F.S. Reports, Vol. I, s. 40; ..) Ayrıca, 11 Mayıs 1955 tarihinde bu iki kuvvetin emrine atom silahlarının verilmesi de karar altına alındı. (Robinson, op. cit., Vol.II, s. 92) (Sander, s. 118)

5 Mart 1955'te, A.B.D., Adana'da (**İncirlik**) bir hava alanı inşa etti ve Amerikan Hava Kuvvetleri üsse yerleşti. Bu üs, T'ye verilecek stratejik askeri malzemenin T'ye ana giriş alanı olarak kullanılacaktı. Basın bültenlerinden alınan bilgiye göre ise, Libya'daki Amerikan Ortadoğu Stratejik Hava Komutanlığı 23 Mart 1955 tarihinde bu yeni üsse taşındı (~~Sir Reader Bullard, der., The Middle East: A Political and Eco. Survey, London, Oxford Univ. Press, 1958, s.504~~) (Robinson, Ibid, ss. 83-85) Ayrıca İncirlik Üssü, 1957 yılından baş-

layarak, U-2 istihbarat uçaklarının üs ve faaliyet merkezi haline geldi.

Bu arada ABD, İskenderun'da tamir ve makine atelyeleri, kuru havuz ve deniz eğitim merkezlerinden oluşan bir deniz üssü kurdu. Bu üs 20 Ekim 1953 tarihinde Türk makamlarına devredildi ve Türk makamları da üssü NATO hizmetine açtı (Bullard, Sir Reader, der., The Middle East: A Political and Eco. Survey, London, Oxford Univ. Press, s. 504)

Bunların dışında, T'de kurulan üsler arasında birinci derecede önemli olarak, İzmit (Karamürsel) Hava Üssü ve Diyarbakır (Pirinciklik) üsleri ile, ikinci derecede önemli olarak, Manisa, Afyon, Konya, Samsun, Trabzon, Erzurum ve Ankara radar ve telsiz tesisleri sayılabilir. Bu üs ve tesisler, Altıncı Müttefik Hava Kuvvetleri ve 1 ve 3. Türk Hava Kuvvetleri tarafından ~~ayn~~ yönetilmekte olup, bu kuvvetler savaş sırasında NATO'nun emrindedir. Amerikan Hava Kuvvetleri'nin T'deki bir başka alt kademe komutanlığı TUSLOG (Türk-Amerikan Lojistik Grubu) olup merkezi Ankara'dadır ve Doğu Akdeniz ile Ortadoğu'daki Amerikan kuvvetlerine lojistik destek sağlamaktadır. Bu kuruluş JUSMMAT'e (Amerikan Askeri Yardım Kurulu - Joint U.S. Military Mission to Turkey) de aynı desteği yapmaktadır. (Ferenc A. Váli, Bridge Across the Bosphorus: The Foreign Policy of Turkey, Baltimore, The John Hopkins Press, 1971, ss. 137-138) (Sander, s. 119)

... 1958 Lübnan çıkarmasında ve U-2 istihbarat uçuşlarında, Amerikan Hava Kuvvetlerinin İncirlik Üssü'nü kullanırken Türk yetkililerine danıştığına dair ortada kanıt yoktur. (Sander, s. 120)

Nükleer silahlarla yüklü Amerikan orta menzilli uçaklarının bulunduğu İncirlik Üssünde, Demirel'in sözünü ettiği "çifte anahtar" sistemi yürürlükte değildir. NATO savunma planlarına göre bu uçaklar, Türk Silahlı Kuvvetlerinin kontrol ve komutasında olmayıp, daima bir Amerikalı general olan Avrupa Müttefik Komutanlığına bağlıdır. Her ne kadar bu komutan, savaş emri vermeden T'nin veto yetkisi bulunduğu NATO Konseyi'ne başvurmak durumundaysa da, bu durumun oldu-bittileri önleyebileceği şüphelidir (Mehmet Gönlübol, "NATO and Turkey.. s.28-9

Yunus

Kasim B

From Our Mailbag

LET US REACH OUT TO EACH OTHER

I have been reading your journal for many years and long wanted to write to you, but somehow I could not make up my mind. The motivation for this letter is the Statement by the Soviet leader Mikhail Gorbachov, in which he announced the decision to re-extend the nuclear test moratorium to the end of the year.

This is further convincing evidence of the Soviet Union's sincerity in seeking to avert a nuclear catastrophe and make the world safe. Moscow is backing its words with action and this is, I believe, of the greatest significance, for peace can be won not by prayer or appeals but by action and tireless effort.

Throughout the past few years I have been taking part in the rallies and demonstrations in Athens calling for peace and disarmament. These are becoming more massive and militant, especially this year. Last May we held a huge rally in Constitution Square. Many tens of thousands of people came by foot from Marathon, Ellinikon, Piraeus, and Elefsis. We were greatly moved by a message of greetings from Romesh Chandra, Chairman of the World Peace Council. It said in part that the Greek people are a constituent of the peace movement that has now spread throughout the world.

In August my whole family and I joined in the mass rally at the foot of the Acropolis on the anniversary of the bombing of Hiroshima, and we took part in the symbolic human chain formed around this rock revered by every Greek. We were shaken emotionally as we listened to Hindeo Sugiyama, who lived through the horror of this criminal act.

This rally coincided with the first anniversary of the unilateral Soviet nuclear test moratorium. Our NATO "allies" from the USA are not only continuing these tests but also escalating the arms race. Had they taken one single step in response and ceased testing people would have breathed a sigh of relief. But, regrettably, that has not happened.

We, ordinary Greeks, are concerned not only ^{for} our own lives but also for our long culture, of which the Acropolis is one of the most treasured monuments. In its vicinity are several US military bases. From the Acropolis one can see with the naked eye radar and other military installations and the sinister silhouettes of ships of the US Sixth Fleet on the smooth waters of the Faliron. All this is making our city and country nuclear hostages. That is why we are demanding the dismantling of these bases of death and their withdrawal from Greece.

The Greeks are optimists by nature. This national trait, evolved in the course of centuries, has helped the people to withstand bitter trials and adversities. But a lesson of history is that you cannot get far on optimism. An ancient Greek saying goes: "Athena Pallas is best to those who help themselves". That is why all our working people are speaking out and making every effort to safeguard peace, which is our most priceless patrimony extolled by all writers from Aristophanes to modern poets.

I should like to end my letter with words written by our leading poet Jannis Ritsos in his message to the rally at the Acropolis: "Nations, let us reach out to each other in order to protect the Earth--that gave us birth and on which have been created eternal works of art--with an impregnable wall of peace, understanding, conciliation, and human freedom."

Athens, Greece

Gergos Papadakis

Wednesday, October 8, 1986

2

VOVPO-861008-502

PRESS CONFERENCE IN MEXICO CITY

Mexico City, October 5. (TASS). Upon completion of his visit to Mexico, Eduard Shevardnadze, member of the Politbureau of the CPSU Central Committee and USSR Foreign Minister, gave a press conference here for Soviet and foreign newsmen. He said:

I have been deeply impressed by the conversation with President Miguel de la Madrid of Mexico. We continued in Mexico City the exchange of views recently started in New York during the UN General Assembly session. This is a noteworthy fact to me: two meetings with the head of your state held in the course of a few days.

This, in my view, is evidence that our relations are assuming new dynamism, and the Soviet-Mexican dialogue is deepening.

The talks with Mr. Sepulveda, the Secretary for Foreign Affairs of Mexico, have borne out that observation. We have discussed quite a large range of issues and broadened the field of mutual understanding.

The minister's speech at the dinner contained a very interesting analysis of the international situation and our relations.

His idea of the need for a truly innovatory approach to international relations is particularly close to us.

The personal contacts have strengthened, which will, undoubtedly, better interaction between our two ministries. On behalf of the Soviet government I extended to my colleague an invitation to visit our country. I can say that Mr. Sepulveda is planning to visit the Soviet Union next spring.

I consider the meetings with Mr. Hernandez Cervantes, the Secretary of Commerce and Industrial Development, and Mr. del

Mazo Gonzalez, the Secretary of Energy, Mines and Federal Industry, to be necessary and important. I will say that I share many of their views. Economy has always influenced politics, this is even more correct today.

Exchanges of views with senators, leading officials of the Senate on questions of bilateral relations and international problems and the conversation with the leaders of the Institutional Revolutionary Party have been an organic part of the visit.

The meeting with intellectuals, people prominent in culture, the arts and science, meetings with the Mexicans in the streets and squares have added to our impressions immensely. Despite the fact that the visit was brief, it has proved to be valuable, and I would say, highly effective, great credit for which goes to our hospitable hosts.

I can say that over these two days, the connection of the times -- Mexico's past, present and the future opened to me. I could feel that connection at the monument "Altar of the Homeland", in the halls of the National Museum, standing at the great creations of Siqueiros. I wish to repeat here what I said in the "Poliforum": that temple is the venue of lessons of peace in the language understandable to all peoples -- the language of great art.

Thank you for that.

The nuclear-space age has completely reshaped the notions of time and space, cancelled the remoteness factors and faced the entire mankind with the need to make a choice. I wish to stress, the whole mankind.

The troubles and problems of many countries also concern everybody. The consequences of deep economic stagnation can have unpredictable effects for the whole world economic system. And nobody will be able to resolve his problems on his own, if an end is not put to the arms race, especially the

Wednesday, October 8, 1986

2

- 3 -

nuclear arms race, if the creation of space weapons is not stopped, and the levels of military confrontation are not lowered.

History-making changes are under way on the South American continent. Military dictatorships are collapsing, the few surviving military juntas look like an anomaly. Democracy is scoring impressive successes.

I am confident that this process cannot be halted.

Yet with all that one cannot help seeing how some forces wish to use it, so as to impose a policy advantageous to those forces on the elected governments.

In that connection I would like to explain our stand.

Each country is an independent full-fledged subject of international law and international relations. Hence all other states should honour its right to its own choice, with whom and what relations it may have, what commitments it may undertake and what unions and organizations join.

We are guided by that in our relations with Mexico. She maintains a system of relations with the states of the region, including with the United States, which have historically shaped, it has certain commitments under the inter-American and other treaties. We honour that and do not intend to improve our relations at the cost of the interests of other countries contrary to the existing realities.

Our economic, trade and cultural cooperation only complements and enriches the ties and traditions, which have established here.

This, by the way, concerns all the countries of Latin America. I would like to hope that this principle set forth in Mexico on behalf of the Soviet leadership will be perceived everywhere on your continent.

Events have taken place in the world which make it possible to forecast the political weather for tomorrow.

Wednesday, October 8, 1986

2

- 4 -

As a result of the successful meeting in Stockholm, certain difficult questions pertaining to the military activity of states, say, the question of inspection and verification, have been solved for the first time so as to promote stronger trust. The documents of the Stockholm conference contain many other things that could be usefully applied beyond the boundaries of the European continent.

Take Central America, for example. Couldn't the Contadora Group make use there of something from the European practice? Formulas, methods and procedures have not only been proposed, but also tried out to a substantial degree in Europe.

Since I started speaking about Central America, let me say: the settlement there would not be much of a problem if the case in point was agreements between the existing governments, not the attempts at toppling the legitimate government of Nicaragua by political means (in addition to the military ones).

Sharpening the polemics, I will permit myself one comparison.

As you must know well, a no small number of states whose socio-political system differs, I would say fundamentally differs, from our own, are situated around the Soviet Union. Turkey, for one. Quite enough weapons are concentrated on its territory and, mind you, these are aimed directly at the Soviet Union; the United States maintains its presence there as well, and there are tens of bases on which nuclear-capable US air force planes are stationed, too.

Nonetheless, we have good, stable, goodneighborly relations with Turkey and we have never incited opposition forces there to try and topple the existing authority, much less financed them.

Compare this with the US attitude to Nicaragua. Attempts at justifying it by the mythical military presence of the

Wednesday, October 8, 1986

2

- 5 -

Soviet Union in that country are laughable. I can declare with all responsibility: there is no Soviet military presence in Nicaragua and has never been.

The reasons for the attacks on Nicaragua, just like on Cuba, lie elsewhere -- in the allergy of the administration of the United States to what does not come in line with its understanding of the manners of political conduct.

The new thinking in the nuclear and space age demand from every government the desire and ability to rise above its prejudices and bias.

A tidal wave of rejection of nuclear weapons and nuclear testing has swept the world. I am confident that with time the politicians advocating the preservation of nuclear weapons, chemical weapons, and space arms, will be compelled to seek other jobs.

But in the meantime new types of weapons are being developed. It is claimed in the United States nowadays that electromagnetic guns, developed for Star Wars, may become the most potent weapon of the 21st century and can be used in conventional warfare on the land surface. This means that a "double" of nuclear weapons is being designed.

Mikhail Gorbachev has emphasized more than once that the Soviet Union does not want to decide the destinies of mankind alone or with someone else.

But if the other side encroaches on them, we will be compelled to develop such weapons that would guarantee the security of our country. We would like to avoid the second option. It is really unacceptable to either us or to mankind. In these conditions the Soviet leadership arrived at the conclusion that the situation should be clarified and that primarily our strategic relations with the United States of America should be clarified. Mikhail Gorbachev wrote to President Reagan proposing, as you must well know, to hold a

Wednesday, October 8, 1986

2

- 6 -

meeting on October 11-12 in Iceland and to discuss directly all the urgent problems.

The meeting in Iceland is of paramount importance for us all, for any country. And we hope that it will end with a practical result so eagerly awaited by all.

I would like to thank you all once again. The journalists have worked hard, giving objective and benevolent coverage to our visit.

Later Eduard Shevardnadze answered numerous questions from journalists.

The journalists showed considerable interest in the forthcoming meeting in Reykjavik.

Eduard Shevardnadze also answered questions bearing on his official visit to Mexico.

(Pravda, October 6. In full.)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA KURUMU
TÜSTAV

Monday, October 13, 1986

- 3 -

* * *

It has been agreed that a Soviet naval squadron consisting of the big anti-submarine ships Ochakov and Krasny Kavkaz, a diesel powered submarine and a tanker under the command of Vice Admiral Fyodor Starozhilov will pay an official friendly visit to port Havana in the Republic of Cuba from October 20 to 24.

* * *

Ankara, October 11. TASS. The Soviet Embassy in Turkey circulated the following statement on Friday:

"In recent days the Turkish press published reports about statements and articles made by some American military officials in NATO to the effect that the Soviet Union was building up its armed forces in Transcaucasus and getting ready for chemical warfare in the Southern direction, thus creating a threat to Turkey.

"In this connection, the Embassy of the USSR states that the above-mentioned statements and articles are totally devoid of grounds and that their purpose is apparently to impose chemical and new nuclear weapons on Turkey. This kind of ill-intentioned stories about the USSR are clearly aimed at hindering a favorable development of relations between the Soviet Union and Turkey."

The document of the Embassy of the USSR circulated in connection with statements made by NATO generals Thomas Healey and Arthur Moreau has been published in Turkish newspapers.